WWW.ZVIAZDA.BY — на 12 гадзін раней

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

16 САКАВІКА 2010 г. АЎТОРАК
№ 47 (26655)
Кошт 650 рублёў
ВЫДАЕЦЦА З 9 ЖНІЎНЯ 1917 г.

Прамая лінія

ШТО ТРЭБА ВЕДАЦЬ, КАБ ЛЕПШ БАЧЫЦЬ?

Як захаваць здароўе вачэй пры сучасных зрокавых перагрузках? Што рабіць, калі зрок пачаў падаць? Ці ўплывае спадчыннасць на вастрыню зроку? На гэтыя і іншыя пытанні адкажа **кандыдат медыцынскіх навук, дацэнт кафедры афтальмалогіі БелМАПА Галіна Раманаўна СЕМАК.**

«Прамая лінія» з яе ўдзелам пройдзе **23 сакавіка, у аўторак, з 15.00 да 16.30 на нумарах 8 (017) 292 38 92 і 292 38 21.** Папярэднія пытанні можна пакінуць **па нумарах 8 (017) 287 18 29 (Святлана Барысенка) і 287 18 36 (Вольга Шаўко).**

НІЖЭЙ ЗАРОБАК — МЕНШ «ПЕНСІЙНЫ ВЫЛІК»?

Сяргей ГРЫБ

Чытачка «Звязды» з Мінска, пенсіянерка Кацярына Федасеева выгашала ўладкавацца на грамадзянска-прававым дагаворы гардэробшчыцай — паводле яе слоў, не столькі дзеля грошай, колькі дзеля магчымасці заставацца ў «рытме жыцця». Заробак і сапраўды аказаўся невялікім — за 10 гадзін працы ў мінулым месяцы атрымалася прыкладна 23 тысячы рублёў. Аднак праблема ўзнікла не з гэтым. Высветлілася: у сувязі з індывідуальным каэфіцыентам 1,35 з пенсіі быў зроблены вылік — каля 7 тысяч. «Ці павінны рабіць вылічэнні з улікам таго, што я была занятая па дагаворы падраду, і ўвогуле, ці правільна, што праводзяцца вылікі, не зважаючы на тое, колькі зараблае пенсіянер?» — запыталася Кацярына Міхайлаўна.

Сітуацыя падалася давалі неадназначнай. Закон «Аб пенсійным забеспячэнні» вызначае: пенсіі працуючым пенсіянерам выплачваюцца не больш чым з індывідуальным каэфіцыентам 1,3. Прычым тут няма ніякай розніцы, адбылося ўладкаванне на ўмовах працоўнага або грамадзянска-прававога дагавору, выключэнне з агульнага правіла робіцца на сутнасці адно — абмежаванне па каэфіцыенце не датычыцца работнікаў, якія заняты непасрэдна ў вытворчасці сельгаспрадукцыі. І ўсё ж, наконт супастаўлення памеру заробку і памеру пенсійнага выліку ўзнікаюць пытанні, і да таго ж — не толькі ў нашай чытачкі з Мінска.

— Сёння абмежаванні на выплатах пенсій, па сутнасці, арыентуюцца на ранейшы даход, і тут можна пагадзіцца: было б больш правільна, калі б адбывалася арыентацыя на даход цяперашні, — заўважыла ў гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» **намеснік міністра працы і сацыяльнай абароны Валянціна КАРАЛЁВА.** — Варта ўзгадаць, што ў тыя ж савецкія часы адыгрываў ролю не каэфіцыент, а сукупныя (пенсія плюс зарплата) выплаты — у выніку пенсійныя абмежаванні ў большай ступені датычыліся тых, хто атрымліваў высокую зарплату. І, як падаецца, такі падыход быў больш справядлівым, таму мы сапраўды вывучаем магчымасці змянення цяперашняга заканадаўства, каб у будучым зменшыць абмежаванні для пенсіянераў, якія маюць нізкі або часовы даход. Зрэшты, варта адразу заўважыць: тэма гэта надзвычай далікатная, вызначыцца з кампраміснымі варыянтамі тут вельмі складана, і для падрыхтоўкі канкрэтных прапаноў спатрэбіцца час.

Транспартная філасофія

ЧУЖОЕ ЖЫЦЦЁ, ці Як я знайшла сябе

Прайшло два месяцы з таго часу, як мяне збіла машына. Аналізую і пакрысе пачынаю разумець, для чаго гэта здарылася са мной. Першае — самае відавочнае.

Аварыя адбылася ў прыгарадзе Мінска, у Бараўлянах. Там знаходзіцца дзіцячы анкагематалагічны цэнтр. З яго я, уласна кажучы, і ехала. Больш за тры гады таму ўпершыню я трапіла туды з групай валанцёраў. І не змагла больш не ездзіць.

Так часта бывае: калі Гасподзь у нечым абмяжоўвае, то Ён адорвае ў іншым. Дзеці ў цэнтры рана сталеюць, яны разумеюць і адчуваюць, яны мудрэюць. Я вучылася ў іх мужнасці, вынослівасці, цярпенню, прозе жыцця і любові да ўсяго, што вакол.

Маім першым сябрам у цэнтры стаў сямнаццацігадовы Дзімка. Я не заўважыла, як пачала жыць яго жыццём. Разам з ім пражывала блокі хіміятэрапіі, аперацыі, перасадку коснага мозгу. Разам з ім радавалася і сумавала. Дзімка ніколі не скардзіўся, не хныкаў, ніколі нічога не прасіў. Але я заўсёды адчувала яго боль, боль фізічны і боль душэўны. Маленькім прасцей хварэць, яны не разумеюць. Дзімка збіраўся быць маракам. Яго няма ўжо два гады.

СТАР. 2

РОЗГАЛАС — АПОШНЯЯ ІНФАРМАЦЫЯ СУТАК

ВО ПАШАНЦАВАЛА!

МІЛЬЯРДЭР — АДЗІН, МІЛЬЯНЕРАЎ — 383

13 сакавіка ў 421-м тыражы латарэі «Ваша лато» ўпершыню за ўсю гісторыю РУП «Беларуская латарэя» быў разыграны мільярд рублёў.

Як паведаміла **PR-менеджар «Беларускіх латарэй» Ганна КУЛАКОВА,** мільярдэрам стаў жыхар Гомеля або Гомельскай вобласці. Адметна, што гэты тыраж латарэі сабраў таксама рэкордную колькасць мільянераў: паводле слоў спецыяліста прадпрыемства, 383 чалавекі ў гэты вечар выйгралі па 1 мільёну рублёў і больш.

Сяргей РАСОЛЬКА.

У ВЫХАДНЫЯ ІСТОТНА ПАЦЯПЛЕЕ І ДОЖДЖ. АДНАК УНАЧЫ Ў СЕРАДУ ДА МІНУС 20

На працягу гэтага тыдня анамальны сакавіцкі холад «вытхнецца», і неўзабаве да нас завітае сапраўдная вясна, паведаміў рэдакцыі **начальнік службы гідраметэаралагічных прагнозаў Рэспубліканскага гідраметцэнтра Дзмітрый РАБАЎ.**

Разам з тым, у першай палове тыдня яшчэ захаваецца марознае надвор'е, тэмпература ў сераду ўначы будзе складаць мінус 5—12, пры праясненнях да 15—20 марозу, удзень — ад мінус 5 да 2 цяпла, па паўночным усходзе — да мінус 8. А вось з чацвярга надвор'е істотна зменіцца. Аднак і 18 сакавіка амаль паўсюдна яшчэ пройдзе снег, мокры снег, удзень на захадзе чакаецца мокры снег і дождж, месцамі туман і галалёд. Уначы мінус 1—8 градусаў, па ўсходзе — да 10—15 марозу, удзень — ад мінус 3 да 4 цяпла. Істотна цяплей пачне ў пятніцу, калі ўначы будзе ўжо ад мінус 4 да плюс 3, удзень — 1—8 цяпла. Уначы паўсюдна, а ўдзень месцамі чакаецца мокры снег, дождж, у асобных раёнах туман, уначы і раніцай моцны туман і галалёд, на дарогах галалёдзіца. Актыўная вясна пачне гаспадарыць менавіта ў выхадныя, калі ападкі месцамі будуць назірацца выключна ўжо ў выглядзе дажджу. У суботу і нядзелю ўначы ад мінус 2 да плюс 4 градусаў, удзень — 1—8, па паўднёвым захадзе — да 11 цяпла. Сіноптыкі прагназуюць, што ў гэтыя дні ў заходніх рэгіёнах пачнецца актыўная паводка.

Сяргей КУРКАЧ.

УЦЕКАЧА ЗНАЙШЛІ Ў... КАНАЛІЗАЦЫЙНЫМ КАЛЕКТАРЫ

56-гадовы рэцыдывіст Анатоль Кудзелка быў выяўлены ў... каналізацыйным калектары, паведамляе аддзяленне інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Гродзенскага аблвыканкама.

Як паведамляла ўжо «Звязда», неаднаразова судзімы А. Кудзелка ўцёк з-пад варты ў ноч на 10 сакавіка з лідскай бальніцы, дзе знаходзіўся на лячэнні пасля аперацыі на апендыцыт. Каля 1 гадзіны 30 хвілін 13 сакавіка яго затрымалі ўчастковыя інспектары Лідскага райаддзела міліцыі ў мікрараёне Слабада. Уцякач змешчаны ў ізалятар часовага ўтрымання і будзе адказваць у тым ліку і за пабег.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

МОЦНЫ ПОЛ МЕНШ ЖЫВЕ І... ДАЎЖЭЙ ПРАЦУЕ

У нашай краіне на 100 жанчын, якім больш за 60 гадоў, прыпадае 52 мужчыны. А ва ўзросце пасля 80 колькасць прадстаўнікоў моцнай паловы зніжаецца да 29.

Паводле інфармацыі аддзела народанасельніцтва Дэпартамента ААН па эканамічных і сацыяльных пытаннях, чаканая працягласць жыцця пасля 60 гадоў для беларускіх жанчын складае 19 гадоў, для мужчын — 13. У Фінляндыі, напрыклад, размова ідзе адпаведна пра 25 і 20 гадоў, Ірландыі — 24 і 20, Даніі — 23 і 20.

У шлюбе пражывае каля 40 працэнтаў пажылых суайчынніц і 80 працэнтаў іх аднагодкаў-мужчын. Працуе ў згаданым узросце кожны дзясяты беларускі мужчына і ўсяго 3 працэнты нашых жанчын.

Святлана БАРЫСЕНКА.

НАСАЛІЎ ЖОНЦЫ «МІНІРАВАННЕМ»

14 сакавіка 30-гадовы магілёвец паведаміў пра выбух, які адбудзецца ў маршрутным аўтобусе «Магілёў—Смаленск».

Мужчына прачнуўся пасля сваркі з жонкай: жанчыны дома не было, і муж вырашыў, што яна паехала да маці ў Смаленск. Пасля ранішняй выпіўкі ён моцна раззлаваўся і проста з хатняга тэлефона набраў «102» з паведамленнем аб мініраванні. У гэты час маршрутны аўтобус набліжаўся да Смаленска. Расіяне праверылі яго, але ніякага выбуховага прыстасавання не знайшлі. Дарэчы, пасажырамі ехалі 6 чалавек, і сярод іх жонкі чалавека, які паведаміў пра бомбу, не было. Жанчына гэтым часам знаходзілася ў сваіх магілёўскіх сваякоў і ў Смаленск не збіралася. Як паведаміла прэс-служба Магілёўскага УУС, мужчына, які нідзе не працуе і раней быў судзімы, затрыманы.

Алена КАЗЛОВА.

Навіны Беларусі і замежжа ў рэжыме on-line на сайце «Звязды» — www.zviazda.by

Да ведама

З САКАВІКА 2011 ГОДА КІРОЎЦАЎ З ПРАВАМІ СТАРОГА ЎЗОРУ Ў ЕЎРОПУ НЕ ПУСЦЯЦЬ

З 29 сакавіка наступнага года, пасля таго як уступяць у сілу папраўкі ў еўрапейскую Канвенцыю аб дарожным руху, пасведчанні кіроўцы, якія выдаюцца зараз на тэрыторыі Беларусі, не будуць прызнавацца іншымі краінамі. Для ўезду ў Еўропу кіроўцам трэба будзе мець правы новага ўзору. Апошнія ў Беларусі, як плануецца, пачнуць выдаваць ужо сёлета, прыблізна ў ліпені.

Фота БЕЛТА.

— Мы ўжо распрацавалі ўзор новага пасведчання кіроўцы, (на фота), — расказаў **старшы інспектар па асобых даручэннях аддзела рэгістрацыйна-экзаменацыйнай дзейнасці і тэхнагляду УДАІ МУС Беларусі Дзмітрый ГАРЫНОВІЧ.** — Яно будзе ўяўляць сабой пластыкавую картку накшталт банкаўскай. На новых правах размесціцца фотаздымак уладальніка, яго подпіс, дата і месца нараджэння, з'явяцца дадатковыя катэгорыі. Пасведчанне будзе забяспечана сучаснымі элементамі аховы, галаграмамі. У афармленні гэтага дакумента будзе выкарыстоўвацца англійская, беларуская і руская мова. Арыенціровачны кошт новых правоў складзе 1 базавую велічыню (зараз кошт пасведчання — 0,5 базавай).

Абменьвацца пасведчанні будуць паэтапна. Калі ў кіроўцы правы сапраўдныя да, напрыклад, 2013 года, то ДАІ не будзе паскараць іх абмен. Аўтаўладальнік зможа спакойна ездзіць з правамі старога ўзору, але з сакавіка 2011 года — толькі ў межах Беларусі. Калі ж будзе неабходна памяняць старое пасведчанне на новае раней, каб выехаць за мяжу, гэта можна будзе зрабіць у рэгістрацыйна-экзаменацыйным падраздзяленні ДАІ па месцы рэгістрацыі. Пры сабе патрэбна мець старое пасведчанне, пашпарт, медыцынскую даведку і дакумент, які пацвярджае ўнясенне аплаты. Заяву кіроўца будзе пісаць на месцы.

Надзея ДРЫЛА.

Гучная справа

202 СКРАДЗЕНЫЯ МІЛЬЁНЫ — НА АДПАЧЫНАК...

Выкрытыя злачынцы, якія скралі грошы з банкаматаў у Мінску і Клічаўскім раёне.

Паводле звестак упраўлення інфармацыі і грамадскіх сувязяў МУС, згаданыя злачынствы, а таксама няўдалыя спробы ўзлому банкаматаў у сталіцы і Пухавіцкім раёне — на рахунку трох груп, якія не былі паміж сабой звязаныя. У прыватнасці, у выкраданні 25 студзеня гэтага года 202 мільёнаў беларускіх рублёў з банкамата па сталічнай вуліцы Ротмістрава падазраюцца 31-гадовы мінчанін і 38-гадовы пінчук, які пражывае ў Барысаве. Між іншым, грошы яны паспелі патраціць на адпачынак у Егіпце, вяртанне даўгоў, куплю аўтамабіля і нерухомасці. Акрамя таго, на сумленні крымінальнага «дуэта» і няўдалая спроба ўзлому леташнім жніўнем банкамата па Партызанскім праспекце ў Мінску: зладзюжкі ўсю ноч спрабавалі ўскрыць грашовы сейф, але сышлі ні з чым. Абодва цяпер знаходзяцца ў ізалятары часовага ўтрымання.

Таксама затрыманыя чацвёра жыхароў Бабруйска, якія ў вёсцы Арэхаўка Клічаўскага раёна 11 лютага пранікі ў адміністрацыйны будынак саўгаса «Дабраволец» і з банкамата выкралі 28 мільёнаў рублёў. Між іншым, на рахунку згаданых злачынцаў і серыя крадзяжоў у гэтым рэгіёне з паштовых аддзяленняў сувязі і магазінаў. Акрамя таго, затрыманыя двое ўдзельнікаў злачыннай групы, якія напракудзілі ў Пухавіцкім раёне. У ноч на 6 лютага яны спрабавалі ўскрыць банкамат у магазіне вёскі Пухавічы. Аднак у іх нічога не атрымалася. Тады праз дзесяць дзён яны пранікі ў аграрна-тэхнічны каледж пасёлка Мар'іна, дзе звязалі вартаўніка і хацелі ўзламаць банкамат — таксама нічога не выйшла. Цяпер устанаўліваецца, ці маюць гэтыя зладзеі дачыненне да іншых злачынстваў, а таксама магчымыя саўдзельнікі падазроных.

Ігар ГРЫШЫН.

ДВА АКІЯНЫ ДАШЫНЫХ УСМЕШАК

У фінскім Канціялахці на першым пасляалімпійскім этапе Кубка свету па біятлоне беларуска Дар'я Домрачава ў бліскучым стылі выйграла адразу дзве гонкі — спрынт і гонку-пераследаванне.

У прынцыпе, вынесенае ў загаловак параўнанне можна выкарыстоўваць да кожнай гонкі з удзелам Домрачавай — як бы ні складвалася становішча, яна ніколі не падае духам. На мінулых выхадных нашу прыгажуню ў поўнай красе пабачыў увесь біятлонны сусвет, беларуска не проста атрымала сваю першую ў кар'еры перамогу ў гонцы Кубка свету, але на наступны дзень пацвердзіла высокі статус, нікому не саступіўшы і ў другім запар выступленні.

Між тым, адкрываліся спаборніцтвы змешанай эстафетай, дзе ў зборнай Беларусі таксама былі добрыя шанцы на подыум, але не хапіла зусім трошкі — чацвёртае месца. Праз дзень біятланісты выйшлі на старт спрынтарскіх гонак. Наша Даша праляцела 7 з паловай кіламетраў дыстанцыі за 21 хвіліну і 17 секундаў, не дапусціўшы пры гэтым ніводнага промаху. Галоўныя суперніцы таксама «чыста» адстраляліся, але ўсё ж вымушаныя былі саступіць беларусцы. Адставанне сярэбранага прызёра расіянкі Вольгі Зайцавай — 8 секундаў, а «бронзавай» немкі Каці Вільхельм — 13.

Кожная з гэтых секундаў была дарагая яшчэ і тым, што з'яўлялася стартавым задзелам у наступнай гонцы. У нядзелю Домрачава была не настолькі хуткай (безумоўна, адносна сябе самой), як у спрынце, але высокая якасць стральбы дапамагла ёй да апошняга быць сярод самых мацнейшых. І нервы не падвялі беларуску — у той час, калі суперніцы мазалі, яна ў добрым тэмпе закрыла ўсе 5 мішэняў і паляцела на фініш.

Некалькі слоў і пра мужчынскую палову каманды. На жаль, яна не змагла паказаць добрых вынікаў — лепшы паказчык у сярэбранага прызёра Ванкувера Сяргея Новікава, які са свайго саракавога месца ў спрынце змог падняцца на 28-е ў праследаванні.

Яўген ВАРАКСА.

Фота sports.ru

Минский городской центр недвижимости

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» 19 апреля 2010 года проводит открытый аукцион по продаже единым лотом имущества УИПЧП «Сивва-М», расположенного по адресу: Минская обл., Логойский р-н, г\п Плещеницы, ул. Партизанская, д. 26. В состав лота входит следующее имущество:

№ п/п	Наименование объекта
1.	Одноэтажный кирпичный материальный склад общей площадью 345,7 кв. м, (здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ, инв. номер 601/С-14226)
2.	Одноэтажная кирпичная проходная общей площадью 9,5 кв. м (здание неустановленного назначение, инв. номер 601/С-14269)

На имущество, входящее в состав лота, обращено взыскание в счет неисполненного налогового обязательства.

Имущество, входящее в состав лота, расположено на земельном участке с кадастровым номером 623255700001001557 (присвоен предварительно).

Начальная цена лота – 68 229 050 белорусских рублей.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы: заявление на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона; копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения, подтверждающего внесение задатка; а также иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток в размере 6 800 000 белорусских рублей перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012024570010 в филиале ОАО «БПС-Банк» по Минской области, г. Минск, бульвар им. В. Мулявина, 6, код 153001331; УНП 190398583.

Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый объект. Процедура проведения торгов установлена порядком проведения аукциона. Оплата объекта осуществляется в течение срока, указанного в протоколе о результатах аукциона.

Аукцион состоится **19 апреля 2010 года в 11.00** по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются **с 15 марта 2010 г. по 15 апреля 2010 г.** в рабочие дни **с 09.00 до 18.00 (в пятницу – до 16.45)** по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефон для справок: (017) 227 40 22. www.mgcn.by.

Як нас дураць

БАГАЦЕЛІ НА ПЕНСІЯНЕРАХ

Махляры на вачах у пенсіянераў «знаходзілі» кашалёк, пасля чаго старыя «гублялі» частку атрыманай пенсіі

Наша газета ўжо паведамляла пра такія выпадкі. У прыватнасці, у лютым з такімі махлярамі сутыкнуўся 91-гадовы пенсіянер з Мінска, якому «знаёмства» з прайдзісветамі каштавала, між іншым, усёй пенсіі. Размова ідзе пра так званых «катлетнікаў», якія на вачах у «аблюбаванага» пенсіянера знаходзяць нібыта згубленты кімсьці кашалёк. Калі адзін з крымінальнікаў прапануе чалавеку раздзяліць здабычу, з'яўляецца другі — «гаспадар кашалька», задачай якога з'яўляецца вымусіць пенсіянера перадаць свае грошы ў рукі злачынцаў нібыта для таго, каб палічыць іх: маўляў, з кашалька знікла «энная» сума. І як толькі чужыя грошы трапляюць у рукі да спрытнюгі, той прафесійна, незаўважна для пацярпелага, «канфіскоўвае» істотную частку купюр...

Дык вось, група маладых людзей, якія спецыялізаваліся на такіх вось «катлетах», паводле звестак **прэс-афіцэра Заводскага РУУС Тамары РУЛІНСКАЙ,** затрыманая сталічнымі праваахоўнікамі. Толькі ў адным Заводскім раёне сталіцы з пачатку года пяць чалавек пацярпела ад падобнага роду махляроў. Між іншым, двое з пацярпелых ужо апазналі сваіх крыўдзіцеляў. Цяпер следчыя правяраюць, ці маюць дачыненне затрыманыя да аналагічных злачынстваў у іншых раёнах горада.

Ігар ГРЫШЫН.

ПО ПОРУЧЕНИЮ ОАО «АГРОСТРОЙФИРМА ПМК-74-НАЛИБОКИ» (ПРОДАВЕЦ) КУП «МИНСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» (ОРГАНИЗАТОР АУКЦИОНА)

ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже здания общежития, об. пл. 317,5 кв.м, расположенного по адресу: **Минская область, Столбцовский район, д. Налибоки, ул. Гостинная, 10.** Начальная цена с НДС (снижена на 50 %) – 34 847 400 бел. руб. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 10.11.2009. Аукцион состоится **31.03.2010 в 12.00** по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются **по 30.03.2010 до 17.00** по указанному адресу.

Тел.: (8017) 224 61 34, 500 47 12. Сайт в интернете: www.rlt.by.

ФОНД «МИНСКОБЛГОСИМУЩЕСТВО»

вносит изменение в извещение о проведении аукциона, намеченного на 15 апреля 2010 года в 11.00 по продаже объектов, находящихся в республиканской собственности, и права заключения договоров аренды земельных участков для их обслуживания, которые составляют единые предметы аукциона, опубликованное в газете «Звязда» от 12 марта 2010 года № 45:

Условия использования земельных участков по лотам №№1–3: для размещения объектов производственного назначения.

Паркоўка ў Мінску зноў стане платнай

У Мінску ў хуткім часе зноў будзе ўведзена плата за паркоўку на стаянках горада. Аб гэтым паведаміў БЕЛТА дырэктар УП «Гаражы, аўтастаянкі і паркоўкі» Аляксандр КАНАШ.

«З 1 студзеня гэтага года ў Мінску быў адменены мясцовы збор за паркоўку на стаянках горада, — нагадаў субяседнік. — Але 9 сакавіка выйшаў указ № 143, які замест мясцовага збору ўвёў плату за стаянку на паркоўцы. Яе памер вызначаецца рашэннем Мінгарвыканкама. Цяпер гэты дакумент знаходзіцца на зацвярджэнні». Пры гэтым Аляксандр Канаш падкрэсліў, што тарыфы будуць не вышэйшыя за ранейшыя.

БЯСПРАЎНЫ КІРОЎЦА ЎЕХАЎ У ДРЭВА...

У Мастоўскім раёне каля гадзіны ночы 19-гадовы хлопец, у якога ніколі не было пасведчання кіроўцы, не справіўся з кіраваннем «Опеля» і наехаў на прыдарожнае дрэва. Чацвярых яго пасажыраў, якім было ад 17 да 24 гадоў, з траўмамі даставілі ў бальніцу. Адзін з іх, 21-гадовы, праз некалькі гадзін памёр.

Надзея ДРЫЛА.

Минский городской центр недвижимости

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» 22 апреля 2010 г. проводит открытый аукцион по продаже обращенного в доход государства изолированного помещения (гаража), расположенного по адресу: г. Минск, ул. Олешева, 18, пом. 95 (гаражный массив № 1). Общая площадь гаража 34,2 кв.м. Инвентарный номер 500/D-63016. Начальная цена – 21 356 000 рублей.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы: заявление на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона; заверенные копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения, подтверждающего внесение задатка; а также иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток в размере 2 100 000 рублей перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012024570010 в филиале ОАО «БПС-Банк» по Минской области, г. Минск, бульвар им. В. Мулявина, 6, код 153001331; УНП 190398583.

Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый объект. Процедура проведения торгов установлена порядком проведения аукциона. Оплата объекта осуществляется в течение срока, указанного в протоколе о результатах аукциона.

Аукцион состоится **22 апреля 2010 года в 11.00** по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются с **17 марта 2010 г. по 19 апреля 2010 г.** в рабочие дни с 9.00 до 18.00 (в пятницу – до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. № 6.

Телефон для справок: (017) 227 40 22. www.mgcn.by.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

КУП «МИНСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» (ОРГАНИЗАТОР АУКЦИОНА) ПО ПОРУЧЕНИЮ ОАО «БЕЛТОРГСТРОЙ» (ПРОДАВЕЦ)

ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже объектов недвижимости в составе: **Лот № 1:** комплекс зданий и сооружений, расположенных по адресу: **г. Новополоцк, пер. Рижский, 12**, в составе: здание склада-модуля, об. пл. 927,7 кв.м (корп. 3); административно-бытовой корпус, об. пл. 527,8 кв.м; здание ведомственной охраны со складским помещением, об. пл. 51,4 кв.м (корп. 2); здание склада, об. пл. 152,3 кв.м (корп. 5); пристройка к сторожке, об. пл. 106,0 кв.м (корп. 1); здание пилорамы, об. пл. 83,0 (корп. 4); КТП-25; сети водопроводные, сети канализационные. Начальная цена с НДС – 1 429 745 646 бел. рублей. Площадь земельного участка – 1.4945 га. **Лот № 2:** трансформаторная подстанция, об. пл. 56,3 кв.м, расположенная по адресу: **г. Брест, ул. Красногвардейская, 129.** Начальная цена с НДС – 55 882 080 бел. руб. Площадь земельного участка – 0,0103 га. Задаток в размере 10 % от начальной цены перечисляется на **р/с № 3012020200010 в Октябрьском отделении ОАО «БПС-Банк», МФО 153001357, УНП 690324015 КУП «Минский областной центр учета недвижимости».** Договор купли-продажи должен быть подписан в течение 20 дней после проведения аукциона. Оплата за объект производится в течение 30 дней со дня проведения аукциона, *если иное не предусмотрено договором купли-продажи.* Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится **20.04.2010 в 12.00** по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по **19.04.2010 до 17.00** по указанному адресу.

Тел.: (8017) 224 61 34, 500 47 12. Сайт в интернете: www.rlt.by.

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 16.03.2010 г. (для б/н разлікаў)

▲ 1 долар ЗША	2 961,00	1 чэшская крона	159,37
▲ 1 еўра	4 068,12	1 польскі злоты	1 042,06
1 латвійскі лат	5 736,70	▲ 1 расійскі рубель	100,94
1 літоўскі літ	1 176,47	1 украінская грыўня	371,40

Курсы замежных валют для безнаяўных разлікаў Цэнтрабанк РФ

USD	29,3353
10 UAH	36,5549
1000 BYR	9,9072
EUR	40,3272

Агенцтва Уладзіміра Граўцова

ISSN 1990 - 763X

ЧУЖОЕ ЖЫЦЦЁ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Я цяжка перажывала сваю першую страту. Чамусьці не задумвалася, не ўяўляла, што так можа скончыцца. Ён часта сумаваў, але ніколі не дазваляў падумаць, што яго не стане. Я ж ведала, куды езджу, ведала, што за хвароба, чым яна заканчваецца, але ніколі не ўяўляла, што яго не стане. Мы проста жылі. Пакуль не памерлі.

Пасля Дзімкавага адыходу я доўга адраджалася, не ездзіла ў цэнтр. Думала, што ўжо і не паеду. Але цягнула. Я дала сабе зарок больш не заводзіць такіх цёплых адносінаў. І паехала. І не стрымала слова. Яшчэ далей зайшла — закахалася. Андрэй зусім не ствараў уражанне хворага. І я зноў забылася, што гэта за бальніца, што за хвароба і чым заканчваецца. Мы проста жылі. Пакуль не памерлі. Разам.

Тады я знайшла ў сабе сілы і не перастала ездзіць у цэнтр. Перанесла смерць «на нагах». Там заставаліся нашы сябры, маленькія і дарослыя, перад якімі нельга было аддацца ва ўладу скрухі, з якімі трэба было пачынаць жыць па-новаму. І я пачала.

Дзеці ў цэнтры мяняліся, з'язджалі дадому і зноў вярталіся, з'яўляліся новыя пацыенты. Саша, як і большасць з іх, падкупіў мяне сваім аптымізмам і адменным пачуццём гумару.

— Танечка, выходзь за мяне, калі ласка, замуж. У мяне няма пярсцёнка. Можна я надзену табе на палец абаранак?

Ён пісаў вершы, любіў гурт «БЕЗ БІЛЕТА», і ён сапраўды закахаўся ў мяне. Упершыню. Яму было дзевятнаццаць.

А я вучылася не жыць яго жыццём. Якраз тады прыйшло запозненае асэнсаванне страты Андрэя. Сама не спраўлялася. Прыйшлося звярнуцца да спецыяліста. Псіхатэрапеўт настойваў, каб я перастала ездзіць у Бараўляны і занялася сабой. А я рыдала горкімі слязамі і цішком ездзіла ў цэнтр.

Сашы таксама не стала. Я ў чарговы раз зараклася больш не займацца такой балючай дабрачыннасцю, пакуль не навучуся па-іншаму ставіцца да яе. Вучылася доўга. Не без дапамогі. Рабіла поспехі. Ужо нават падалося, што я магу жыць без хворых дзяцей так жа, як і яны могуць жыць без мяне. Нарэшце я зразумела, што ім не патрэбны мае ахвяры, і калі б яны ведалі, чаго мне гэта каштуе, то не пахвалілі б. Я некалькі месяцаў не паказвалася ў Бараўлянах. І ўжо прызвычаілася жыць без іх. Пакуль не даведалася, што ў анкацэнтры ляжыць мая зямлячка Люда. Упершыню за тры гады майго валанцёрства — зямлячка! Ёй была патрэбна сур'ёзная дапамога. І я не магла не дапамагчы. Зноў дала сабе слова не заводзіць асабістых кантактаў, сяброўства, не жыць іх жыццём і не паміраць іх смерцю. Тым больш што дапамога патрабавалася матэрыяльная. Я займалася пошукам спонсараў, зборам грошай, набыццём лекаў. У цэнтр прыехала, толькі каб перадаць дапамогу.

За сем месяцаў маёй адсутнасці там, безумоўна, змяніўся склад пацыентаў. Але двое старых знаёмых засталіся. Антон і Жэнька.

— Дзе ты так доўга была? Мы ўжо раздабылі твой нумар тэлефона і збіраліся званіць!

Яны памятаюць дакладную дату майго апошняга прыезду.

— Што мы сёння будзем рабіць? Што ты прывезла? А калі ў наступны раз прыедзеш?

І гэта дарослыя хлопцы пытаюцца! Я не магла не прыехаць. У наступныя выхадныя затарылася падарункамі, гульнямі — і пайшло і паехала. Я шукала сродкі на лячэнне Люды, забаўляла хлопцаў, заводзіла новыя знаёмствы.

У той вечар я заехала пасля працы, каб перадаць лекі для Люды. Знайшла яе ў рэанімацыі. А пакуль гутарыла з медперсаналам, пакуль хлопцы не хацелі мяне адпускаць, Люды не стала. Я памятаю, як суцяшала маці, спрабавала раздзяліць яе боль, памятаю, што паабяцала выбраць сукенку для Люды, дрэнна памятаю, як выйшла з цэнтра... Апрытомнела ў бальніцы хуткай дапамогі з зашытай галавой і зламанай нагой.

Думаеце, выпадкова? Гэта Бог стаміўся папярэджваць мяне: займіся сабой. Давялося прыняць больш дзейсныя меры. Я хавалася ў іх праблемы і такім чынам пазбягала сваіх, уласных. Я пражывала іх жыццё ў той час, калі сваё стаяла на месцы і не рухалася з мёртвай кропкі. Я памірала іх смерцю, не зрабіўшы самага галоўнага ў жыцці, таго, што мне наканавана і пра што я, магчыма, яшчэ і не здагадваюся.

Мама Люды даведалася пра аварыю яшчэ ў цэнтры. Тэлефануе. Хвалюецца за маё здароўе. Бадзёрая і моцная, як заўсёды. Кажа, сыны дапамагаюць, падтрымліваюць. Абяцала прыехаць у госці. Пра Люду мы не гаварылі.

Пасля аварыі я ў чарговы раз зараклася больш не ездзіць у Бараўляны. Але цяпер адчуваю, што змагу па-новаму. Нельга цалкам аддаваць сваё жыццё іншым. Толькі шчаслівы можа дарыць шчасце. Толькі той, хто мае, можа аддаваць іншым. Я пачынаю новае, СВАЁ, жыццё.

А вы беражыце сябе, калі ласка!!!

Таццяна САЛДАЦЕНКА.

АЎТАМАБІЛЬ ДАВЯЛОСЯ СПЫНЯЦЬ З ДАПАМОГАЙ АЎТАМАТА...

13 сакавіка 2010 года ў 23.45 па вуліцах Маладзечна на вялікай хуткасці рухаўся «Фальксваген-Гольф». Аўтамабіль пятляў па дарозе, выязджаў на сустрэчную паласу, перасякаў скрыжаванні на чырвоны сігнал святлафора. Сваімі дзеяннямі вадзіцель ствараў рэальную пагрозу жыццю і здароўю грамадзян.

Нарад Маладзечанскага аддзела Дэпартамента аховы, які знаходзіўся на маршруце патрулявання, у складзе міліцыянера-вадзіцеля сяржанта міліцыі Алега Туровіча і міліцыянера-кінолага старшыны міліцыі Яўгена Мішурка, уключыўшы светлавую і гукавую сігналізацыю, зрабіў спробу спыніць аўтамабіль. Вадзіцель іншамаркі павялічыў хуткасць і пакінуў межы горада, а нарад аховы працягнуў яго праследаванне. У вёсцы Лебедзева Маладзечанскага раёна міліцэйскаму аўтамабілю ўдалося параўняцца з «Фальксвагенам», вадзіцель якога па-ранейшаму ігнараваў патрабаванне спыніцца. Старшына міліцыі Мішурка прыняў рашэнне выкарыстаць агнястрэльную зброю — аўтамат АКС-74У — для спынення «Гольфа». Пасля трох папераджальных міліцыянер зрабіў два прыцэльныя стрэлы па колах. «Фальксваген», у якога былі прабітыя абодва левыя колы, нарэшце спыніўся. Аднак вадзіцель, які знаходзіўся ў стане алкагольнага ап'янення, супакоіўся не адразу. Для яго затрымання супрацоўнікам міліцыі давялося прымяняць фізічную сілу і наручнікі.

Затрыманым аказаўся непрацуючы 30-гадовы жыхар Смаргоні, які неаднаразова раней прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці, у тым ліку за кіраванне аўтатранспартам у стане алкагольнага ап'янення, быў асуджаны ў кастрычніку 2009 года па артыкуле 317 Крымінальнага Кодэкса. Тое, што правапарушальнік у момант затрымання знаходзіўся ў стане алкагольнага ап'янення, пацвердзілася ў выніку медыцынскай экспертызы. У дачыненні да абвінавачанага складзены пратаколы па арт. 18.16 ч. 2 і арт. 18.21 ч. 2 Кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэннях Рэспублікі Беларусь.

У выніку затрымання правапарушальніка пацярпелых няма. Аўтамабіль, якім ён кіраваў, эвакуяваны на штрафную стаянку. Папярэдне работнікамі пракуратуры дзеянні супрацоўнікаў міліцыі прызнаныя правамернымі.

Аляксандр ГЕРАСІМАЎ,
старшы інспектар групы інфармацыі і грамадскіх сувязяў Дэпартамента аховы МУС Рэспублікі Беларусь падпалкоўнік міліцыі.

ВУЛІЦАМ МІНСКА ВЯРТАЮЦЬ ГІСТАРЫЧНЫЯ НАЗВЫ

А станцыя метро нарэшце стане «Плошчай Незалежнасці»

Камісія па найменаванні і перайменаванні пры Мінгарвыканкаме даволі плённа працуе апошнія гады. Яшчэ раней мінчане займелі вуліцы Напалеона Орды, Яна Чачота, Ежы Гедройца, Уладзіслава Галубка, Усевалада Ігнатоўскага, Алеся Гаруна.

На апошнім пасяджэнні камісіі зацверджаныя некаторыя перайменаванні. Так, вуліцы Рэвалюцыйнай вяртаецца гістарычная назва Койданаўская, вуліцы Вызвалення — Уваскрасенская, Гандлёвая зноўку будзе Зыбіцкай. Камунальная ўзбярэжная стане Траецкай узбярэжнай, вуліца Герцэна — Бернардынскай, Дзімітрава — Пятніцкай, Віцебская — Няміга-Ракаўскай.

По каментар мы звярнуліся да **сябра Камісіі, выкладчыка гісторыі БДЭУ Івана САЦУКЕВІЧА.**

— Хачу звярнуць увагу, што вуліцы яшчэ не перайменаваныя, — адзначыў спадар Іван. — Гэта пакуль што рашэнне Камісіі. Зараз мы гэта ўсё публікуем у сродках масавай інфармацыі, а грамадзяне выказваюць свае думкі на гэты конт. Потым усе меркаванні збіраюцца і, калі рэзка адмоўных меркаванняў няшмат, рашэнне Камісіі выносіцца на сесію Мінгарсавета. Як паказвае практыка, усе рашэнні Камісіі гарсавет звычайна зацвярджае, бо яны, што называецца, вымераныя ўсімі магчымымі лінейкамі, прагледжаныя, прадуманыя з усіх бакоў.

Камісія складаецца з чыноўнікаў Мінгарвыканкама: намесніка мэра горада па культуры і адукацыі, начальніка ўпраўлення культуры Мінгарвыканкама, галоўнага мастака горада; з дэпутатаў, а таксама прадстаўнікоў грамадскасці — дырэктара Нацыянальнага гістарычнага архіва Алы Галубовіч, вядомага гісторыка Уладзіміра Дзянісава, прафесара Адама Мальдзіса, некаторых іншых людзей.

Паводле слоў Івана Сацукевіча, пэўныя праблемы ўзнікаюць, калі вуліца ў розныя часы мела розныя назвы.

— Камісія выбірае самую першую вядомую гістарычную назву, — кажа спадар Сацукевіч. — Калі ж няма магчымасці яе падабраць, стараемся выбіраць з пункту гледжання эстэтыкі і гісторыі.

Канкрэтныя прыклады з апошніх перайменаванняў спадар Сацукевіч пракаментаваў асобна.

— Вуліца Герцэна мела назву і Бернардынская, і Малая Бернардынская, і Зазыбіцкая — у яе тры назвы. Але найбольш часта сустракалася менавіта Бернардынская.... Вуліца Дзімітрава ад XVI стагоддзя сапраўды называлася Вялікая Татарская. Але ж у нас ужо ёсць Татарская вуліца ў Мінску — на татарскіх могілках. Я думаю, няма ніякага сэнсу называць яе Вялікай Татарскай. Лепей ужо потым лабіраваць станцыю метро «Татарская слабада» — калі ў гэтым раёне будзе праходзіць трэцяя лінія метро.... Назва Няміга-Ракаўская сустракаецца ад канца XVIII стагоддзя, таксама яна называлася Нямігскі завулак. Але назва Няміга-Ракаўская добрая тым, што яна паказвае геаграфічную лакалізацыю — паміж вуліцай Ракаўскай і вуліцай Нямігай.

Іван Сацукевіч кажа, што вялікая праблема — вуліцы, названыя імёнамі савецкіх дзеячаў, многія з якіх увогуле не маюць дачынення да Беларусі.

— Гэта сур'ёзная праблема, — адзначае спадар Іван, — пра яе пастаянна гавораць і экскурсаводы, і журналісты, і гісторыкі. Сапраўды ёсць вуліцы, названыя ў гонар людзей, якія не маюць абсалютна ніякіх адносінаў ні да Мінска, ні да Беларусі. Калі той жа самы Ленін, Кіраў, Калінін хоць бы бывалі ў Беларусі, то, напрыклад, Валадарскі, Свярдлоў маюць да нас ускоснае, калі не адмоўнае, дачыненне. Гэта праблема, і мы будзем яе паступова вырашаць.

Разам з вуліцамі атрымалі назвы і некалькі сквераў. Самая экзатычная назва — сквер імя Амара Хаяма каля аўтавакзала «Усходні».

— За апошнія 70 год быў вельмі моцны перакос у руска-савецкі бок, — кажа спадар Сацукевіч. — Я лічу, што абсалютна неабгрунтавана быў забыты той жа Амар Хаям — адзін з самых вядомых у свеце паэтаў! Няхай будуць і Хаям, і Шапэн, і Бетховен!..

Трэба адзначыць, што, нягледзячы на высілкі камісіі, многія мінскія вуліцы працягваюць насіць

неадназначныя назвы. Напрыклад, Вільгельм Кнорын (вуліца яго імя знаходзіцца непадалёк ад гадзіннікавага заводу) у 1918 годзе пісаў: «Мы лічым, што беларусы не з'яўляюцца нацыяй і што тыя этнаграфічныя асаблівасці, якія вылучаюць іх... мусяць быць вынішчаныя. Нашай задачай з'яўляецца не стварэнне новых нацый, а знішчэнне старых нацыяналістычных рагатак».

Шмат, шмат яшчэ працы ў Камісіі па найменаванні і перайменаванні пры Мінгарвыканкаме!..

МЕРКАВАННЕ СКЕПТЫКА

«ПЕРАЙМЕНАВАННЕ ІДЗЕ ХААТЫЧНА І БЕССІСТЭМНА»

Магістр мастацтвазнаўства, вялікі знаўца мінскай гісторыі Сяргей ХАРЭЎСКІ мае сваё бачанне справы:

— Безумоўна, я вітаю памкненне чыноўнікаў вярнуць мінскім вуліцам гістарычныя назвы. Вядома, калі я чую назвы «Койданаўская» ці «Зыбіцкая» — цешуся!.. Аднак некаторыя перайменаванні часам выклікаюць у мяне пытанні. Скажам, цяперашняе перайменаванне вуліцы Дзімітрава ў Пятніцкую. Так, да XVI стагоддзя яна сапраўды была Пятніцкай. Але ад таго часу — і ажно да 1934 года! — яна насіла назоў Вялікая Татарская. Як і Пятніцкі канец называўся Татарскімі Агародамі. Бо там, атрымаўшы ў свой час дазвол ад князя, заўжды жылі татары. Захаваўся дакумент, дзе мула Салейман просіць у князя дазвол перабудаваць спарахнелую Пятніцкую царкву пад мячэць — і такі дазвол атрымлівае!.. З вуліцай Герцэна, якую перайменавалі ў Бернардынскую, таксама, лічу, ёсць недакладнасць. Яна раней называлася Малабернардынская, затым — пасля паўстання 1863 года — Маламанастырская. А Старабернардынская ці проста Бернардынская называлася суседняя вуліца, цяперашняя Кірылы і Мяфодзія. З вуліцай Віцебскай увогуле незразумела — каму яна замінае? Гэтай назве больш за 100 гадоў!.. А назва Няміга-Ракаўская заблытае народ: ёсць Няміга, ёсць Ракаўская — дык вось вам яшчэ і Няміга-Ракаўская!.. Увогуле, хачу адзначыць, што вуліцы ў Мінску перайменоўваюцца бессістэмна і не заўжды адназначна. Хачу прывесці ў прыклад суседнюю Літву — там на пачатку 1990-х сабралася група гісторыкаў, і ўсім вуліцам адным махам вярнулі гістарычныя назвы. А потым надрукавалі адпаведныя буклеты і карты, каб людзям было лёгка прывыкнуць. Іншы станоўчы прыклад — нашае Маладзечна, дзе ў сярэдзіне 90-х адным росчыркам вярнуліся назвы Замкавая, Грамадоўская, Вялікі Гасцінец, Віленская...

ТЫМ ЧАСАМ

Разам з вуліцамі закранула камісія і пытанне з назвай станцыі метро — **«Плошча Леніна»** ці **«Плошча Незалежнасці»?** Перамог апошні варыянт. Гэтая справа цягнулася 20 гадоў: за савецкім часам станцыя (і плошча) насілі імя правадыра сусветнага пралетарыяту. Незалежнасць Беларусі прынесла адпаведную назву і плошчы. Станцыю метро па інерцыі таксама сталі называць «Плошча Незалежнасці» — хоць на самой станцыі працягвала красавацца імя Леніна. Пару гадоў таму метрапалітэн раптам вырашыў «прыбраць недарэчнасць» — і ў цягніках зноў пачулася «наступная станцыя — Плошча Леніна». Беларусы, якія ўжо прызвычаіліся да Незалежнасці, пачалі абурацца. І вось камісія, нарэшце, навяла парадак. Ці зменяць аздобу станцыі, пакуль няясна.

ЦІКАВА ВЕДАЦЬ

■ Што азначае назва вуліцы **Амуратарскай** у Мінску? Нішто іншае, як «дарогу да мячэці»!.. У канцы гэтай вуліцы сапраўды стаяла мячэць, а наўкол, адпаведна, жылі татары.

■ Вуліцы **Слясарная, Андрэеўская, Антонаўская** ў раёне Плошчы Перамогі называюцца так яшчэ ад царскага часу. Гэтаксама як і вуліца **Шпалерная, Дабрамысленскі і Паўночны** завулкі.

■ Калі спытаць у любога, як звалі таварыша **Валадарскага**, у гонар якога названая вуліца ў Мінску — адкажуць нямногія. Тым часам, «Валадарскі В.» — проста партыйная мянушка расійскага рэвалюцыянера, які, дарэчы, не меў ніякага дачынення да Беларусі.

■ **Юбілейная плошча** — гэта далёка не савецкая назва, як даводзіцца часам чуць. Назву плошча атрымала яшчэ ў 1880-х гадах — у гонар юбілею Нікейскага царкоўнага сабора было дазволена паставіць тут капліцу і даць плошчы такі назоў.

■ Самая старая назва мінскай вуліцы — **Няміга**. Неверагодна, але на ёй не засталося ніводнага будынка з таго часу, калі вуліца ўжо так называлася...

Глеб ЛАБАДЗЕНКА. Фота аўтара і Анатоля КЛЕШЧУКА.

Аляксандр Лукашэнка прыбыў з афіцыйным візітам у Каракас

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка прыбыў з афіцыйным візітам, які прадоўжыцца некалькі дзён, у Баліварыянскую Рэспубліку Венесуэла. Самалёт кіраўніка беларускай дзяржавы прызямліўся ў аэрапорце Каракаса «Сімон Балівар», перадае БЕЛТА.

Каля трапа беларускага лідара сустрэў віцэ-прэзідэнт Венесуэлы Эліяс Хаўа. Тут жа Аляксандра Лукашэнку са словамі «З добрым прыбыццём, пан Прэзідэнт» віталі венесуэльскія дзеці.

Пасля выканання дзяржаўных гімнаў Беларусі і Венесуэлы Аляксандру Лукашэнку быў уручаны ключ ганаровага грамадзяніна Каракаса.

Больш за Br1 млрд будзе выдзелена ў 2010 годзе на расходы спецфонду Прэзідэнта па сацпадтрымцы адораных навучэнцаў і студэнтаў

На фінансаванне расходаў спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па сацыяльнай падтрымцы адораных навучэнцаў і студэнтаў у 2010 годзе будзе выдзелена больш за Br1 млрд 92 млн. Гэта прадугледжана адпаведным распараджэннем кіраўніка дзяржавы.

Зацверджана таксама рашэнне савета спецыяльнага фонду Прэзідэнта Беларусі па сацыяльнай падтрымцы адораных навучэнцаў і студэнтаў, у адпаведнасці з якім грашовымі прэміямі заахвочаны 36 навучэнцаў і студэнтаў. У прыватнасці, грашовыя прэміі і нагрудны знак «Лаўрэат спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па сацыяльнай падтрымцы здольных навучэнцаў і студэнтаў» атрымаюць трое студэнтаў Беларускага дзяржаўнага універсітэта, пераможцы 3-й Міжнароднай алімпіяды па астраноміі і астрафізіцы.

Грашовымі прэміямі таксама заахвочаны 33 навучэнцы школ, ліцэяў і гімназій, якія з'яўляюцца пераможцамі алімпіяды Саюзнай дзяржавы «Расія і Беларусь: гістарычная і духоўная агульнасць».

У Людмілы Волчак — залаты медаль X зімовых Паралімпійскіх гульняў

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Людмілу Волчак і яе трэнера з золатам у 10-кіламетровай лыжнай гонцы на X Паралімпійскіх гульнях.

Гэта другі медаль Беларусі на Паралімпіядзе-2010. Першую ўзнагароду ў біятлоннай гонцы праследавання на 3 км заваяваў Васіль Шапцябой, які стаў бронзавым прызёрам. Аляксандр Лукашэнка пажадаў усім паралімпійцам паспяховага выступлення.

З выдатнымі выступленнямі

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь, прэзідэнт Нацыянальнага алімпійскага камітэта Аляксандр Лукашэнка павіншаваў з выдатнымі выступленнямі на чэмпіянаце свету па лёгкай атлетыцы ў г. Доха (Катар) членаў нацыянальнай каманды Рэспублікі Беларусь па лёгкай атлетыцы Надзею Астапчук, Наталлю і Андрэя Міхневічаў.

«Медалі, заваяваныя ва ўпартай барацьбе з наймацнейшымі атлетамі планеты, красамоўна сведчаць, што наша краіна мае вельмі вялікі патэнцыял у гэтым відзе спорту», — адзначыў кіраўнік беларускай дзяржавы.

Лаўрэату Нобелеўскай прэміі акадэміку Жарэсу Алфёраву — 80

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка павіншаваў лаўрэата Нобелеўскай прэміі віцэ-прэзідэнта Расійскай акадэміі навук акадэміка Жарэса Алфёрава з 80-годдзем.

Кіраўнік дзяржавы адзначыў, што з імем Жарэса Алфёрава ў свеце звязваюць выдатныя адкрыцці ў фізіцы і радыёэлектроніцы. «Вы змаглі выхаваць удзячных вучняў, якія ўносяць важкі ўклад у айчынную і сусветную навуку. У нашай краіне ганарацца Вамі як вядомым грамадскім і палітычным дзеячам і горача любяць як свайго славутага земляка, якому ўласцівыя сапраўдны патрыятызм і шырыня душы», — гаворыцца ў прэзідэнцкім віншаванні. Аляксандр Лукашэнка таксама выказаў упэўненасць, што шматгранны талент вучонага і ў далейшым будзе служыць высакароднай справе ўмацавання дружалюбных сувязяў брацкіх народаў Расіі і Беларусі.

Беларусь — моцная спартыўная краіна

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка накіраваў прывітанне ўдзельнікам XIV рэспубліканскіх спаборніцтваў па хакеі сярод дзяцей і падлеткаў «Залатая шайба».

«На добрай традыцыі гэта адзін з самых папулярных і прадстаўнічых дзіцяча-юнацкіх спартыўных турніраў Беларусі. У яго багатая гісторыя і выдатныя перспектывы. Многія вядомыя хакеісты пачыналі свой слаўны шлях менавіта з такіх спаборніцтваў», — гаворыцца ў віншаванні.

Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што «Залатая шайба» з'яўляецца сапраўднай школай майстэрства для юных спартсменаў, якія ў барацьбе за чэмпіёнскі тытул праяўляюць свае лепшыя якасці: баявы характар, цвёрдую волю, смеласць і ўменне быць адзінай камандай.

Кіраўнік дзяржавы выказаў упэўненасць, што маладое пакаленне спартсменаў, для якіх патрыятызм і прэстыж Радзімы заўсёды будуць на першым месцы, кожнай сваёй гульнёй дакажа, што Беларусь — моцная спартыўная краіна.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

САМАВОЛЬНАЯ ЗАМЕНА ПРЫБОРАЎ АЦЯПЛЕННЯ Ў АДНОЙ СА СТАЛІЧНЫХ КВАТЭР СТАЛА ПРЫЧЫНАЙ НАДЗВЫЧАЙНАГА ЗДАРЭННЯ

У кватэры шматпавярховага дома на вуліцы Нікіфарава ва Уручча-3 разгерметызавалася батарэя ацяплення, і гарачая вада з яе заліла тры паверхі.

— Прычына — самавольная замена прыбораў ацяплення, якую жыльцы ажыццявілі больш як дзесяць гадоў таму, — расказала карэспандэнту агенцтва «Мінск—Навіны» дырэктар ЖЭС-121 Ірына Курэйчык. — Яны набылі батарэі замежнай вытворчасці і нават не захавалі на іх адпаведных дакументаў.

— Любая самавольная перапланіроўка ацяпляльнай сістэмы пагражае вялікімі праблемамі, — падкрэсліла Ірына Курэйчык. — Батарэі замежнай вытворчасці, якія ў нас вельмі папулярныя, нярэдка вытрымліваюць ціск цепланосьбіта толькі да 10 атмасфер, у той час як у Мінску могуць быць усплёскі і да 14 атмасфер. Акрамя таго, калі жыльцы задумалі памяняць прыборы ацяплення, то павінны звярнуцца ў праектную арганізацыю, якая мае ліцэнзію на выкананне гэтых работ.

Ніна ЯНОВІЧ, «Мінск—Навіны».

ЗАО «Белорусская сеть телекоммуникаций» (торговая марка life:))
ИНФОРМИРУЕТ ОБ ИЗМЕНЕНИИ ТАРИФОВ И УСЛОВИЙ ОБСЛУЖИВАНИЯ

В целях оптимизации расчетной системы life:), а также уменьшения нагрузки на сеть для абонентов тарифных планов «Свободный life:)» и «Простой life:)», которые на 15.03.2010 г. два и более месяцев не пользовались услугами life:) (не совершали и не принимали звонков, не отправляли и не принимали SMS, не пользовались другими услугами life:)) и не пополняли свои счета на любую сумму, условия обслуживания по текущему тарифному плану с 30.03.2010 г. изменяются на условия обслуживания по ТП «Бесконечный life:)». Абоненты, соответствующие перечисленным выше условиям, будут проинформированы посредством SMS с информацией об указанных изменениях.

Для продолжения обслуживания на условиях текущего тарифного плана, абонентам, получившим SMS-уведомление, необходимо и достаточно не позднее 29.03.2010 г. совершить любое действие в сети life:): совершить исходящий звонок в любом направлении (кроме звонка на короткий номер справочно-информационной службы и на номера экстренных служб), принять входящий звонок, отправить или передать SMS, воспользоваться другими услугами life:) или пополнить свой счет на любую сумму.

Информация доступна на сайте **www.life.com.by** и по телефонам справочной службы:
(8 017) 295 99 99 – для абонентов life:) по тарифу звонка в другие сети, **(8 025) 909 0 909** – для абонентов life:) по тарифу звонка внутри сети, **909** – для абонентов life:) бесплатно.

ЗАО «Белорусская сеть телекоммуникаций», 220030, г. Минск, ул. Красноармейская, 24.

УНП 190579561. Лицензия Министерства связи и информатизации РБ № 02140/0190784 от 18.03.2005 г., действительна до 28.08.2018 г.

К СВЕДЕНИЮ АКЦИОНЕРОВ ОАО «КРАСНЫЙ ОКТЯБРЬ»:
в повестку дня общего собрания акционеров, намеченного на 30 марта 2010 года, вносится дополнительно один вопрос:
6. Об оказании спонсорской помощи.
Справки по телефону в г. Витебске (8 0212) 24 73 18.
Наблюдательный совет ОАО «Красный Октябрь».
УНП 300003144

Страховые сертификаты обязательного страхования ответственности владельцев транспортных средств на территории стран — членов системы «Зеленая карта» **серии BY/12 № 3160978, № 3160979 СООО «Белкоопстрах» считать недействительными.**

Ільготныя крэдыты на капрамонт у вёсцы і ў малых гарадах Беларусі будуць выдавацца на працягу 3 месяцаў

Парадак прадастаўлення льготных крэдытаў грамадзянам, якія пастаянна пражываюць і працуюць у населеных пунктах з колькасцю насельніцтва да 20 тыс. чалавек, на капітальны рамонт і рэканструкцыю жылля, будаўніцтва інжынерных сетак, узвядзенне гаспадарчых памяшканняў і пабудоў зменены ў Беларусі. Гэта прадугледжана пастановай Савета Міністраў № 318, паведамілі БЕЛТА ў Апараце Саўміна.

Згодна з дакументам, льготныя крэдыты будуць прадастаўляцца насельніцтву на працягу трох месяцаў з дня зацвярджэння райвыканкамамі спісаў грамадзян, якія маюць патрэбу ў атрыманні льготнага крэдыту на капрамонт і рэканструкцыю жылля, будаўніцтва інжынерных сетак, узвядзенне гаспадарчых памяшканняў і пабудоў, складзеных з захаваннем чарговасці грамадзян, якія маюць патрэбу ў атрыманні гэтых крэдытаў, у залежнасці ад даты іх звароту ў мясцовыя органы ўлады.

Раней не было ўстаноўлена канкрэтных тэрмінаў прадастаўлення грамадзянам, якія пражываюць і працуюць у населеных пунктах з колькасцю насельніцтва да 20 тыс. чалавек, льготных крэдытаў на капрамонт і рэканструкцыю жылля. Акрамя таго, пастановай № 318 спрошчана працэдура ўзгаднення спісаў грамадзян, якія маюць патрэбу ў атрыманні льготных крэдытаў на капрамонт і рэканструкцыю жылля. Калі раней гэтыя спісы зацвярджаліся аблвыканкамамі па рашэнні райвыканкамаў, то цяпер іх змогуць зацвярджаць непасрэдна райвыканкамы.

Пастанова № 318 уносіць змяненні ў пастанову Саўміна № 522 ад 18 красавіка 2006 года і ўступае ў сілу праз 10 дзён пасля яе афіцыйнага апублікавання.

Абзац

◢ Ільняны хлеб упершыню пачынаюць выпякаць у Віцебску. Новы від прадукцыі, хлябцы тоставыя «Лянок», ужо сёння паставяць у печы, а 17 сакавіка пакупнікі змогуць ацаніць смак незвычайнага хлеба. У яго вытворчасці выкарыстоўваецца льняная мука. Як вядома, насенне лёну з'яўляецца крыніцай поліненасычаных тлустых кіслот, якія спрыяльна ўздзейнічаюць на сардэчна-сасудзістую сістэму чалавека. Бялок насення лёну ўтрымлівае ўсе незаменныя для чалавека амінакіслоты і валодае высокай біялагічнай актыўнасцю. Карысныя рэчывы захоўваюцца і ў муцэ, якую атрымліваюць з размолатага насення лёну.

◢ **Аўталаўка забіла 72-гадовага пенсіянера ў Карэліцкім раёне. Недарэчны трагічны выпадак адбыўся ў вёсцы Мокрава. Калі ў вёску прыехала аўталаўка мясцовага райпа, жыхары абступілі яе, набываючы тавары. Неўзабаве ўсе разышліся, застаўся толькі пенсіянер. У гэты час на вузкай вясковай вуліцы з'явіўся УАЗ, які рухаўся ў сустрэчным кірунку. Раз'ехацца два аўтамабілі не маглі, і кіроўца аўталаўкі вырашыў ад'ехаць крыху назад. Пра тое, што там застаўся стаяць чалавек, кіроўца забыўся, і машына наехала на мужчыну. Пенсіянер памёр на месцы.**

◢ 30-гадовы ўкраінец скраў у адным з офісаў Мінска Br14 млн. Ён працаваў грузчыкам на мінскім рынку. Грамадзяніну Украіны даводзілася быць і ў офісе свайго працадаўца. Там ён выпадкова даведаўся, дзе захоўваецца ключ ад сейфа, і скраў грошы, пасля чаго адправіўся на радзіму. Грошы патраціў ва Украіне: на рэгістрацыю дома і новыя рэчы. Праз некаторы час чалавек вярнуўся ў Беларусь, дзе і быў затрыманы.

Поўны абзац

◢ **Юны хакер з Оршы абакраў электронны партманет айчыма свайго аднакласніка. З электроннай скарбонкі васьмікласнік скраў больш за Br500 тыс. Прадуманасць дзеянняў і вынаходлівасць школьніка здзівілі нават вопытных праваахоўнікаў. 13-гадовы вучань уважліва вывучыў у інтэрнэце інфармацыю пра работу плацежных сістэм і спосабах утойвання слядоў злачынных дзеянняў (гэтыя звесткі ён знайшоў на разнастайных сайтах крымінальнай накіраванасці). Падлетак распрацаваў і выкарыстаў праграмнае забеспячэнне, што дазволіла схаваць сляды злачынства ад міліцыі. Хакер пранік у камп'ютар аршанца і скапіяваў патрэбныя звесткі, а грошы перавёў у свой электронны кашалёк, зарэгістраваны на іншую асобу. Паколькі крымінальная адказнасць настае з 14 гадоў, школьніка паставілі на ўлік у інспекцыю па справах няпоўнагадовых.**

◢ У Італіі ўчора адзначылі Сусветны дзень жыцця без спешкі, які праводзіць грамадская асацыяцыя «Мастацтва павольнасці». Тэмай акцыі сёлета стала «павольнасць у імя эканамічнага развіцця ў гармоніі чалавека з навакольным асяроддзем». У гарадах праходзяць мерапрыемствы, на якіх вучаць жыць без спешкі, атрымліваючы асалоду ад кожнага імгнення. Так, у Мілане і Генуі ўчора вымяралі хуткасць руху не толькі аўтамабіляў, але і пешаходаў, якім за перавышэнне тэмпаў выпісвалі сімвалічныя штрафы. У кавярнях і барах прапаноўвалі спецыяльнае меню «нетаропкіх чаяпіццяў». Сёлета свята распаўсюдзілася і на кітайскі Шанхай, вядомы сваім імклівым тэмпам жыцця.

◢ **Памежнікі Луцка на мяжы з Беларуссю знайшлі амаль 200 кілаграмаў кантрабанднага мяса ў пакетах, якія віселі на дрэвах. Верагодных кантрабандыстаў пакуль не выявілі. 6 поліэтыленавых мяшкоў з вэнджанымі мясапрадуктамі выявіў патруль аддзела «Вычаўка» Луцкага пагранічнага атрада. Хутчэй за ўсё, знойдзеныя прадукты пакінулі кантрабандысты. Верагодна, іх планавалі пры нагодзе незаконна перавезці праз мяжу і падвесілі на дрэвы для таго, каб мяса не стала спажывай для дзікіх жывёл.**

Паводле паведамленняў карэспандэнтаў «Звязды» і інфармагенцтваў.

З 28 САКАВІКА «БЕЛАВІЯ» ПАЧЫНАЕ ВЫКОНВАЦЬ ПАЛЁТЫ ПА ЛЕТНІМ РАСКЛАДЗЕ

Ён будзе дзейнічаць да 30 кастрычніка.

Кошт праезду маршрутам «Мінск — Сочы — Мінск» эквівалентны кошту падарожжа наземным транспартам, тарыф па маршруце «Мінск — Калінінград — Мінск» складае ўсяго 70 еўра, пры гэтым няма неабходнасці афармлення транзітнай візы, а наведаць Юрмалу можна на самалёце, даляцеўшы да Рыгі па тарыфе ад 78 еўра.

Андрэй ПЯТРОЎ, «Мінск—Навіны».

ОБЪЯВЛЕНИЕ
О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА НА ПРАВО ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНОГО УЧАСТКА

Поставский районный исполнительный комитет
(211875, Витебская обл., г. Поставы, пл. Ленина, 25)
19 апреля 2010 года в 10.00
проводит открытый аукцион на право заключения договора аренды сроком на 25 лет земельного участка с кадастровым номером 224050100002000295 площадью 9 $м^2$ для размещения пункта обмена валют в павильоне (киоске) модульного типа по адресу: г. Поставы, Комсомольская пл., 1А.

Аукцион проводится в здании райисполкома (г. Поставы, пл. Ленина, 25) в кабинете заместителя председателя райисполкома по экономике (III этаж, каб. 58).

К участию в аукционе допускаются банковские учреждения со статусом юридического лица – резиденты Республики Беларусь, имеющие лицензию на проведение валютно-обменных операций.

Начальная цена предмета аукциона **8 000** (восемь тысяч) белорусских рублей.

Победитель аукциона обязан в 10-дневный срок со дня принятия райисполкомом решения о предоставлении земельного участка в аренду:

внести в местный бюджет плату за право заключения договора аренды земельного участка в размере, заявленном на торгах;

возместить организатору аукциона (Поставскому райисполкому) расходы, связанные с проведением аукциона и формированием земельного участка, в том числе с государственной регистрацией в отношении создания земельного участка в сумме **1 335 460** рублей;

заключить с исполкомом договор аренды земельного участка и осуществить в двухмесячный срок после принятия решения о предоставлении земельного участка в аренду государственную регистрацию возникновения права на земельный участок;

приступить к занятию земельного участка по целевому назначению не позднее 6-ти месяцев со дня получения свидетельства о государственной регистрации.

По вопросам получения дополнительной информации о земельном участке, ознакомления с земельно-кадастровой документацией, подачи заявления на участие в аукционе обращаться в землеустроительную службу Поставского райисполкома по адресу: г. Поставы, пл. Ленина, 25, здание райисполкома, 1-й этаж, каб. № 11, контактные телефоны: 8 (02155) 43180, 41132.

Заявления на участие в аукционе принимаются в рабочие дни с 8.00 до 17.00 со дня публикации настоящего объявления до 15 апреля 2010 года включительно.

К заявлению на участие в аукционе прилагаются:

доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица;

копии документов, подтверждающих государственную регистрацию юридического лица без нотариального засвидетельствования;

документ с указанием банковских реквизитов юридического лица;

заверенную копию платежного поручения о внесении задатка.

При подаче документов на участие в аукционе представители юридических лиц, уполномоченные должностные лица юридических лиц предъявляют документ, удостоверяющий личность.

К участию в аукционе допускаются юридические лица, подавшие в комиссию в указанные в настоящем объявлении сроки соответствующее заявление с приложением необходимых документов и внесшие задаток.

Размер задатка – 800 белорусских рублей.

Реквизиты получателя платежа для перечисления денежных средств (задатка за участие в аукционе) – Поставский райисполком РБ, счет № 3641324000008 в филиале № 230 ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Поставы, код 649, УНН 300078600.

БАРОКАВАЯ ЦАЦАЧКА ПІНСКІХ КСЯНДЗОЎ-КАМУНІСТАЎ

Рыштаванні Бацькаўшчыны

Камуністы — гэта слова як са сталі?

Шчыра кажучы, маю ўвагу найперш прыцягнула назва манаскага ордэна, які стаяў ля вытокаў знакамітага касцёла Карла Барамея ў Пінску. Так, касцёл заснавалі ксяндзы-камуністы, якіх закінуў лёс у палескі край з Італіі ў далёкім XVII стагоддзі. У маёй свядомасці слова «камуніст» трывала асацыюецца з дзейнасцю Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, згадваецца таксама верш класіка беларускай літаратуры, напісаны акурат да стагоддзя з дня выхаду «Маніфеста кампартыі», вось радок з яго: «Маркс і Энгельс нам імя такое далі сто гадоў назад упершыню...» Вельмі верагодна, што і Маркс з Энгельсам запазычылі слова менавіта ад суполкі «Ксяндзоў свецкіх, якія жывуць у камуне». Такая была поўная назва манаскага ордэна, статут якога абавязваў жыць абшчынай, дзе ўсё аж да лыжкі лічылася агульным. Дык вось у Вялікім Княстве Літоўскім толькі ў Пінску прыжылося аб'яднанне камуністаў, іншая іх назва барталаміты. Шматлікія іх рэзідэнцыі былі распаўсюджаныя па ўсёй Еўропе. Гэтае, другое найменне, і выратавала іх ад поўнага забыцця. Бо першая назва назаўсёды была выкраслена са слоўнікаў і энцыклапедый, выданняў па архітэктуры паслярэвалюцыйнага перыяду. Зразумелая рэч, ніхто не рызыкаваў звязвацца. Вельмі трэба, каб аўтараў абвінавацілі ў кіданні цені на кіруючую партыю з атэістычнай ідэалогіяй. Дзе-ндзе ўспамін мог толькі праскочыць у мастацкай, публіцыстычнай літаратуры. Аднойчы згадаў пра пінскіх братоў-камуністаў у сваім нарысе 1969 года Уладзімір Караткевіч. Але да Караткевіча вернемся крышку пазней...

Манаскі ордэн у Караліне

Там, дзе сёння стаіць касцёл, а гэта цэнтр горада, некалі было загараднае прадмесце Каралін. Яго заснаваў у XVII стагоддзі пінскі староста, маршалак, вялікі літоўскі князь Ян Караль Дольскі. Князь пакінуў след у гісторыі як заснавальнік новых мястэчак, будаўнік палацаў і замкаў, навучальных установаў, такіх, напрыклад, як калегіум піяраў у Любяшове. Там вучыўся, дарэчы, знакаміты Тадэвуш Касцюшка. Як няцяжка здагадацца, Каралін названы ў гонар заснавальніка. На яго землях Дольскі, а затым яго зяць, новы пінскі староста Вішнявецкі, узвялі замак, ці правільней сказаць, цэлую сістэму абарончых бастыёнаў, якія аб'ядноўваліся падземнымі ходамі. Замак згарэў у Паўночную вайну. Руіны яго прастаялі яшчэ 200 гадоў і былі разабраныя ў XIX стагоддзі. А вось касцёл як помнік будаўнічых клопатаў князёў Дольскіх захаваўся да нашага часу. Стараста Дольскі і запрасіў у свой час ксяндзоў-камуністаў у Пінск. А шанаваў маршалак ордэн манахаў, хутчэй за ўсё, як рупліўцаў на ніве асветы. Сам жа Ян Караль Дольскі стаў фундатарам будаўніцтва для іх драўлянага касцёла. У ім манахі-барталаміты заснавалі сваю камуну, дзе займаліся навучаннем і выхаваннем маладых людзей, якія вырашылі прысвяціць сябе духоўнаму служэнню. Святыя айцы адкрылі некалькі семінарый і школ на Палессі. У бібліятэцы Варшаўскага ўніверсітэта захавалася рукапісная кніга, дзе занатаваныя навуковыя працы і вершы аднаго з выхаванцаў Пінскай семінарыі Міхаіла Кадлубоўскага, датаваныя 1738—1739 гадамі. Сярод іх трактаты па філасофіі Арыстоцеля і вершы духоўнага зместу.

Касцёл Карла Барамея

Камуністы не толькі духоўна прасвятлялі моладзь, але і займаліся справамі зямнымі. Так, у 1770-х гадах яны прыступілі да будаўніцтва на месцы сваёй галоўнай святыні драўлянага касцёла — новага каменнага. З грашыма дапамог увесь тагачасны палескі бамонд: Міхал Казімір Агінскі, падстароста пінскі Адам Ігнацый Пратасевіч (хрышчоны бацька Тадэвуша Касцюшкі), Скірмунты, Орды, іншыя вядомыя людзі тутэйшага краю. У 1784 годзе кляштарны касцёл быў асвечаны ў гонар кананізаванага Ватыканам арцыбіскупа Карла Барамея.

Прайшло больш за 200 гадоў, але спецыялісты кажуць, што двухметровыя сцены гэтай мініяцюрнай крэпасці здольныя вытрымаць любы штурм. Ацалеў ён і ў часы ваяўнічага атэізму, а значыць, яму моцна пашчасціла. У 50-я гады мінулага стагоддзя моцныя, як дубы, гістарычныя помнікі ўзрывалі ў Пінску, як цяпер падрыўнікі Пінскага атрада спецыяльнага прызначэння трушчаць лёд на Прыпяці. Так сталася ў 1953 годзе з велічным езуіцкім касцёлам Святога Станіслава. Паводле ацэнкі спецыялістаў, страта гэтага шэдэўра архітэктуры барока для Палесся раўназначная зносу храма Хрыста Збавіцеля ў Маскве. Услед за касцёлам езуітаў знеслі суседнія з ім гандлёвыя рады — старадаўнія «шаранговыя лаўкі». На валаску вісеў і лёс калегіума — галоўнага гонару цяперашняга горада над Пінай. Касцёлу Карла Барамея пашанцавала яшчэ і тым, што ён прымасціўся крышачку ўбаку, не зусім навідавоку.

Паступова ён пераходзіў ад адных гаспадароў да другіх, але да 1960 года існаваў як культавая ўстанова рымска-каталіцкай царквы. А ў згаданым годзе касцёл зачынілі і ператварылі па тагачаснай звычцы ў склад.

Уладзімір Караткевіч пасля наведвання Пінска ў 1969 годзе пісаў: «Ахараніце яго... Трэба зберагчы гэтую барокавую цацачку, якой мог бы ганарыцца любы горад Еўропы, цацачку, на якой таксама няма ахоўнай дошкі...»

Другое жыццё «барокавай цацачкі»

І вось пінскія камуністы марксісцкай фармацыі прыслухаліся да нясмелых галасоў культурнай грамадскасці і прынялі рашэнне рэстаўраваць касцёл пад гарадскую канцэртную залу. Праўда, на мяжы 80—90 гадоў па прычыне вядомых падзей не ўсё задуманае ўдалося ажыццявіць. Рэстаўрацыя спынілася на зале камернай музыкі з выдатнай акустыкай. Але гэта азначала другое жыццё пінскага

старажылы. І ў 1992 годзе стары касцёл упершыню напоўніўся гукамі класічнай музыкі.

Як расказала аўтару гэтых радкоў дырэктар канцэртнай залы Ларыса Якушэвіч, і нашы музыканты, і прыезджыя знакамітасці прыходзяць у захапленне ад цудоўнай акустыкі залы. А выступалі тут Уладзімір Неўдах, Канстанцін Шароў, Кацярына Лявонцьева, Ігар Алоўнікаў, Ксенія Пагарэлая, Кшыштоф Вількус, Элеанора Бяляева, Барыс Штокалаў. Спіс можна доўжыць і дапаўняць замежнымі імёнамі. Англійскія гітарысты Эндру Скот і Брайн Райт, амерыканскі піяніст Даніэл Полак у адказ на ўдзячныя апладысменты публікі апладзіравалі зале, яе незвычайнай атмасферы, народжанай усё той жа чароўнай акустыкай. Канцэртная зала стала месцам фестываляў старадаўняй і сучаснай музыкі, пры ёй створаны камерны аркестр. За гэтыя гады ўдалося выгадаваць свайго гледача, выпеставаць яго мастацкі густ, расказвае Ларыса Якушэвіч. У 1994 годзе зала атрымала царскі падарунак — амерыканскі электронны арган. І з тае пары тут пасялілася мара пра арган сапраўдны. Марыць жа няшкодна, праўда?

А яшчэ марыць стары касцёл, каб прыйшла сюды другая чарга рэстаўратараў. Паводле першапачатковага праекта, павінен быў з'явіцца зімовы сад. Ды сад, у рэшце рэшт, не так важна. Пакутуе канцэртная зала ад канкрэтных агрэхаў рэстаўратараў-будаўнікоў. Пры расчыстцы касцё-

Касцёл звонку, унутры.

ла, магчыма, выпадкова засыпалі натуральную вентыляцыю. Гэта была складаная і дасканалая вентыляцыйная сістэма, камуністы XVII стагоддзя ўмелі будаваць. І цяпер холаду старых муроў не дапамагае ніякае сучаснае ацяпленне. Але касцёл пабудаваны на вякі. Гэта адчуваеш, калі толькі паднімешся ў былую званіцу па яго вузкай каменнай лесвіцы.

Паволі і асцярожна спускаючыся па стромкіх і закручастых пралётах лесвіцы, згадваю, што тут, верагодна, яшчэ захаваліся падземныя хады старога замка. Пра гэта раскажа любы экскурсавод у Пінску. Іх можна было б расчысціць і ператварыць у турыстычную іскрынку. Дарэчы, пра турызм...

Перачытваючы Караткевіча

Напачатку матэрыяла я абяцала вярнуцца да Караткевіча. Пры падрыхтоўцы артыкула перачытала нарыс пісьменніка «Званы ў прадонні азёр», напісаны пасля воднага падарожжа па Сажы, Прыпяці, Гарыні летам 1969 года. Вось што ён піша: «Палескі скарб валяецца ў нас пад нагамі, а нам неахвота нагнуцца і падняць яго. Дзясяткі тысяч людзей, замест Балатона ці Залатых пяскоў, праехаліся б на параходзе па ціхай Прыпяці, пазагаралі б, палавілі б рыбу, пакачаліся б на цвітучых паплавах. І пакінулі б тут грошы, якіх хапіла б на тое, каб адкрыць старыя будынкі, узбагаціць музеі і ператварыць усё гэта зноў у грошы, коштам якіх можна было б зрабіць Палессе, — дый не толькі яго, — Эдэмам... Я сню Прыпяць з белымі параходамі Брэст — Гомель, з матэлямі і кэмпінгамі ў гушчары лесу, Прыпяць цвітучую, Прыпяць высакародную і чыстую, па берагах якой паўсюль можна прабегчы босым, не парэзаўшы пятаў...»

Божа мой! Усё гэта было сказана сорак гадоў таму, а мы ўсё таўчом ваду ў ступе, гаворым пра развіццё турызму на Палессі, нібы адкрываем Амерыку. А прадпрыемства «Днепрабугводшлях», пра якое давялося пісаць год таму, марыць пра белы цеплаход, што пройдзе па яго водах.

«То аднавіце тое, што засталося», — прасіў, заклікаў, умольваў Караткевіч чатыры дзесяцігоддзі таму. І заклік ягоны, мяркуючы па ўсім, будзе актуальны яшчэ вельмі доўга.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

Кватэрнае пытанне

ПРЫ ВЫСЯЛЕННІ З ІНТЭРНАТА — ЗВЫЧАЙНАЕ ЖЫЛЛЁ

Я працую на заводзе, жыву ў інтэрнаце. Але ў хуткім часе, магчыма, прыйдзецца звальняцца — па стане здароўя. Не выключана, што тады паўстане пытанне аб высяленні з інтэрната — з забеспячэннем іншага жылога памяшкання. А якім яно павінна быць?

А.К., *г. Магілёў.*

Парадак высялення з інтэрнатаў рэгламентаваны арт. арт. 98 і 96 Жыллёвага кодэкса Рэспублікі Беларусь, а таксама главой 9 Палажэння аб інтэрнатах (зацверджана пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 15 верасня 1999 г. № 1437 з наступнымі змян. і дап.).

У адпаведнасці з п. 60 Палажэння аб інтэрнатах, іншае жылое памяшканне, якое выдзяляецца грамадзянам у сувязі з высяленнем з інтэрната, павінна адпавядаць устаноўленым санітарным і тэхнічным патрабаванням і знаходзіцца ў межах гэтага населенага пункта, а ў сельскай мясцовасці — у межах тэрыторыі пасялковага, сельскага Савета дэпутатаў альбо тэрыторыі калгаса, саўгаса, калі яны размешчаны на тэрыторыі некалькіх пасялковых, сельскіх Саветаў дэпутатаў.

Згодна з часткай чацвёртай арт. 98 ЖК і п. 59 Палажэння аб інтэрнатах у выпадках зносу жылога дома, у якім размешчаны інтэрнат, або пераабсталявання гэтага жылога дома ў нежылы, а таксама, калі жылы дом (жылое памяшканне) пагражае абвалам, грамадзянам, якія пражываюць у ім, выдзяляецца іншая жылая плошча ў інтэрнаце. Пры немагчымасці выдзялення іншай жылой плошчы ў інтэрнаце грамадзянам, якія пражываюць у гэтым інтэрнаце, за выключэннем сезонных, часовых работнікаў і грамадзян, якія працуюць па тэрміновым працоўным дагаворы, а таксама грамадзян, якія пасяліліся ў сувязі з навучаннем, выдзяляецца іншае жылое памяшканне.

Значыць, паколькі ў п. 60 Палажэння аб інтэрнатах спецыяльна не агаворана, што пры высяленні з інтэрната ў сувязі са спыненнем працоўных адносінаў грамадзянам выдзяляецца іншая жылая плошча ў інтэрнаце, то пры такім высяленні павінна выдзяляцца звычайнае жылое памяшканне.

Віктар САВІЦКІ.

З ДАПАМОГАЙ ПІСТАЛЕТА

спрабаваў вырашыць свае фінансавыя праблемы працаўнік, раней не судзімы 27-гадовы жыхар Мазыра. Раніцай ён прыйшоў да 20-гадовага знаёмага, у якога настойліва патрабаваў 300 тысяч рублёў. Калі вымагальніка затрымалі, у яго, акрамя газавага пісталета, знайшлі яшчэ і сякеру, паведамляе прэс-служба УУС Гомельскага аблвыканкама.

КОЛЬКІ «АДСМАКТАЛІ» НАФТЫ

злодзеі, якія ўсталявалі за 15 кіламетраў ад Мазыра абсталяванне для крадзяжу гаручай вадкасці, пакажа праверка. Пакуль што вядома, што трох 40-гадовых жыхароў Мазыра і Калінкавіцкага раёна затрымалі супрацоўнікі ПУП «Захадтранснафтапрадукт». Як паведамляе прэс-служба УУС Гомельскага аблвыканкама, за 200 метраў ад аўтадарогі «Мазыр—Нараўля», прама ў полі з зямлі выходзіла металічная трубка з шаравым кранам і гумавым шлангам. У затрыманых грамадзян канфіскавана 5 каністраў з дызельным палівам. На месцы здарэння таксама знойдзены аўтамабіль «Фіят-дуката», зарэгістраваны на жыхара Лагойскага раёна.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ШКУРЫ — КАНТРАБАНДАЙ

Грамадзяне Украіны, жыхары Ратноўскага раёна, перавозілі 304 шкуры буйной рагатай жывёлы, на якія не было дакументаў. Супрацоўнікі міліцыі і памежнікі затрымалі аўтамашыну ўкраінцаў ноччу ў лесе каля в. Камароўка Брэсцкага раёна.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

Спажывец

Антыдэпрэсіўныя паўлавапасадскія ХУСТКІ

Ніна ПАДОЛЬСКАЯ: «Паўлавапасадскія хусткі — мастацкія творы».

Зацягнутая зіма, сакавіцкія маразы, веснавы снег. Людзі скардзяцца на стомленасць ад няўтульнага надвор'я ў яшчэ няспраўджаным чаканні цяпла і сонца. Магілёўская выставачная зала і Паўлавапасадская хустачная мануфактура прапануюць свой веснавы антыдэпрэсант — выставу «Кветкі Расіі».

Галоўны мастак мануфактуры Віктар ЗУБРЫЦКІ прывёз у Магілёў больш за сотню хустак самых розных колераў. Яркіх, якія прымушаюць паверыць у вясну. Прыцягваюць погляды і чырвона-аранжавыя ўсходнія «агуркі», і амаль што цыганскія чырвоныя ружы на чорным, і кветкі, што расцвілі на ўзорах сіне-блакітнага поля.

Паўлавапасадскай мануфактуры больш за дзве сотні гадоў, тут вырабляюць самыя розныя хусткі толькі з натуральных матэрыялаў. Шоўк вязуць з Кітая, воўну — з Аўстраліі, а вось мастацтва — традыцыйна толькі расійскае.

Сувенірная прадукцыя выстаўлена як карціны, у рамках. Гэтыя хусткі прысвечаны падзеям, гарадам, асобам. Напрыклад, **Васілю ГРАЗНОВУ, аднаму з заснавальнікаў мануфактуры**. Ён быў незвычайным чалавекам — удалым камерсантам і шчырым вернікам, будаваў храмы і нават лячыў людзей. У 1917 годзе праваслаўная царква рыхтавалася кананізаваць Васіля, аднак не паспела: са святога чалавека ён раптоўна стаў прыгнятальнікам працоўных масаў. Святым Васіль Гразноў стаў толькі ў 1999 годзе, і летась мастакі з мануфактуры адзначылі 10-годдзе яго кананізацыі хусткай, падобнай на збор абразоў з жыццяпісам святога.

Іншая частка выставы — вялікія хусткі-шалі. Іх нездарма параўноўваюць з казачнымі птушкамі. Прычым сярод шматлікіх узораў ёсць і старадаўнія, «хіты» стогадовай даўніны, якія адноўленыя цяпер, у XXI стагоддзі.

Кошт хустак вагаецца ад 30 да 200 тысяч беларускіх рублёў, у залежнасці ад памеру. Паўлавапасадская мануфактура вырабляе штомесяц прыкладна 1 мільён хустак.

— Натуральна, што паўлавапасадскія хусткі заўсёды ў модзе: цяпер, праўда, мая дачка аддае перавагу ружам на белым фоне, — падзяліўся Віктар Зубрыцкі. — Самі мяркуйце: вытворчасць нашых хустак патрабуе вялікіх выдаткаў, тым не менш мануфактура перажыла войны, рэвалюцыі і перабудову і паспяхова працуе і цяпер.

Віктар Зубрыцкі разам з **вядомым расійскім мадэльерам Вячаславам ЗАЙЦАВЫМ** у адной творчай групе атрымаў прэмію расійскага ўрада ў галіне культуры за калекцыю «Вытокі». Паўлавапасадскія хусткі — гэта глыбока традыцыйнае мастацтва, якое цяпер трансфармуецца ў сучаснае адзенне. З гэтых хустак сёння вырабляюць сукенкі і касцюмы.

Канешне, наўрад ці жанчыне ў джынсах за рулём будзе зручна ў шалі, тут больш прыдатная невялікая шыйная хустка. А вось на працоўным месцы паўлавапасадская шаль можа стаць стыль-памочніцай: калі, напрыклад, трэба раптоўна сустракаць важных гасцей, дастаткова толькі накінуць хустку на плечы — і жанчына па-святочнаму апранутая і прыгожая.

— Гэтыя хусткі — не проста элемент адзення, але мастацкі твор, — лічыць **дырэктар выставачнай залы Ніна ПАДОЛЬСКАЯ**. — Паўлавапасадскія хусткі могуць стаць святочным абрусам, драпіроўкай на сцяне альбо, як я аднойчы бачыла, нацяжной столлю.

— Адна жанчына аднойчы мне сказала, што яна не носіць паўлавапасадскія хусткі, але страсна іх любіць, — дадаў Віктар Зубрыцкі. — Яна патлумачыла, што калі на яе нападае туга і дэпрэсія, то яна накідвае маляўнічую хустку, садзіцца на канапу і выпівае кубак кавы. І нібыта нанова нараджаецца! Так што карыстайцеся гэтым выдатным антыдэпрэсіўным сродкам!

Ілона ІВАНОВА.
Фота Ірыны САВОСІНАЙ.

Крымінал, здарэнні

ВЫРАТАВАЛЬНАЕ КРЭСЛА ДЛЯ АДНАГАДОВАЙ ДЗЯЎЧЫНКІ

14 сакавіка ў другой палове дня ў Асіповіцкім раёне паблізу пасёлка Сасновы на аўтадарозе «Мінск—Гомель» адбылася аварыя, у якой пацярпела жанчына. Вадзіцель аўтамабіля «Фальксваген», 28-гадовая мінчанка, не справілася з кіраваннем і выехала на паласу сустрэчнага руху, дзе сутыкнулася з грузавым аўтамабілем «ДАФ».

Заблакаваную ў аўтамабілі жанчыну вымалі выратавальнікі МНС. Яна атрымала шматлікія раны, пераломы галёнак і локця. У траўматычным шоку пацярпелую шпіталізавалі ў раённую бальніцу.

Аднак аддзяленне агітацыі і прапаганды Магілёўскай ДАІ акцэнтуе ўвагу на важным нюансе ДТЗ: у аўтамабілі быў пасажыр — аднагадовая дзяўчынка, якая не атрымала ніякіх траўмаў. Маці перавозіла малую ў спецыяльным дзіцячым аўтамабільным крэсле, якое было ўсталявана на заднім сядзенні. ДАІ заклікае ўсіх бацькоў задумацца над гэтым і паклапаціцца пра бяспеку сваіх дзяцей у аўтамабілі.

Ілона ІВАНОВА.

Фота Магілёўскай ДАІ.

НЕБЯСПЕЧНАЕ МАХЛЯРСТВА СЛУЦКАГА РАЙПА

Усяго за дзве тысячы беларускіх рублёў цэлы шэраг крамаў, якія рэалізуюць прадукцыю вытворчага ўчастка Слуцкага райпа, прадаваў беларускім грамадзянам сур'ёзныя праблемы са страваваннем, якія непазбежна чакалі пакупнікоў айчыннай газіроўкі з водарам яблыкаў, карамелі, цытрусаў і іншых цудоўных пахаў.

Яшчэ ў студзені мінулага года ў аддзел па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі Слуцкага РАУС паступіла аператыўная інфармацыя пра тое, што работнікі вытворчага ўчастка Слуцкага райпа распрадаюць са склада салодкія газаваныя напоі са скончаным тэрмінам прыдатнасці. Вытворцы нават не патурбаваліся выпусціць новыя этыкеткі, каб абгарнуць імі залежалы тавар: маўляў, неэканомна, і так вып'юць... На звычайным прынтары слуцкія дзялкі выраблялі новыя белыя квадрацікі з ілжывай датай разліву і, адпаведна, тэрмінам захоўвання, пасля чаго прыклейвалі проста на старую этыкетку.

Інфармацыя даволі хутка пацвердзілася, сведчаннем чаму стала канфіскацыя небяспечнага для здароўя грамадзян тавару з паліц крамаў — агульнай колькасцю 1073 бутэлькі.

Яшчэ больш як тры з паловай тысячы адзінак прадукцыі з ілжывай інфармацыяй аб тэрміне захоўвання было знойдзена падчас агляду вытворчых памяшканняў.

Па гэтым факце заведзеная крымінальная справа ў дачыненні ўжо да 7 чалавек — начальніка і некаторых супрацоўнікаў вытворчага ўчастка Слуцкага райпа.

Падчас далейшай работы над матэрыяламі, а таксама па выніках канчатковай экспертызы на прадмет ступені шкоды канфіскаваных напояў, крымінальная адказнасць можа істотна ўзрасці для ўсіх удзельнікаў гэтага злачынства.

Каментарый начальніка ўпраўлення па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі УУС Мінскай вобласці палкоўніка міліцыі Уладзіміра ШЫНКАРЭВІЧА: «На жаль, падобныя выпадкі далёка не адзінкавыя. Імкнучыся залатаць свае фінансавыя дзіркі і эканамічныя пралікі, несумленныя дзялкі рознага ўзроўню не грэбуюць вырашаць праблемы свайго бізнэсу за кошт здароўя людзей. Сёння на гэтым сектары эканомікі нашымі падраздзяленнямі будзе засяроджана асаблівая ўвага. І хацелася б звярнуцца да насельніцтва: не рабіце паспешлівых пакупак, асабліва гастранамічнага характару. Вывучыце тавар, звярніце ўвагу на тэрмін прыдатнасці, спосабы нанясення рознай інфармацыі аб тэрмінах захоўвання, складзе прадукту і г.д. І калі што-небудзь выкліча ў вас апраўданыя сумненні, звяртайцеся ў адпаведныя органы. А здароўем рызыкаваць не варта».

Марына ЭВЕРСМАН.

ЗА РАБАЎНІКОМ «ГНАЛІСЯ» НА ЦЕПЛАВОЗЕ

Ноччу ў інтэрнэт-кавярню зайшлі двое і пад пагрозай прадмета, падобнага на нож, забралі ў касіркі 361 тысячу рублёў.

На месца нападу хутка прыехалі супрацоўнікі транспартнай міліцыі. У кавярні ім апісалі прыкметы рабаўнікоў, і неўзабаве на іх выйшлі ў раёне чыгуначнага вакзала «Баранавічы-Цэнтральныя».

Убачыўшы міліцыянераў, падазроныя кінуліся ўцякаць. Аднаго ўдалося затрымаць, а другі пабег уздоўж чыгуначных пуцей. Праз дзяжурнага па станцыі міліцыя звярнулася па дапамогу да машыністаў. У хуткім часе адзін машыніст цеплавоза паведаміў, што бачыў падазронага ў раёне прыпынку «Лакаматыўнае дэпо». Там уцекача і ўзялі.

У затрыманых жыхароў горада (20 і 22 гадоў) грошы забралі і завялі крымінальную справу. За свае злачынствы яны могуць атрымаць па 6 гадоў пазбаўлення волі.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

Развагі пасля сходу сельгаскааператыва

ЧЫМ БОЛЬШЫЯ ЎЛІВАННІ — ТЫМ БОЛЬШ ДАЎГОЎ?

У СВК «Ляхавіцкі» падвялі вынікі працы за 2009 год. Вырашыў паехаць на той справаздачны сход, каб праз прызму дзейнасці гэтага сельгаскааператыва паглядзець на нашу сельскую гаспадарку ў цэлым.

СВК «Ляхавіцкі» — вядучая гаспадарка не толькі ў сваім раёне, але і адна з лепшых у вобласці, а гэта дае магчымасць зрабіць пэўныя высновы і абагульненні.

Мінулы год нельга назваць удалым. Збожжа сабралі па 57,7 ц/га і быццам бы ўраджай неблагі, але ён на 16 ц/га меншы, чым у 2008 годзе. З бульбай сітуацыя яшчэ горшая — у 2009 годзе — 218 ц/га супраць 400 ц/га ў 2008-м. Знізілася за год і рэнтабельнасць — з 26 % да 16 %. І ў параўнанні з 2008 годам выручка зменшылася на 740 млн рублёў. Разам з гэтым зарплата па гаспадарцы вырасла на 7 % і ў сярэднім складае 810 тысяч, а па некаторых катэгорыях работнікаў заробак перавышае 1 мільён.

І гэты момант патрабуе тлумачэння.

— Людзі працавалі, і яны не вінаватыя, што такое выдалася надвор'е. Неабходна было іх падтрымаць, — растлумачыў **старшыня СВК Аляксандр ВІТКО**.

— Але ж адкуль грошы, калі даход знізіўся?

— Давялося жыць больш эканомна. Напрыклад, зменшылі расход паліва. Вось толькі саляркі зэканомілі 40 тон.

— Калі вашаму сельгаскааператыву нялёгка, то што казаць пра больш слабыя гаспадаркі?

— Мы ўзялі вялікі крэдыт і ўзводзім новую ферму, банк штомесяц за крэдыт бярэ з нас 50 млн рублёў. А што датычыцца шмат якіх іншых гаспадарак, то ім яшчэ цяжэй.

Зарплата ў СВК «Ляхавіцкі» на 120 тысяч вышэйшая, чым у сярэднім па раёне, хоць па зарплаце Ляхавіцкі раён з 16 раёнаў Брэстчыны займае пятае месца.

Між іншым, сярэдняя зарплата ў 2009 годзе вырасла ва ўсіх раёнах вобласці на 100—150 тыс. рублёў.

А што датычыцца вытворчасці сельгаспрадукцыі, то ў вобласці летась у 19 % гаспадарак ураджайнасць збожжа была ніжэйшай за 25 ц/га, а бульбы — 125 ц/га.

Але паглядзім на сітуацыю ў сельскай гаспадарцы вачыма **міністра сельскай гаспадаркі і харчавання Сямёна ШАПІРЫ**, які ў сваім дакладзе па выніках работы Мінсельгасхарчпрама за 2009 год прама адзначыў:

— Галоўным негатыўным вынікам працы сельскагаспадарчай і перапрацоўчай галіны з'яўляецца тое, што ў справаздачным годзе не забяспечана выкананне практычна ўсіх прагнозных паказчыкаў, вызначаных Урадам.

Без прагнозаў не абысціся, але яны, як і планы, павінны быць рэальнымі. Вось на прадпрыемствах канцэрна «Брэстмясамалпрам» прагназавалі рост вытворчасці на 113,6 %, а тэмп склаў 105,1 %.

Неабходна яшчэ падумаць, хто дапусціў прамашку — памыліліся прагназісты ці не дацягнуў калектыў?

А калі паглядзець шырэй, то ў пагоні за выкананнем прагнозаў былі затавараны склады прадпрыемстваў. Прагнозы неабходна выконваць. Так?

Тэмп росту валавой прадукцыі сельскай гаспадаркі ва ўсіх катэгорыях гаспадарак вобласці склаў 101,1 %, а прагноз быў — на 109,5 %. Малавата, але ж прырода на прагнозы не звяртае ўвагі і ў 2009 годзе мачыла доўга.

Выконваць прагнозы імкнуцца трэба, але з улікам рэалій жыцця.

Вось і кіраўнік СВК «Ляхавіцкі» заявіў на сходзе: «**Будзем старацца** ў наступным годзе ўзяць з гектара 70 ц збожжа, бульбы па 370 ц/га, а кукурузы...»

Для «Ляхавіцкага» гэта не мяжа, бо былі гады, калі намалочвалі і болей, але зноў жа, калі надвор'е паспрыяе.

На гаспадарку цісне крэдыт у некалькі мільярдаў, узяты на ўзвядзенне малочнатаварнай фермы, але праз год-другі сельгаскааператыў з даўгамі разлічыцца. Ёсць зрухі і з жыллём, узведзеным па дзяржаўнай праграме. Людзі ўжо пачалі афармляць дамы на сябе. Сем чалавек вырашылі выплаціць крэдыты самі. А гэта хоць і маленькая, але палёгка гаспадарцы. Дарэчы, пры будаўніцтве такога жылля ў вёсцы неабходна было па магчымасці афармляць крэдыты на людзей, а не ўзвальваць на гаспадарку. Калі б людзі з самага пачатку распараджаліся гэтымі крэдытамі, то кошт тых дамоў быў бы ў разы ніжэйшым і рознага браку было б меней. Я ўжо не кажу пра пустыя дамы коштам у 80 тысяч долараў.

Але пойдзем далей.

Наш аграпрамысловы комплекс даймаюць не прагнозы, а цяжар фінансавых абавязацельстваў (крэдыторская запазычанасць, абавязковыя плацяжы, разлікі...)

Дзяржава заўсёды імкнулася фінансава забяспечыць сельскагаспадарчую вытворчасць. У 2009 годзе на гэта было накіравана 4,6 трлн рублёў, што на 30 % больш чым у 2008 годзе. Але чамусьці і фінансавыя абавязацельствы аграпрамысловага комплексу ў параўнанні з 2008 годам выраслі болей чым на адну траціну.

На Брэстчыне толькі Столінскі і Брэсцкі раёны выканалі свае абавязацельствы і забяспечылі рост вытворчасці, а па краіне такіх раёнаў толькі 14. А ў Гродзенскай вобласці — ніводнага.

Усе эканамічна развітыя краіны падтрымліваюць сваю сельскую гаспадарку. Але ў нас нейкі перакос.

Чым больш дзяржава робіць фінансавыя ўліванні ў сельгаскааператывы, тым больш там даўгоў.

Вось кіраўнікі іншага раёна заяўляюць, што ўсе гаспадаркі ў іх не стратныя, і ў той жа час у сельгаскааператываў раёна мільярды пратэрмінаваных даўгоў. І дзяржаве ў чарговы раз прыходзіцца тыя даўгі спісваць ці адтэрміноўваць, што падрывае фінансавую сістэму краіны. Гэтая застарэлая хвароба цягнецца з савецкіх часоў. Гаспадарка, якая працавала і не мела даўгоў, цягнула лямку, а заняпалай гаспадаркі запазычанасць спісвалі ці далучалі да першай разам з даўгамі.

А ці не настаў час вызначыць патэнцыйныя магчымасці нашай сельскагаспадарчай сістэмы? А можа мы з яе ўсё выціснулі?

Уключыш тэлевізар і чуеш, як нейкі бадзёры кіраўнік сыпле: «Мы выкарыстоўваем заходнія тэхналогіі... Мы ўкараняем перадавыя замежныя напрацоўкі». Дык што, за 80 гадоў існавання калгасна-саўгаснай сістэмы ў сельскай гаспадарцы няма перадавых тэхналогій, якімі можна было б пахваліцца? У чым жа праблема?

Разгарнуў кніжку «Эканоміка» (БДУ, 2007 год) і прачытаў (стар.176—177) пра сельгаспрадпрыемствы калектыўнага тыпу: «Паколькі ў калектыўным прадпрыемстве не назіраецца агульнасці інтарэсаў, як у сямейнай гаспадарцы, і яны будуюцца на пэўных супярэчнасцях, то большасць даследчыкаў адзначаюць няўстойлівы характар гэтай арганізацыйна-вытворчай формы».

З пункту гледжання навукі карэктна, але можа і сапраўды наша сельскагаспадарчая сістэма не самая лепшая ў свеце?

Сымон СВІСТУНОВІЧ. Фота аўтара.
Ляхавіцкі раён.

«У БЕЛАРУСІ НЯМА НІВОДНАГА АСАБЛІВА НЕБЯСПЕЧНАГА РЭЦЫДЫВІСТА»

БОЛЬШ за сорак працэнтаў усіх леташніх злачынстваў — «справа рук» людзей з непагашанымі судзімасцямі. Адны праваахоўнікі сцвярджаюць, што гэта лічба не павінна пужаць: маўляў, калі рэцыдывістаў шмат, значыць у злачынную сферу не ўцягваюцца новыя людзі. Іншыя ж пярэчаць: у цывілізаваным грамадстве не месца вялікай устойлівай групе, якая ўпэўнена коціцца па нахіленай. Але і тыя, і другія лічаць, што, каб вярнуць былога вязня да нармальнага жыцця, недастаткова ўзяць яго на асаблівы кантроль. Чалавеку, які спатыкаўся не адзін раз, патрэбна рэальная падтрымка, бо паставіць крыж на змрочным мінулым, згадзіцеся, у адзіночку не так лёгка...

Пра беларускіх рэцыдывістаў размаўляем з намеснікамі начальніка ўпраўлення наглядна-выканаўчай дзейнасці МУС Беларусі Сяргеем АЛЯШКЕВІЧАМ і Андрэем ГВАЕМ.

— Раскажыце, як рэцыдывісты сёння парушаюць закон?

— Час мацёрых бандытаў з нажамі і кастэтамі ў кішэнях даўно мінуў. Сёння ў Беларусі няма ніводнага асабліва небяспечнага рэцыдывіста. Рост жа адбыўся за кошт злачынстваў, якія не з'яўляюцца небяспечнымі для грамадства. Напрыклад, сярод рэцыдываў нямала крадзяжоў і ўхіленняў ад адбывання пакарання, не звязанага з пазбаўленнем волі. Прынамсі, асуджаны да абмежавання волі абавязаны выконваць вызначаны рэжым (у акрэслены час знаходзіцца дома, перыядычна з'яўляцца для рэгістрацыі ў органы ўнутраных спраў). Натуральна, знаходзяцца такія асуджаныя, якія парушаюць гэтыя і іншыя правілы. Пасля трох парушэнняў выносіцца афіцыйнае папярэджанне, а на чацвёрты раз заводзіцца крымінальная справа за ўхіленне ад адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання волі, якая прадугледжвае да трох гадоў турэмнага зняволення. У гэтым выпадку чалавек таксама лічацца рэцыдывістам.

— Старшыня Вярхоўнага Суда Беларусі Валянцін Сукала, падводзячы вынікі за 2009 год, канстатаваў, што толькі летась за ўхіленне ад абмежавання волі альбо папраўчых работ па краіне асуджана каля 6 тысяч чалавек. Ён назваў гэты від пакарання відавочна неэфектыўным. І падтрымаў ініцыятыву Генпракуратуры замяніць крымінальную адказнасць за некаторыя злачынствы на вялікія грашовыя штрафы. Такога роду санкцыі ўжо даўно прымяняюцца ў ЗША, па такім шляху пайшлі краіны Балтыі...

— Прапанова Генеральнай пракуратуры разглядаецца цяпер на найвышэйшым узроўні. Фінансавае пакаранне, мяркуем, дасць шанц чалавеку адумацца без ізаляцыі ад грамадства. Безумоўна, нехта яго своечасова выкарыстае, а нехта працягне парушаць закон і правядзе вялікую частку жыцця ў турме. Шмат залежыць ад самога чалавека. Больш за тое, істотныя штрафы дадуць магчымасць не страчваць дзяржаўныя грошы на ўтрыманне за кратамі тых людзей, якія баяцца ўдару па кішэні не менш, чым папраўчай калоніі. Мы, у сваю чаргу, лічым, што не заўсёды мэтазгодна канцэнтравацца на ізаляцыі. Лепш частку грошай, якія ідуць на ўтрыманне асуджаных, перанакіраваць на рэсацыялізацыю людзей, якія выйшлі на волю. Ад гэтага ўсе толькі выйграюць.

— Вы сказалі, што значную частку рэцыдываў складаюць крадзяжы. Што прымушае чалавека, які ўжо зведаў турэмныя будні, зноў і зноў браць чужое?

— Што датычыцца паўторных крадзяжоў, то яны ў многім звязаныя з праблемамі рэсацыялізацыі тых, хто толькі што адбыў пакаранне. Пасля турмы чалавек, як правіла, вяртаецца ў асяроддзе, у якім ён знаходзіўся да гэтага і якое прывяло яго да турмы. Не заўсёды ён можа яму супрацьстаяць, у адзіночку справіцца з тымі праблемамі, якія ўзнікаюць на волі. І, як вынік, вырашае іх старым спосабам: прысвойвае чужыя рэчы і грошы. А потым зноў за краты. Большасць рэцыдывістаў, пра гэта сведчыць статыстыка, выйшаўшы на волю, толькі тым і займаліся, што пілі ды білі лынды. Прычыны дзве: часам самі не хочуць працаваць, а часам і адпаведныя органы фармальна ставяцца да іх працаўладкавання...

— Між тым, практыка краін Шэнгенскай зоны паказвае, што многіх былых вязняў можна прывучыць зарабляць на жыццё законнымі спосабамі. Для гэтага іх накіроўваюць на прафесійнае навучанне, замацоўваюць за імі псіхолагаў...

— Падобны спосаб папярэджання рэцыдываў на заканадаўчым узроўні (закон «Аб асновах дзейнасці па прафілактыцы правапарушэнняў») у нашай краіне быў прыняты яшчэ ў лютым 2009 года. Праўда, пакуль што ў Беларусі ёсць толькі пяць Цэнтраў адаптацыі для тых, хто вызваліўся з месцаў зняволення: у Мінску, Пінску, Магілёве, Гомелі і Гродне. Мы ж лічым, што падобныя ўстановы павінны быць, як мінімум, у кожным раённым цэнтры. Цяпер на ўзроўні райвыканкамаў якраз і вырашаецца гэтае пытанне. Бо, і гэта не сакрэт, менавіта ў малых населеных пунктах найбольш праблематычна ўладкавацца на працу: там для ўчарашніх судзімых браніруецца недастатковая колькасць месцаў.

— Атрымліваецца, што не ў кожным населеным пункце чалавеку, які выйшаў на волю, аказваецца неабходная падтрымка?

— Пры выканкамах у кожным раёне ёсць цэнтры сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, у абавязкі якіх уваходзіць, у тым ліку, і клопат аб людзях, якія вярнуліся з турмы. У прыватнасці, яны павінны дапамагчы ім у пошуку працоўнага месца, аформіць прапіску, аднавіць страчаныя дакументы. Нельга сказаць, што гэта не робіцца. Робіцца, але не паўсюль на поўную моц. Значна падтрымлівае сацыяльных работнікаў БРСМ. Актывісты прыцягваюць моладзь, якая аступілася, да культурна-масавых мерапрыемстваў, наведваюць іх па месцы вучобы, працы.

— 80 працэнтаў злачынстваў у Беларусі здзяйсняецца нападпітку. Магчыма, у такім выпадку трэба забараніць прадаваць алкаголь у крамах тым, хто стаіць на ўліку ў міліцыі, наогул?

— Аднымі забаронамі справе не дапаможаш. Тым больш, паверце, на сёння распрацаваны дастатковы комплекс мераў, арыентаваны на прафілактыку рэцыдыўнай злачыннасці. Галоўная задача на сёння — больш актыўна іх прымяняць на практыцы. У прыватнасці, папярэджваць злачынствы міліцыі павінны дапамагаць Саветы прафілактыкі, якія ёсць на ўсіх прадпрыемствах і пунктах аховы правапарадку. А ў нас як большасць наймальнікаў працуе?.. Ходзіць чалавек на працу і добра. Але варта яму ўвайсці ў запой, як наймальнік, не раздумваючы, выкідвае яго на вуліцу. Ніхто не капаецца ў прычынах гэтага запою. І нікога не цікавіць, што з гэтым чалавекам будзе далей без зарплаты...

Размаўляла Надзея ДРЫЛА.

P.S. *Рэпартаж са сталічнага Цэнтра сацыяльнай адаптацыі раней судзімых чытайце ў адным з бліжэйшых нумароў.*

ГАНДЛЁВЫЯ СЕТКІ Ў РАЁНАХ СТАЛІЦЫ МОГУЦЬ СТАЦЬ ДАМІНУЮЧЫМІ

Міністэрства гандлю прапануе перагледзець антыманапольнае заканадаўства

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

МІНІСТЭРСТВА гандлю правяло аналіз развіцця гандлёвых сетак у Мінску. Было ўстаноўлена, што на тэрыторыі горада найбольшая колькасць гандлёвых плошчаў (звыш 3 тысяч квадратных метраў) знаходзіцца ў карыстанні 17 прадпрыемстваў. Высветлілася, што шэраг аб'ектаў розных уласнікаў вядуць гандаль пад адной шыльдай (маркай). Напрыклад, пад маркай «Рублёўскі» ў снежні мінулага года ў Мінску вялі рэалізацыю тавараў 27 гандлёвых аб'ектаў, што належалі сямі розным уласнікам. Пад шыльдай «Суседзі» ў сталіцы працавалі 25 гандлёвых аб'ектаў, гаспадарамі якіх былі шэсць уласнікаў. Агульная гандлёвая плошча аб'ектаў, што вядуць у Мінску продаж тавараў пад шыльдай «Рублёўскі», складае каля 14,3 тысячы квадратных метраў (2,3 працэнта ад агульнай гандлёвай плошчы крамаў і гандлёвых сетак, размешчаных у Мінску), «Суседзі» — 10,7 тысячы квадратных метраў (1,7 працэнта).

Увогуле, у адпаведнасці з ведамаснай справаздачнасцю, у сталіцы па стане на 1 студзеня 2010 года агульная гандлёвая плошча крамаў і гандлёвых цэнтраў складала каля 614,2 тысячы квадратных метраў. Пры гэтым агульны рознічны тавараабарот гандлёвай сеткі па Мінску за 2009 год склаў 11,3 трыльёна рублёў.

У краіне на згаданую дату забяспечанасць гандлёвымі плошчамі складала 363,6 тысячы квадратных метраў на тысячу чалавек (у Мінску — 338,4 квадратнага метра, у Брэсцкай вобласці — 335,5 «квадрата», у Віцебскай — 367,9, у Гомельскай — 344, у Гродзенскай — 344,9, у Мінскай — 462,3, у Магілёўскай вобласці — 350,9 квадратнага метра).

Найбольшая ўдзельная вага ў агульным аб'ёме тавараабароту за мінулы год па сталіцы прыпадала на гандлёвыя аб'екты, што вялі сваю дзейнасць пад маркамі «Гіпа», «Еўраопт», «Пяты элемент» і г.д. Пры гэтым асобныя гандлёвыя сеткі развіваюцца ў асноўным у пэўных раёнах сталіцы (ААТ «Падзея» — у Савецкім раёне, ААТ «Азарэнне» — У Фрунзенскім, ААТ «Зарына» — у Першамайскім, ААТ «Пастгандаль» — у Партызанскім, УП «Жывінка» — у Маскоўскім раёне). Як адзначаюць у Міністэрстве гандлю, доля гэтых арганізацый у агульным аб'ёме тавараабароту харчовых тавараў у межах адпаведных раёнаў горада пакрысе робіцца значнай і з цягам часу можа перавысіць вызначаную заканадаўствам велічыню, неабходную для прызнання становішча суб'екта гаспадарання на таварным рынку дамінуючым.

У адпаведнасці з дзейным у краіне антыманапольным заканадаўствам, дамінуючым прызнаецца становішча суб'екта, калі яго доля ў агульным аб'ёме рознічнага тавараабароту харчовымі таварамі ў межах мясцовага таварнага рынку складае 30 і больш працэнтаў. Разам з тым, дзейнае заканадаўства да геаграфічных межаў мясцовых таварных рынкаў адносіць толькі межы адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак (вобласць, раён, населены пункт). Пры гэтым, згодна з часткай чацвёртай артыкула 3 Закона Рэспублікі Беларусь ад 5 мая 1998 года «Аб адміністрацыйна-тэрытарыяльным дзяленні і парадку рашэння пытанняў адміністрацыйна-тэрытарыяльнага ўладкавання Рэспублікі Беларусь», раёны ў гарадах не з'яўляюцца самастойнымі адміністрацыйна-тэрытарыяльнымі адзінкамі. У гэтай сувязі пераважнае становішча суб'екта гаспадарання на таварным рынку пэўнага раёна горада не можа быць прызнаным як дамінуючае, а да самога аб'екта не могуць быць прынятымі меры антыманапольнага рэгулявання. Улічваючы вышэйсказанае, а таксама тое, што сітуацыя з развіццём гандлёвых сетак у перспектыве можа негатыўна адбіцца на якасці абслугоўвання насельніцтва, Міністэрства гандлю выступіла з прапановай адрэгуляваць (перагледзець) дзейнае ў Рэспубліцы Беларусь заканадаўства ў галіне антыманапольнага рэгулявання.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Сувенір ад фрыца

Аднойчы завітаў я да сваёй аднавяскоўкі Аўдоцці Ціханаўны Задарожнай. Яна якраз на двары была, курэй карміла. Ды з чаго — я вачам не паверыў — з сапраўднай... нямецкай касе.

— Дзе ж ты яе ўзяла? — пытаюся.

— Фрыц прынёс, — адказвае кабета.

— Падараваў, ці як?

— Не, — усміхаецца. — Кінуў... Разам з галавой...

І расказвае мне, пры якіх абставінах.

Значыць, у 43-м савецкія войскі праз нашу Агародню немчуру пагналі, і драпала яна, лічы, без аглядкі. Але ж паскудства пры гэтым нарабіць стараліся.

Вось і ў той дзень пад вечар — бачу ў акно — бяжыць немец да маёй хацінкі і за спінай яго, на рамянях, нейкі бак матляецца. Мой унук з падобнага цяпер каларадскіх жукоў труціць ды хату фарбуе... А тады ў мяне сэрца ў пяткі зайшло — мусіць жа хату маю паліць збіраецца?!

Выбегла я, яец яму ў місачцы суну ды што сілы прашу: «Пан! Пан! Не губі, не палі маю хатку!». А ён павярнуўся да мяне — твар потны, злы — ды як ударыць нагой па місачцы, а потым і па мне... Я і паляцела — потырч. У зямлю. А ён крычыць: «Шнэллер! Шнэллер! Уцякай... Хутчэй».

Не паспела я — побач разарваўся снарад.

Колькі, здранцвеўшы, ляжала, не ведаю. А калі прыйшла ў сябе, бачу — побач са мной і немец той, нежывы.

Спалохалася я, можа, думаю, зараз хаўруснік яго з'явіцца ды скажа, што гэта я забіла. Схавалася, двое сутак на двор не выходзіла. Толькі на трэція...

Бачу, фрыц той як ляжаў, так і ляжыць. Так, думаю, табе і трэба, паганец! Мужык мой, Захар, пяць гадоў да вайны надрываўся, будаваў гэту хату. А ён, бач, спаліць хацеў.

Пайшла да камандзіра (у вёсцы ўжо нашы стаялі), расказала пра ўсё. Ён — ад слова — двух салдацікаў прыслаў. Закапалі яны немца на маім агародзе, д'ябальскую амуніцыю і зброю з сабой забралі, а мне гэту каску пакінулі.

— Навошта? — у іх пытаюся.

А хлопцы вясёлыя. Кажуць:

— Курак карміць будзеце.

Дык я вось і кармлю... Трывалая пасудзіна. Амаль 70 гадоў ужо служыць.

...Ды яшчэ, дадамо, і хай нагадвае: хто прыйдзе да нас з мячом, ад мяча і загіне.

Сямён Рыгаравіч РУДНІКАЎ,
вёска Агароднся, Добрушскі р-н.

Усё могуць каралі!

...Хто ў дзяцінстве не марыў займець мапед ці матацыкл? Тым больш, калі ўжо вусікі прабіваюцца і да дзевак цягне — у суседнюю, як правіла, вёску...

Заўважу, асобным шанцавала: некаму бацькі даверылі ўласную тэхніку, некаму куплялі патрыманы альбо нават новы «Мінск» ці «Усход». Але ж яны аўтарытэту не мелі — нават сярод дзяўчат. Іншая рэч «Ява» (ды з каляскай!..), што стаяла на падворку ў Стася!

Стась быў старэйшы за нас, пасля войска, лічы, «кароль». І мы, «світа», вядома ж дапамагалі яму будаваць для «Явы» гараж, што дазваляла паралельна марыць, як у найбліжэйшую суботу, на ёй, мы паедзем на танцы, як, дзякуючы калясцы, больш прыхопім сваіх, а значыць тамтэйшыя дзелуны не адважацца, як раней, нас паганяць...

Аднак, спраўдзіцца гэтым марам быў, як кажуць, не лёс: варта было ў тым гаражы накрыць дах і навесіць дзверы, як на іх з'явіўся замок, а ключ ад яго, як і ключ ад «Явы», апынуліся ў Стасевай маці. Яна, цётка вельмі сур'ёзных памераў, прычапіла іх на шнурок, павесіла на шыю і выцягваць стала толькі раз на тыдзень: у нядзелю Стась вазіў яе альбо да касцёла, альбо на кірмаш, пасля чаго ключы зноў «тапіліся» між грудзей. Стасю ж, каб з'ездзіць на танцы, трэба было па-ранейшаму «садзіцца на хвост» некаму з маладых, што караля, безумоўна ж, зневажала. Таму аднойчы ён заявіў матулі:

— Усё, рухавік прайшоў абкатку — мусова масла мяняць.

Маці хоць-нехаць дала Стасю ключы ад гаража, дзе сын заняўся не толькі маслам, — ён яшчэ балты адкруціў, якімі да матацыкла мацавалася каляска.

Назаўтра ў чарговы раз цётка сабралася ў дарогу. З трудам, але ж уціснулася ў люльку, села. Стась, чыркнуўшы ўключанай перадачай, ірвануў з месца. Маці (у шлеме...)... засталася ў гаражы, на калодцы...

Пасля гэтага сын дні са тры дома не ночыў. Заявіўшыся ж, паставіў ультыматум: калі маці не будзе дазваляць яму карыстацца матацыклам, то ён возьме замуж тройчы ўдовую і бяздзетную Агату. Калі ж будзе, то зможа выбраць маладую, прыгожую і працавітую...

Пасля гэтага на Стасевай «Яве», у суправаджэнні «мінчыкаў» і «Усходаў» мы часцяком сталі наведваць суседнюю вёску. Але, на жаль, нядоўга, бо ў хуткасці кароль аб'явіў, што ўпадабаў дзеўку, мае намер жаніцца.

Перад гэтым ён строга наказаў нам не задзірацца з чужымі хлопцамі. Гэта была, так бы мовіць, апошняя воля караля... Перад няволяй.

А. ЛІПЕНЬ, *Іўеўскі раён.*

На апошнім дыханні

Ваша газета пісала, што 10 сакавіка 1876 года амерыканскі вынаходнік Аляксандр Бел упершыню пагутарыў па тэлефоне. Цяжка сказаць, як, канкрэтна, гэты апарат тады выглядаў, але ж, відавочна, быў з правадамі? Цяпер такія ўжо не ў модзе, цяпер і жук і жаба маюць бяздротавыя. Але ж і такі, звычайны, тэлефон у хаце патрэбны — хоць бы для таго, каб знайсці мабільны: забыўся, дзе паклаў, нумар набраў — пачуеш...

Выратавальная ўласцівасць! Але ж па парадку...

Перад апошнім святам (тры выхадныя былі) мае бацькі рашылі закалоць кабанчыка. Мы з мужам паехалі ім дапамагчы (у тым ліку — і з'есці). Факт, што ў суботу і нядзелю досыць добра папрацавалі, у панядзелак — збіраліся вяртацца ў Мінск: муж, паснедаўшы, выгнаў з гаража машыну, адкрыў капот — узяўся штосьці рамантаваць.

Аднак праз нейкі час (бачу ў акно) шукае ён штось?

Выйшла на вуліцу, пытаюся, каа:

— Ды мабільнік прапаў... Мусіць, з кішэні выпаў?

І дзірку ў ёй паказвае.

Што тут будзеш рабіць?! Удваіх ужо мы сталі ўзірацца ў снег, «абмацваць» яго нагамі і рукамі.

— Трэба пазваніць, — адзавецца! — з'явілася здагадка.

Я збегала ў хату па свой тэлефон і раз, і два, і пяць, і дзесяць «клікнула» па ім мужаў. Марна — ні гуку ў адказ. «Адсырэў, відаць, батарэйка «здохла». Цяпер дакладна канцы», — махнуў рукою мужык.

Настрой быў ушчэнт сапсаваны. І не толькі ў нас. Адчуўшы нядобрае, з хаты выйшлі бацькі, сталі перажываць, казаць: «Успамінай, можа ты яго з хаты не браў? Можа кудысь хадзіў і пакінуў? Можа да цябе нехта падыходзіў і крый Божа скраў?»

На кожнае пытанне муж адказваў: «Не». Гэта значыць, тэлефон пры ім быў, ад машыны ён нікуды не хадзіў (хоць, як высветлілася, забыўся...) і з чужых паблізу нікога не было... Выходзіць — мабільнік той карова языком злізала?! Ды новы, наварочаны, дарагі.

Што ж — нічога не зробіш. Муж, як быццам, змірыўся, махнуў рукой, пайшоў у бок прыбіральні і хаты. Я, убачыўшы яго апушчаныя плечы, не ведала, чым дапамагчы? Хіба яшчэ раз клікнуць — па мабільным?..

Гэта трэба было ўбачыць! Муж стаў (прычым, не апусціўшы правую нагу), насцярожыўся, рэзка павярнуў галаву, упаў на калені і хуценька, па-сабачы, стаў раскопваць снег каля сцежкі.

Праз імгненне ў ягоных руках быў мабільнік!

Які тут жа сціх — батарэйку ў ім мы такі «пасадзілі».

Але гэта ўжо была не бяда.

Алена М., *г. Мінск.*

У пошуках мабільнага.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

Кіно ў Баянічах

Баянічы — гэта вёска такая, на Любаншчыне. Адкуль назва ўзялася? Па адной версіі — прашчуры нашы па балоце доўга ішлі, а далей ісці забаяліся, тут аселі. Па другой — яны гаваркія дужа былі: адзін слова, другі слова і байка гатова. Чыя? Ды нічыя, бо баялі старыя, перадавалі маладым, а тыя прыдумлялі новыя. Хоць тут і прыдумляць не трэба, смех само жыццё падказвае.

То ў пяцідзясятыя—шасцідзясятыя гады мінулага стагоддзя тэлевізараў у вёсках яшчэ не было. А кіно палешукі палюбілі. Падшыванцы загадзя афішы развешвалі — якое, калі... І ў той дзень толькі пра яго і гутарка была — работа не работа і гульня не гульня. Прывозілі кіно адзін раз у месяц — поўны клуб гледачоў! Сталі прывозіць раз у тыдзень — таксама. Людзі яшчэ і пад вокнамі стаялі. Дзеці ж усімі праўдамі і няпраўдамі пранікалі ў клуб задоўга да сеанса, зашываліся там дзе толькі можна было, і ўжо тады Бог бацька, як кажуць: прагоніць кіншчык, значыць, прагоніць, а калі ў гуморы ён, то можа ж і пакінуць, сказаўшы:

— Прынясі парачку яец і глядзі.

Дзятва стрымгалоў тады — дамоў і ў куратнік. А там толькі паклады ляжаць, — свежыя яйкі ў хаце. Ускочыш па іх, мамка чаго добрага трапкачом агрэе, а то і дома запрэ, за нянькі пакіне...

Таму хлапчаня хапае тое, што ёсць — хоць паклады і нясецца назад у клуб. Каля дзвярэй аддае кіншчыку плату і замірае ў парозе, гледзячы, як па белым экране ва ўсю сцяну ўжо бягуць дзівосы.

Кінамеханік жа, хоць і бачыў гэтае кіно, глядзеў бы і яшчэ. Каб не ласунак...Шпокае адно яечка, кідае ў рот, потым другое і... Амаль усю бараду яго закрываюць... лапкі ледзь не жывога кураняці...

Кажуць, ён дужа хацеў адлупцаваць хлапчука за такі пачастунак. Ды хіба ўведаеш, каторы прынёс? Кожны ж з іх у вочы глядзіць і божыцца, што не ён, бо з Баянічаў, значыць баіцца. За вочы ж — якраз наадварот, што ён... Бо кожнаму хочацца ў байку патрапіць і героем хадзіць.

Марыя ДАЙНЕКА,
в. Заельнае, Любанскі раён.

Рубрыку вядзе Валянціна ДОЎНАР.

Ад яе ж... *Не першы год, як быццам, рыхтуюцца да друку «вясёлыя і праўдзівыя гісторыі з жыцця чытачоў «Звязды» і пры гэтым, лічы, кожны раз ёсць патрэба зазірнуць у слоўнік, каб даведацца (ці пераканацца), напрыклад, што* ***потырч*** *— гэта (у кантэксце) тварам уніз,* ***вершнік*** *— тое, што і коннік, верхавы,* ***трапкач*** *— ручнік з доўгімі махрамі і лупцоўка такім ручніком. Слова* ***мусова*** *(трэба разумець — хочаш не хочаш, а зрабіць трэба) у слоўніку няма, але ж гэта не значыць, што жыць яно не павінна, калі на Іўеўшчыне так гавораць?..*

Каб вывучыць чужую мову, людзі праўду кажуць, дастаткова двух-трох гадоў, каб вывучыць сваю, родную, не хопіць жыцця: цяпер у рубрыцы «Алё, народ на провадзе» будзе яшчэ і адмысловы слоўнічак — з тлумачэннем рэдкаўжывальных слоў.

Уважаемые акционеры!
«Приорбанк» ОАО доводит до Вашего сведения информацию о
РАЗМЕРЕ И ПОРЯДКЕ ВЫПЛАТЫ ДИВИДЕНДОВ ПО ИТОГАМ 2009 ГОДА

Размер дивидендов по простым акциям составляет 695 рублей на акцию.

Размер дивидендов по привилегированным акциям составляет 1675 рублей на акцию.

Выплата дивидендов будет начата не позднее 1 апреля 2010 года.

Телефон для справок: 8 (017) 289 90 90.

Перечисление дивидендов производится на счета акционеров. Для их получения физическим лицам необходимо иметь при себе паспорт. Получение дивидендов за третьих лиц допускается при наличии доверенности. УНП 100220190.

Музейны снарад мог дэтаніраваць самаадвольна

Гэты факт канстатавалі супрацоўнікі сапёрна-піратэхнічнай групы 6-й асобнай спецыяльнай брыгады ўнутраных войскаў МУС, якія наведалі з праверкай музей Гомельскага дзяржаўнага прафесійна-будаўнічага ліцэя імя П.Я. Галавачова.

Сярод боепрыпасаў перыяду Вялікай Айчыннай вайны, якія захоўваліся ў экспазіцыі, 6 прызнаны небяспечнымі, а асабліва небяспечным з'яўляўся 45-міліметровы артылерыйскі снарад, які значна акісліўся, з дэтанатарам. Экспанаты — патэнцыйныя забойцы — былі знойдзены супрацоўнікамі ўпраўлення КДБ па Гомельскай вобласці ў ходзе мерапрыемстваў, накіраваных на выяўленне фактаў захоўвання ў музеях баявой славы рэгіёна небяспечнай зброі. З пачатку 2010 года, па інфармацыі прэс-групы УКДБ па Гомельскай вобласці, з музейных экспазіцый рэгіёна і нелегальных прыватных калекцый канфіскаваныя: авіяцыйная гармата, 6 пісталетаў, 4 аўтаматы, кулямёт, вінтоўка, больш за 80 адзінак боепрыпасаў, агульная вага выбуховага рэчыва якіх складае больш за 2 кг у тратылавым эквіваленце. Усе прадметы знаходзіліся ў баявым стане. Сапёрна-піратэхнічная група вайсковай часці 5525 вывезла небяспечныя экспанаты за межы навучальнай установы і знішчыла іх.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

Государственный комитет по имуществу Республики Беларусь извещает о проведении открытого аукциона по продаже принадлежащих Республике Беларусь акций Горецкого открытого акционерного общества «Типография БГСХА».

Аукцион состоится **6 мая 2010 г. в 10.00** по адресу: г. Минск, переулок Краснозвездный, 12.

Продавец – Государственный комитет по имуществу Республики Беларусь, г. Минск, переулок Краснозвездный, 12.

Для участия в аукционе в срок **до 16.00 20 апреля 2010 г.** по адресу: г. Минск, пер. Краснозвездный,12, каб. 401 предоставляются следующие документы:

заявление на участие в аукционе по установленной форме;

юридическими лицами — резидентами Республики Беларусь — копии (без нотариального засвидетельствования) устава (учредительного договора — для коммерческой организации, действующей только на основании учредительного договора), имеющего штамп, свидетельствующий о проведении государственной регистрации, и свидетельства о государственной регистрации, доверенность представителю юридического лица (кроме случаев, когда юридическое лицо представляет его руководитель), копия выданной Министерством финансов Республики Беларусь лицензии на право осуществления профессиональной и биржевой деятельности на рынке ценных бумаг (профессиональными участниками рынка ценных бумаг);

индивидуальными предпринимателями – копия (без нотариального засвидетельствования) свидетельства о государственной регистрации;

представителями физических лиц, индивидуальных предпринимателей – резидентов Республики Беларусь – нотариально заверенная доверенность;

юридическими лицами — нерезидентами Республики Беларусь — легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена не ранее 6 месяцев до даты подачи заявления на участие в аукционе) или иное равнозначное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения;

представителями физических лиц — нерезидентов Республики Беларусь — легализованная в установленном порядке доверенность, представителями юридических лиц — нерезидентов Республики Беларусь — легализованная в установленном порядке доверенность или иные легализованные в установленном порядке документы, подтверждающие полномочия представителя.

При подаче документов на участие в аукционе физические лица, представители физических и юридических лиц предоставляют копию документа, удостоверяющего личность, и его подлинник для заверения его копии лицом, принимающим документы.

Для участия в аукционе уплачивается задаток в сумме 2726260 (два миллиона семьсот двадцать шесть тысяч двести шестьдесят) белорусских рублей на счет № 3642974000028 в филиале № 529 «Белсвязь» ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Минск, код 720; получатель платежа – Фонд государственного имущества Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь, УНП 102314789.

Задаток уплачивается в срок до 30 апреля 2010 г. согласно договору о задатке, заключаемому с Фондом государственного имущества Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь при регистрации заявления на участие в аукционе.

Выигравшим торги на аукционе признается лицо, предложившее за пакет акций (лот) наиболее высокую цену.

Договор купли-продажи акций заключается с участником аукциона, выигравшим торги, в течение 10 календарных дней с даты проведения аукциона.

Участник аукциона, выигравший торги, обязан возместить фактические затраты на подготовку и проведение аукциона в течение 3 рабочих дней с даты проведения аукциона.

Получить более подробную информацию о Горецком ОАО «Типография БГСХА», ознакомиться с проспектом эмиссии и годовой бухгалтерской отчетностью акционерного общества по состоянию на 1 января 2010 г., проектом договора купли-продажи акций можно по адресу: г. Минск, пер. Краснозвездный, 12, каб. 401.

Контактный телефон:

Фонд государственного имущества Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь (017) 284 85 62.

Полное и сокращенное наименования открытого акционерного общества, его адрес	Уставный фонд, шт. акций	Номинальная стоимость акции, рублей	Доля государства в уставном фонде		Предлагается для реализации		Начальная цена		Лот № 1		Информация о владельцах крупных пакетов акций (5 и более процентов уставного фонда)
			кол-во акций, шт.	в % к УФ	кол-во акций,	в % к УФ	акции, рублей	пакета акций, рублей	количество акций в лоте, штук	начальная цена лота, рублей	
Горецкое открытое акционерное общество «Типография БГСХА» (Горецкое ОАО «Типография БГСХА»), Могилевская обл., г. Горки, ул. Тимирязева, 10	6204	1200	2819	45,4	2819	45,4	9671	27262549	2819	27262549	Три физических лица (11,11 % УФ; 6,91 % УФ; 5,85 % УФ)

За Горецким ОАО «Типография БГСХА» зарегистрирован земельный участок 0,1999 га в г. Горки.

МИНСКИЙ РАЙОННЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ 26 марта 2010 года ПОВТОРНО ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН НА ПРАВО ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНОГО УЧАСТКА В МИНСКОМ РАЙОНЕ

Адрес земельного участка: Минский район, Щомыслицкий с/с, район д. Богатырево. **Кадастровый номер**: 623688000001000344. **Площадь земельного участка**: 1,0477 га. **Срок аренды:** 51 год. **Целевое назначение:** для строительства производственно-складских помещений. **Сумма убытков и потерь с/х производства:** 0 рублей. **Расходы по подготовке документации:** 986 786 белорусских рублей. **Начальная цена права заключения договора аренды** 63 833 доллара США.

Аукцион состоится по адресу: г. Минск, ул. Ольшевского, д. 8. Дата проведения: **26.03.2010 г. в 9.00.**

Заявления на участие и необходимые документы принимаются по адресу г. Минск, ул. Ольшевского, д. 8, к. 416. Окончание приема заявлений и документов **22.03.2010 г.** Контактные телефоны: (8 025) 92 761 92, 204 11 62, 204 35 25.

Задаток 18 000 000 белорусских рублей перечисляется на р\с 3641000233719, Отделение № 537, г. Минск ОАО «Белинвестбанк», МФО 153001739, УНП 600068187, получатель Минский районный исполнительный комитет.

К участию в аукционе допускаются лица, подавшие в комиссию в указанные сроки соответствующее заявление с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанный в объявлении расчетный счет задаток.

Победитель аукциона обязан в течение 10 (десяти) рабочих дней со дня принятия решения о предоставлении ему земельного участка внести плату за право заключения договора аренды земельного участка, возместить потери сельскохозяйственного производства, вызванные изъятием сельскохозяйственных земель для использования в целях, не связанных с ведением сельского хозяйства, и расходы, оговоренные в условиях проведения аукциона. Договор аренды земельного участка заключается с победителем в течение 2-х рабочих дней после внесения им всех причитающихся платежей.

Все желающие могут ознакомиться с документацией и земельными участками.

Аукцион признается не состоявшимся в случаях если: заявление об участии в аукционе подано менее чем двумя участниками; ни один из участников аукциона после трехкратного объявления первой объявленной цены не поднял аукционный номер; ни один из участников аукциона в соответствии с решением комиссии не был признан победителем.

Документы, необходимые для участия в аукционе на право заключения договоров аренды земельных участков:

1. заявление на участие в аукционе с указанием кадастровых номеров и адресов земельных участков,

2. заверенные банком копии платежных поручений о внесении задатка на расчетный счет.

Кроме того, в комиссию представляются:

• гражданином – копия документа, содержащего его идентификационные сведения без нотариального засвидетельствования;

• индивидуальным предпринимателем – копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя без нотариального засвидетельствования;

• представителем гражданина или индивидуального предпринимателя – нотариально удостоверенная доверенность;

• представителем или уполномоченным должностным лицом юридического лица Республики Беларусь – доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копии устава и свидетельства о государственной регистрации юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица;

• представителем или уполномоченным должностным лицом иностранного юридического лица – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена в течение года до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский или русский язык, легализованные в установленном порядке доверенность или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский или русский язык;

• представителем иностранного гражданина – легализованная в установленном порядке доверенность, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский или русский язык.

При подаче документов на участие в аукционе граждане, представители граждан, индивидуальных предпринимателей и юридических лиц, уполномоченные должностные лица юридических лиц предъявляют документ, удостоверяющий личность.

Краіна здароўя
Выпуск № 11 (180)

ДЗЕ ЗНАЙСЦІ ЛЯКАРСТВА АД КАДРАВАГА ДЭФІЦЫТУ Ў МЕДЫЦЫНЕ?

Чаму аб'ёмы падрыхтоўкі спецыялістаў з медыцынскай адукацыяй у Беларусі пастаянна растуць, а залатаць «прарэхі» ў кадравым забеспячэнні галіны ніяк не ўдаецца? Ці можна пераадолець хранічны кадравы голад у першасным звяне? Як замацаваць маладых спецыялістаў на іх першым працоўным месцы? Куды ўвогуле сыходзяць кадры з медыцынскай галіны? Усе гэтыя пытанні ў чарговы раз узнімаліся ў сценах БелМАПА на выніковай калегіі Міністэрства аховы здароўя нашай краіны.

Пэўны час таму ў галоўным медыцынскім ведамстве спрабавалі скласці прыблізны «сцэнарый» на бліжэйшыя 5-6 гадоў: з улікам аб'ёмаў падрыхтоўкі спецыялістаў у медыцынскіх ВНУ, дэмаграфічных тэндэнцый і многіх іншых акалічнасцяў атрымлівалася, што патрэбы айчыннай сістэмы аховы здароўя ва ўрачэбных кадрах могуць быць задаволеныя да 2014 года. Праўда, рабілася агаворка, што ўлічыць абсалютна ўсе нюансы, якія могуць узнікнуць за гэты час, немагчыма. Між іншым, такія «нюансы» ўзнікаюць пастаянна. На некаторых з іх спынілася ў сваім выступленні на калегіі **старшыня Рэспубліканскага камітэта Беларускага прафсаюза работнікаў аховы здароўя Алена БЕЛЬСКАЯ**.

Лідар галіновага прафсаюза канстатавала, што па забяспечанасці насельніцтва ўрачамі Беларусь займае лідзіруючыя пазіцыі ў свеце, аднак у першасным звяне кадравая сітуацыя па-ранейшаму застаецца вельмі напружаная. У 2009 годзе прырост колькасці ўрачоў па сістэме аховы здароўя склаў 738 чалавек, аднак гэта не знізіла нагрузку на працуючых урачоў, наадварот, каэфіцыент сумяшчальніцтва вырас і складае цяпер 1,41 стаўкі (у 2008 годзе — 1,39). Ва ўрачэбныя амбулаторыі і ўчастковыя бальніцы было размеркавана ўдвая больш выпускнікоў, чым у папярэднім годзе, пры гэтым укамплектаванасць пасадаў урачоў-тэрапеўтаў і ўчастковых педыятраў, а таксама ўрачоў агульнай практыкі ў лепшы бок не змянілася. У чым прычына?

У адрозненне ад многіх еўрапейскіх краін, дзе прафесія ўрача адна з самых высокааплатных, **у Беларусі «кошт» гадзіны працы медыцынскіх работнікаў складае ўсяго 4404 рублі, а гэта, між іншым, толькі 59,7 працэнта ад аплаты за гадзіну працы ў прамысловасці.** А работа непасрэдна ўрача, які нясе адказнасць за жыццё хворага чалавека, ацэньваецца ў 7322 рублі за гадзіну, што ніжэй за заробкі работнікаў прамысловасці, будаўніцтва, фізічнай культуры і спорту, банкаўскай сферы, работнікаў органаў дзяржаўнага кіравання, работнікаў навуковай сферы і навуковага абслугоўвання.

— Летась сярэднямесячная заработная плата работнікаў аховы здароўя была 772,8 тысячы рублёў, або 276 долараў ЗША, што складае 71,1 працэнта ад сярэдніх заробкаў у прамысловасці, — паведаміла Алена Бельская. — Пры гэтым упершыню за апошнія дзесяць гадоў рэальная заработная плата знізілася на 3,1 працэнта, хоць увогуле па народнай гаспадарцы зніжэнне склала 0,4 працэнта. І толькі ў Мінску быў адзначаны летась рост рэальных заробкаў работнікаў аховы здароўя на 1,4 працэнта, што з'яўляецца сведчаннем увагі да нашай галіны з боку сталічных уладаў. У сярэднім 30 працэнтаў маладых спецыялістаў звальняюцца пасля абавязковага тэрміну адпрацоўкі. Па звестках анкетавання, з агульнай колькасці тых, хто звольніўся летась, **50 працэнтаў планавалі працаўладкавацца ў дзяржаўныя арганізацыі, 10 працэнтаў — у прыватныя, 37,7 працэнта не паведамілі пра свае планы, а 2,3 працэнта агучылі свой намер паехаць працаваць за межы Беларусі**. Апошнія лічбы асабліва насцярожваюць, улічваючы сусветныя тэндэнцыі працоўнай міграцыі медыцынскіх работнікаў. Па ацэнках Сусветнай арганізацыі аховы здароўя, дэфіцыт медыцынскіх кадраў перавышае ў свеце цяпер 4,3 млн спецыялістаў. Рызыкну выказаць меркаванне, што для краін еўрапейскага рэгіёна існуе рэальная пагроза павелічэння адтоку ўрачоў і медыцынскіх сёстраў у краіны Еўрасаюза, тым больш што там існуюць спецыяльныя праграмы найму на працу медыцынскіх кадраў з краін-суседак з дапамогай у адаптацыі, вывучэнні мовы, найме жылля. У інтэрнэце ўжо сёння можна знайсці мноства падобных прапаноў з Польшчы, Чэхіі, Іспаніі і іншых краін.

Эксперты СААЗ канстатуюць, што працоўная міграцыя нагадвае сёння прынцып даміно. Польскія медыкі едуць працаваць у Германію, нямецкія ўрачы — у Вялікабрытанію, а англійскія ўрачы — у ЗША, Канаду, Аўстралію, Новую Зеландыю. У Германіі на ніве медыцыны «шчыруюць» урачы з Расіі, Ірана, Грэцыі, Аўстрыі, Турцыі, Румыніі, Украіны, Італіі. У Нарвегіі больш як 15 працэнтаў урачоў прыехалі з іншых краін, а ў Вялікабрытаніі і ўвогуле больш за 30 працэнтаў. Міграцыя — як вірус, перад якім нельга паставіць санітарны кардон. Дысбаланс у падрыхтоўцы медыцынскіх кадраў складваўся шмат гадоў. Заможныя краіны Еўропы недастаткова сродкаў укладвалі ў падрыхтоўку медыцынскіх кадраў і цяпер яны вымушаны цыраваць свае «кадравыя дзіркі» за кошт кадраў з краін з меншым узроўнем заробкаў. Да таго ж насельніцтва Еўропы імкліва старэе, што таксама павялічвае нагрузку на нацыянальныя сістэмы аховы здароўя. Калі ў 1992 годзе працягласць кансультацыі ўрача агульнай практыкі ў Англіі складала 8,5 хвіліны, то ў 2006 годзе — ужо 12 хвілін. І зусім не выпадкова ў Еўрасаюзе з'явілася ідэя ўвядзення для працоўных мігрантаў так званай «блакітнай карты», якая дае яе ўладальніку магчымасць працаваць на ўсёй прасторы Еўрасаюза і роўныя з грамадзянамі Еўрасаюза правы. З увядзеннем «блакітнай карты» Еўропа адкрывае свой рынак працы для высокакваліфікаваных спецыялістаў з іншых краін: у першую чаргу там чакаюць урачоў, інжынераў, спецыялістаў у галіне камп'ютарнай тэхнікі і навукоўцаў-даследчыкаў — тых, хто здольны ўнесці самы важкі ўклад у іх эканоміку.

Аднак, на думку старшыні прафсаюза, аплата працы з'яўляецца хоць і найважнейшым, аднак не адзіным стымулам для медыцынскіх работнікаў. Гэта, у прыватнасці, пацвердзілі і вынікі сацыялагічнага даследавання на тэму «Працоўная матывацыя і сацыяльны статус урача». Як высветлілася, **асноўная перашкода для выканання прафесійных абавязкаў, на думку ўрачоў, — празмерныя аб'ёмы работы з разнастайнай дакументацыяй (гэту прычыну назвалі 55 працэнтаў апытаных) і высокія нагрузкі (39,7 працэнта рэспандэнтаў). Прычым у 63,4 працэнта рэспандэнтаў работа з паперкамі і афармленнем дакументаў займае большую палову (!!!) іх працоўнага часу**.

— Гэтыя праблемы трэба разглядаць як арганізацыйныя ўпушчэнні, якія трэба пераадольваць, — падкрэсліла Алена Бельская. — Тэарэтычна скараціць папяровы дакументаабарот і павысіць эфектыўнасць работы медыцынскіх работнікаў павінна інфарматызацыя медыцынскай галіны. Прыклады паспяховага ўкаранення інфармацыйных тэхналогій і сапраўды ўжо ёсць. Напрыклад, у 2-й мінскай гарадской дзіцячай бальніцы камп'ютарызаванае кожнае працоўнае месца ўрача, кожны сястрынскі пост і кожнае структурнае падраздзяленне. Аднак у пераважнай большасці медустаноў дзейныя аўтаматызаваныя інфармацыйныя сістэмы скіраваныя, хутчэй, на забеспячэнне работнікаў аператыўнай і статыстычнай інфармацыяй і не аказваюць істотнай дапамогі ўрачу ў яго штодзённай рабоце. Таму нам самы час падумаць пра ўкараненне электроннай карты пацыента, прыклады выкарыстання якой ужо ёсць у нашых суседзяў.

Па стане на 1 студзеня 2010 года на ўліку асобаў з патрэбай у паляпшэнні жыллёвых умоў стаялі 4047 урачоў і правізараў (з іх у сельскай мясцовасці працуюць 485) і 11 376 медработнікаў з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй (2143 — у сельскай мясцовасці). З кола маладых спецыялістаў не забяспечаныя жыллём 604 урачы (70 з іх працуюць у сельскай мясцовасці) і 679 сярэдніх медработнікаў (160 — у сельскай мясцовасці). Цікава, ці надоўга маладыя спецыялісты затрымаюцца на першым працоўным месцы? Паляпшэння жыллёвых умоў чакаюць таксама 1400 супрацоўнікаў рэспубліканскіх навукова-практычных цэнтраў, размешчаных на тэрыторыі Мінска. Па сёння не вырашана пытанне будаўніцтва інтэрната для РНПЦ анкалогіі і медыцынскай радыялогіі імя Аляксандрава, нягледзячы на тыя абставіны, што ўчастак для будаўніцтва быў выдзелены яшчэ ў 2007 годзе. Разам з тым прыклады паспяховага вырашэння жыллёвых праблем работнікаў сістэмы аховы здароўя ёсць ва ўсіх рэгіёнах. У 2009 годзе ўрачам было выдзелена 29 службовых кватэр, а ў рэгіёнах маладым спецыялістам — 243 жылыя памяшканні.

— Мы спадзяёмся, што сітуацыя з забеспячэннем жыллём работнікаў медыцынскай галіны зможа палепшыцца ў выпадку падпісання ўказаў Прэзідэнта па гэтай праблеме, праекты якіх ужо падрыхтаваныя, — падкрэсліла Алена Бельская.

Алена Бельская паведаміла таксама, што ва ўрад накіраваныя канкрэтныя прапановы па ўдасканаленні і павелічэнні аплаты працы работнікаў медыцынскай галіны. Зразумела, што **медыкі не разлічваюць у складаных эканамічных умовах зарабляць больш за ўсіх, аднак ніхто не будзе адмаўляць той факт, што заробкі медыкаў зусім не адпавядаюць сацыяльнай важнасці, напружанасці і адказнасці іх працы**. Абсалютна відавочна, што для сістэмы аховы здароўя павінна быць распрацаваная свая, адметная ад іншых сфераў сістэма аплаты працы, якая адлюстроўвала б спецыфіку працы медыцынскіх работнікаў і забяспечвала дыферэнцыяцыю ва ўзроўнях аплаты працы розных катэгорый работнікаў, з улікам іх прафесіяналізму, аб'ёмаў і складанасці работы, яе якасці і эфектыўнасці. За апошнія гады была здзейснена вялікая колькасць «кропкавых» павышэнняў заработнай платы асобным катэгорыям медыцынскіх работнікаў, аднак дзейная на сёння сістэма аплаты працы работнікаў аховы здароўя ў рамках адзінай тарыфнай сеткі і тарыфнай стаўкі першага разраду ўсё адно не дае магчымасці годна ацаніць напружанасць і адказнасць вельмі спецыфічнай работы медыцынскага работніка.

Надзея НІКАЛАЕВА.

АПЛАТА ЗА ГАДЗІНУ ПРАЦЫ РАБОТНІКАЎ АХОВЫ ЗДАРОЎЯ І ІНШЫХ ГАЛІН НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ Ў БЕЛАРУСКІХ РУБЛЯХ

Лечымся з розумам

ХВОРЫМ НАГАМ ДАПАМОЖА БАГУН

Аблетыруючы атэрасклероз — дастаткова распаўсюджанае захворванне сасудаў ног. Яно сустракаецца як у мужчын, так і ў жанчын. Аднак пры гэтым мужчыны прыкметна лідзіруюць. Ва ўзроставай групе ад 40 да 70 гадоў такая паталогія ёсць прыкладна ў 3 % мужчын і 1 % жанчын. Пасля 70 гадоў хвароба рэгіструецца ў 10 % насельніцтва.

Пры першай стадыі захворвання пацыенты адзначаюць зябкасць, сутаргі ў ніжніх канечнасцях, часам паколванне ці смыленне ў кончыках пальцаў, павышаную стомленасць. Пры хаджэнні з хуткасцю 4-5 кіламетраў у гадзіну на адлегласць 500—1000 метраў узнікае перамежавальная кульгавасць. Яна заключаецца ў тым, што хворы пачынае адчуваць боль у ікраножных мышцах галёнкі ці ступні, і гэта прымушае яго спыняць хаду.

На другой стадыі інтэнсіўнасць перамежавальнай кульгавасці нарастае, яна ўжо ўзнікае пасля пераадолення адлегласці 200—250 м ці некалькі раней. Скура ступняў і галёнак губляе ўласцівую ёй эластычнасць, становіцца сухой, лушчыцца. Пачынае развівацца атрафія падскурнай тлушчавай клятчаткі і дробных мышцаў ступні.

Трэцяя стадыя характарызуецца з'яўленнем боляў у пашкоджанай канечнасці ў спакоі, хада становіцца магчымай толькі на адлегласць 25—50 м. Скура вытанчаецца і становіцца лёгкаранімай. Нязначныя траўмы ў выніку пацёртасцяў, удараў, стрыжкі пазногцяў прыводзяць да ўтварэння трэшчын і хваравітых язваў на паверхні нагі. Прагрэсуе атрафія мышцаў ступні і галёнкі.

На чацвёртай стадыі болі ў ступні і пальцах становяцца пастаяннымі і невыноснымі. Далучаецца ацёк ступні і галёнкі, развіваецца гангрэна пальцаў і ступняў.

Гэтае захворванне мае няўхільнае прагрэсаванне. Калі паталогію не лячыць, яна абавязкова прывядзе да страты канечнасці. Гэта толькі пытанне часу. Таму пацыентам, у якіх падазраецца такая паталогія, трэба пракансультавацца ў сасудзістага хірурга, каб вызначыцца з аб'ёмам лячэння. Акрамя таго хворым на аблетыруючы атэрасклероз неабходна прытрымлівацца і агульных правілаў. Гэта значыць сачыць за захаваннем дыеты, пры якой знізіць ужыванне тлушчаў жывёльнага паходжання. Прымаць прэпараты, якія зніжаюць халестэрын, сачыць за артэрыяльным ціскам. Рэкамендуецца 3-4 разы на год праходзіць курс вазаактыўнай тэрапіі, пры якой прымаюцца прэпараты, што валодаюць вазаактыўным эфектам. А галоўнае — выключыць курэнне. Статыстыка сведчыць, што сярод тых, хто кінуў курыць пасля паспяховай аперацыі на ніжняй канечнасці, 80 % пацыентаў на працягу 5 гадоў абыходзіліся без ампутацыі, а вось сярод тых, хто шкодную звычку не кінуў, 80 % праз 5 гадоў страчвалі нагу.

Ёсць і народныя сродкі, якія прымяняюцца пры гэтай хваробе.

- Узяць 2 ст. л. здробненай травы багуну, змяшаць з 5 ст. л. алею, настояць 12 гадзін на гарачай пліце (памешваючы), працадзіць. Ужываць для вонкавых уціранняў пры эндартэрыіце, рэўматызме, падагры.
- Вібрагімнастыка па метадзе А. Мікуліна. Яна ўхіляе назапашванне шлакаў і тромбы ля вянозных клапанаў. Падняцца на дыбачках на 1-2 см, рэзка апусціцца на падлогу ці зямлю. Рабіць няспешна, не часцей за 1 раз у секунду. Зрабіць 30 разоў, адпачыць. І зноў зрабіць столькі ж. На працягу дня такія практыкаванні рабіць 3—5 разоў.
- Лежачы на спіне, падняць рукі і ногі, патрэсці 1-2 хвіліны, вечарам і раніцай. Вынік будзе.

Падрыхтавала Вольга ШАЎКО.

«Гарачая» лінія ўпраўлення аховы здароўя Мінаблвыканкама (017) 220 20 25

16 сакавіка — загадчык арганізацыйна-метадычнага, кансультатыўнага аддзела Мінскага абласнога псіханеўралагічнага дыспансэра Мінкевіч К.М.

17 сакавіка — загадчык уралагічнага (андралагічнага) аддзялення № 2 Мінскай абласной клінічнай бальніцы Потап В.К.

18 сакавіка — загадчык арганізацыйна-метадычнага, кансультацыйнага аддзела Мінскага абласнога наркалагічнага дыспансэра Саладуха В.В.

19 сакавіка — загадчык філіяла № 1 Атолінскай бальніцы Мінскай цэнтральнай раённай бальніцы Грышук Н.Г.

У графіку магчымыя змяненні.

Доктар адкажа

Ёсць пытанні? Тэлефануйце...

На гэтым тыдні дзяжурыць на «гарачай» лініі Міністэрства аховы здароўя (222 70 80) плануюць:

16 сакавіка — галоўны ўрач Рэспубліканскай дзіцячай клінічнай бальніцы медыцынскай рэабілітацыі Галіна Мікалаеўна РАДЫЁНАВА.

17 сакавіка — галоўны ўрач Мінскага абласнога радзільнага дома Пётр Леанідавіч МАСЬКО.

18 сакавіка — галоўны спецыяліст аддзела медыцынскай экспертызы і рэабілітацыі Міністэрства аховы здароўя Тамара Канстанцінаўна МАРТУСЕВІЧ.

19 сакавіка — намеснік дырэктара РНПЦ дзіцячай анкалогіі і гематалогіі Аксана Мікалаеўна РАМАНАВА.

У графіку магчымыя змяненні.

Во даюць!

Анлайн-гульня пра... бяспечны сэкс

Канадская арганізацыя грамадскага здароўя запусціла адукацыйную анлайн-гульню для падлеткаў пад назвай «Прыгоды ў горадзе сэксу».

Сюжэт гульні, якая зроблена ў эстэтыцы коміксаў, у тым, што носьбіт розных інфекцый, якія перадаюцца палавым шляхам (ІППП), злы герой Спермінатар спрабуе заразіць усё насельніцтва горада. Гульцу прапануецца выбраць аднаго з чатырох супергерояў для барацьбы са злодзеем. Адзін з герояў — вучоны, які прысвяціў сваё жыццё стварэнню ідэальнага прэзерватыва. Другі — юнак, якога шмат дражнілі ў школе з-за нізкага росту і які пранікся спачуваннем да ўсіх, хто адрозніваецца ад іншых. Трэцяя гераіня — дзяўчына, якая верыць у каханне і прапаведуе ўстрыманне ад сэксу да шлюбу, і чацвёртая — маладая жанчына, якая вядзе актыўнае палавое жыццё і пасля вылячэння ІППП рэгулярна праходзіць абследаванні на гэтыя інфекцыі.

Герой, якога абярэ гулец, павінен адбіваць атакі Спермінатара шчытом, што з'яўляецца пры правільных адказах на пытанні па ІППП. Калі герой правільна адкажа на 25 пытанняў, Спермінатар вылечваецца. Акрамя таго, падчас гульні рэгулярна з'яўляюцца «маньякі міфаў», якія абвяргаюць распаўсюджаныя памылковыя меркаванні аб палавых інфекцыях.

Па словах аўтараў гульні, у стварэнні канцэпцыі бралі ўдзел 16 мясцовых тынэйджараў. З іх дапамогай былі знойдзены прыёмы, якія прыцягваюць увагу падлеткавай аўдыторыі. Інтэрактыўная навінка размешчана на сайце Арганізацыі грамадскага здароўя.

Прадстаўнікі «сумных» прафесій жывуць менш?

Як паведамляе The Daily Telegraph, маркотнае жыццё павышае ў людзей рызыку заўчаснай смерці амаль у паўтара раза.

Да такой высновы прыйшла група брытанскіх даследчыкаў з Лонданскага Універсітэцкага каледжа (University College London). У поле зроку даследчыкаў трапілі 7524 працуючыя грамадзяніны ва ўзросце да 55 гадоў, якія ў сярэдзіне 80-х гадоў давалі ацэнку свайму жыццю. А ў 2009 годзе даследчыкі вырашылі высветліць, як жывуць удзельнікі даследавання? Аказалася, што рызыка заўчаснай смерці сярод тых, хто лічыў сваё жыццё сумным і нецікавым, на 40 працэнтаў перавышае аналагічны паказчык у групе людзей, якія давалі іншыя характарыстыкі свайму існаванню. Акрамя таго, даследчыкі высветлілі, што жанчыны ўдвая часцей за мужчын характарызавалі сваё жыццё як сумнае. Работнікі маладога ўзросту і менш кваліфікаваныя супрацоўнікі таксама часцей за іншых называлі свае жыццё маркотным. Даследчыкі сцвярджаюць, што людзі, якія адчуваюць нудоту, схільныя да злоўжывання алкаголем і курэння, што скарачае сярэднюю працягласць жыцця і з'яўляецца прычынай развіцця ў іх сардэчна-сасудзістых захворванняў. У сувязі з гэтым прадстаўнікам «сумных» прафесій медыкі раяць знайсці цікавы занятак, не звязаны з іх працай, які здольны настроіць іх на больш аптымістычны лад жыцця.

Падрыхтавала Надзея НІКАЛАЕВА.

Глыбінка

Рыцары жалезнай гульні жывуць у Лельчыцах

У гэтым райцэнтры падрыхтавана 54 майстры і 4 майстры спорту міжнароднага класа па цяжкай атлетыцы

Кандыдат у майстры спорту Алёша ТАРАСЕВІЧ рыхтуецца да ўдзелу ў спаборніцтвах.

— Аленка, пачынай!

Хударлявая дзяўчынка падыходзіць да штангі, на некалькі секундаў нібы замірае, засяроджваецца і рашуча ўскідвае гэту халодную бліскучую «штучку» на грудзі. Імгненне — і цяжкі метал узлятае над яе галавой.

— Малайчына! — хваліць дзяўчынку трэнер, а я здзіўляюся, адкуль у яе такі спрыт і сіла, каб так лёгка гуляць у гэтую жалезную гульню і перамагаць груду металу. Бо Аленцы няма яшчэ і чатырнаццаці гадоў і пры сваёй асабістай вазе ў 29 кілаграмаў яна штурхае штангу ў 52 кілаграмы, а трэніруючыся, прысядае з 70-кілаграмовай штангай.

У Лельчыцкай спецыялізаванай дзіцяча-юнацкай школе алімпійскага рэзерву Алена Ляхавец займаецца ўсяго два гады, але ўжо ўдзельнічала ў некалькіх спаборніцтвах і паказвала годныя вынікі. Яна — кандыдат у майстры спорту, чэмпіёнка краіны ў сваёй узроставай групе. А прыйшла дзяўчынка сюды па прыкладзе сваёй старэйшай сястры Валянціны, якая, устанавіўшы тры рэкорды Рэспублікі Беларусь па цяжкай атлетыцы сярод дарослых, узнялася на вышэйшую прыступку п'едэстала, а на першынстве Еўропы ў Італіі (2007 год) заваявала тры медалі: два сярэбраныя — у рыўку і штуршку — і бронзавы — у штуршку. 2009 год прынёс ёй трэцяе прызавое месца на моладзевым першынстве Еўропы.

— Гэта толькі калі назіраеш збоку, здаецца, што спартсмену барацьба са штангай даецца лёгка, — кажа трэнер Мікалай Варановіч, калі мы закончылі ўжо назіраць за Аленкай. — Насамрэч, яму ці ёй даводзіцца прыкладваць максімум намаганняў, каб скарыць яе, прымусіць «капітуляваць» перад сілай і воляй чалавека.

У гутарку ўступае дырэктар СДЮШАР Юрый Паўлюк. Ён назваў даволі цікавыя факты. За мінулы год лельчыцкія штангісты заваявалі 16(!) медалёў на чэмпіянаце свету і Еўропы, 9 з якіх — залатыя. Казімір Фіцнер стаў чэмпіёнам свету і Еўропы сярод юніёраў, Мікалай Новікаў — прызёрам чэмпіянату Еўропы сярод дарослых, а Наталля Колас і Валянціна Ляхавец — прызёрамі першынства Еўропы. Тады ж падрыхтавана 2 майстры спорту міжнароднага класа, 4 кандыдаты ў майстры спорту, 6 першаразраднікаў, 8 членаў нацыянальных камандаў і столькі ж чэмпіёнаў краіны.

Нельга не сказаць і пра тое, чаго ў розны час дасягнулі і іншыя спартсмены, выхаванцы Лельчыцкай школы цяжкаатлетаў. На чэмпіянаце Еўропы і свету ў Славакіі і Швецыі Анатоль Серык і Сяргей Брухавецкі занялі адпаведна пятае і трэцяе месцы, а на чэмпіянаце свету ў Грэцыі Сяргей быў чацвёртым. Выхаванцы Лельчыцкай СДЮШАР паспяхова выступалі на памостах Албаніі, Італіі, Кітая, Іспаніі, Паўднёвай Карэі. Адным словам, россып талентаў. Але каб сярод звычайных хлопчыкаў і дзяўчатак, якія прыходзяць у СДЮШАР, вызначыць тых, хто можа падняцца на спартыўную вышыню, а потым і навучыць іх высокаму майстэрству, сіле духу, самому трэнеру неабходна валодаць талентам. Хто ж такі Мікалай Іванавіч Варановіч, галоўны трэнер усіх камандаў Гомельскай вобласці па цяжкай атлетыцы? Карэнны паляшук-ляльчук. Школу закончыў у райцэнтры, тры гады адслужыў у Паўночным флоце, а штангай пачаў займацца пасля арміі, калі паступіў вучыцца ў Віцебскі тэхнікум фізічнай культуры, які, дарэчы, закончыў з «чырвоным» дыпломам у 1974 годзе. Там жа, у Віцебску, ён і выканаў нарматыў майстра спорту, там жа і застаўся працаваць у добраахвотным спартыўным таварыстве «Буравеснік» і абласным савеце па фізкультуры і спорце.

Але праз два гады яго пацягнула на радзіму, у Лельчыцы. Пэўны час быў старшынёй раённага камітэта па фізкультуры і спорце, трэнерам ДСТ «Ураджай», а ў 1986 годзе закончыў Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Францыска Скарыны па сваёй спецыяльнасці і ў 1986 годзе перайшоў працаваць у дзіцяча-юнацкую спартыўную школу.

— Як робіцца адбор вучняў у яе, — спытаў я ў яго, — як шукаеце таленты?

— Я з першай сустрэчы з хлопчыкам ці дзяўчынкай бачу, чаго хто варты, і ніводнага разу не памыліўся, — адказвае Мікалай Іванавіч. — Улічваецца не толькі фізічная сіла, але і псіхалагічная настроенасць, валявыя і разумовыя якасці. Акрамя таго, што мы робім набор у Лельчыцах, дык яшчэ са штангай выязджаем у суседнія Нараўлянскі, Ельскі і іншыя раёны. Мае выхаванцы, майстры спорту, якія атрымалі вышэйшую адукацыю, працуюць у школах раёна, і яны таксама дапамагаюць у падборы навучэнцаў. Канкрэтны прыклад. У Буйнавічах фізрук мясцовай школы Сяргей Мазур параіў прыгледзецца да пяцікласніка Казіміра Фіцнера, які жыў з бабуляй. Яго бацька памёр, калі хлопчыку было ўсяго некалькі дзён, а маці ўдарылася ў спіртное. Была пэўная небяспека таго, што ён мог стаць на слізкую дарожку. Так здольны хлопчык апынуўся ў нас, і ў яго зараз выдатныя перспектывы.

Падкрэслім: Мікалай Іванавіч, жывучы ў Лельчыцах, гэтай палескай глыбінцы, з'яўляецца галоўным трэнерам дарослай і юнацкай камандаў Гомельскай вобласці па цяжкай атлетыцы. Ды і гэта яшчэ не ўсё. У школе акрамя яго штангістаў трэніруюць таксама чатыры майстры спорту: Юрый Тарасевіч, Аляксандр Лісіцкі і Варановічы — Юрый і Мікалай (сыны Мікалая Іванавіча).

Размаўляючы з Паўлюком і Варановічам, яшчэ раз узгадваеш мудрую народную прымаўку: пад ляжачы камень вада не цячэ. І гэта пацвярджаецца хоць бы тым, што спачатку штангісты займаліся ў будынку-хаціне, які яны жартоўна называлі «сакляй», бо ў ім не было належных умоў. Кіраўнік установы і трэнер паставілі пытанне перад мясцовымі органамі ўлады аб тым, каб ім было выдзелена іншае збудаванне, бо ў СДЮШАР (а яна яшчэ не мела статусу алімпійскага рэзерву) ужо з'явіліся спартсмены, якія ўваходзілі ў нацыянальную зборную краіны, і для росту іх спартыўнага майстэрства не было адпаведных умоў.

І вось у 1983 годзе кіраўнікі раёна пасадзейнічалі школе ў выдзяленні такога будынка, у якім, праўда, трэба было навесці парадак, зрабіць рамонт. Да вайны гэта быў Дом культуры, а падчас яе — нямецкая камендатура, пасля — камбінат бытавога абслугоўвання, гандлёвая ўстанова. Трэнеры і дзеці замянілі падлогу, паклалі плітку, пафарбавалі сцены, выканалі шэраг іншых работ, і будынак стаў зусім іншым, а ў 2005 годзе, калі дапамаглі фінансавымі сродкамі райвыканкам і аблвыканкам, быў зроблены еўрарамонт і будынак набыў цывілізаваны выгляд.

Сёння ў школе займаецца 452 чалавекі на двух аддзяленнях: цяжкай і лёгкай атлетыкі. У першым з іх — 109 хлопчыкаў і дзяўчат, і ў 2001 годзе за падрыхтоўку прызёраў першынства свету і Еўропы яна атрымала званне спецыялізаванай дзіцяча-юнацкай школы алімпійскага рэзерву. З таго часу тут падрыхтавана 54 майстры спорту і чатыры майстры спорту міжнароднага класа. І гэта, паўторымся яшчэ раз, у невялікім населеным пункце беларускай глыбінкі. Чым не прыклад для іншых гарадоў, у тым ліку і буйных?

Заняткі ў СДЮШАР па цяжкай атлетыцы праходзяць з 10 да 17 гадзін. Без перапынку. Адначасова трэніруюцца і майстры спорту-чэмпіёны, і навічкі. Юрый Іванавіч і Мікалай Іванавіч бачаць у гэтым толькі пазітыў. Бо слабейшыя вучацца ў найбольш спрактыкаваных. Дарэчы, у трэнажорнай зале якога толькі спартыўнага абсталявання няма. Навучэнцы школы, можна сказаць, сваёй працай, сваімі дасягненнямі зарабілі іх. Як? На рознага роду спаборніцтвах, у тым ліку і міжнародных, яны выступалі ў форме, на якой значыўся надпіс «Мазырскі нафтаперапрацоўчы завод». Тым самым ішла рэклама прадпрыемства, за што яно і падарыла спартсменам тое абсталяванне.

— Мікалай Іванавіч, Юрый Іванавіч, пра што вы марыце?

— Пра той час, калі ў школе будзе свой аўтобус. Бо цяпер нашым спартсменам вельмі цяжка з глыбінкі дабірацца на спаборніцтвы. Едзем спачатку да Калінкавічаў, а потым ужо ў Мінск, Гродна, Брэст і Віцебск, і атрымліваецца так, што даводзіцца прыязджаць і адразу, як кажуць, з карабля на баль, ці padoўгу марнуем час на вакзалах. Ад усяго гэтага дзеці стамляюцца. У 2012 годзе ў Лондане адбудуцца Алімпійскія гульні, і мы марым пра тое, каб нашы выхаванцы майстры спорту Наталля Колас і Валянціна Ляхавец там выступілі. Спадзяёмся, што Казімір Фіцнер і Мікалай Новікаў заваююць ліцэнзіі на ўдзел у Алімпійскіх гульнях і пакажуць там годны вынік. І што з Аленкі Ляхавец вырасце выдатная спартсменка.

— Мары высокага палёту, — кажу я.

— І рэальныя, — дапаўняюць мяне Юрый Іванавіч і Мікалай Іванавіч.

Дык няхай яны збудуцца! Ляльчукі заслугоўваюць гэтага.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.
Фота Адама ЖОГЛЫ.

Энергетыкі і настойлівасці ў Аленкі ЛЯХАВЕЦ хоць адбаўляй. Побач — настаўнік і трэнер лельчыцкіх штангістаў Мікалай Іванавіч ВАРАНОВІЧ.

Інфарм-укол

ФІТАТЭРАПІЯ ДЛЯ ОРГАНАЎ СТРАВАВАННЯ

Слізістую абалонку страўнікава-кішачнага тракта заклікаыны абараняць фітапрэпараты. Якія з іх якімі вартасцямі валодаюць, расказвае старшая медсястра аддзела прафілактыкі 18-й гарадской паліклінікі г. Мінска Валянціна БАБКО.

Рамонак аптэчны, алтэя лекавая, мальва, падбел, фіялка трохкаляровая, лён пасяўны, бульба ўтрымліваюць слізь, а значыць, змякчаюць, абвалакваюць, адсарбіруюць прадукты жыццядзейнасці мікрафлоры кішэчніка, розныя атрутныя рэчывы. Слізь абараняе тканку ад знешніх раздражняльнікаў, змяншае боль, здымае спазмы.

Аер, алоэ, дзевясіл, святаяннік, трыпутнік, календула, крапіва, дуброўка, мята, кмен, чыстацел, шыпшына, эўкаліпт валодаюць у першую чаргу супрацьзапаленчымі ўласцівасцямі, утвараюць на паверхні слізістай абалонкі абарончую плёнку.

Пры фітатэрапіі язвавай хваробы і гастрыту з павышанай сакрэцыяй салянай кіслаты выкарыстоўваюцца расліны з супрацьзапаленчымі ўласцівасцямі (дуб, святаяннік, трыпутнік, календула, дзевясіл, крываўнік), антыспастычнымі (святаяннік, рамонак, мята, мацярдушка), паслабляльнымі (рэвень, крушына). Значна паскарае рубцаванне язвы свежы сок капусты, дзевясіл, акопнік, чыстацел, салодка.

Пры недастатковай актыўнасці залоз страўніка прымаюць лісце трыпутніку, палын, чабор, кмен, мацярдушку, пятрушку, мяту, крываўнік. Яны падаўляюць запаленчы працэс у слізістай абалонцы страўніка, стымулююць сакраторную функцыю страўніка. З гэтай жа мэтай рэкамендуюцца лімонны, таматны, журавінавы сокі, слабы раствор лімоннай кіслаты.

Шырока выкарыстоўваецца фітатэрапія пры лячэнні хранічных халецыстытаў. Жаўцягонным дзеяннем валодаюць кветкі крываўніку, кукурузныя рыльцы, пятрушка, мята. Выдзяленню жоўці, скарачэнню жоўцевага пузыра спрыяюць настойка лісця барбарысу, адвар піжмы, сланечнікавы, абляпіхавы, аліўкавы алей. Для расслаблення тонусу жоўцевых шляхоў выкарыстоўваецца трава дуброўкі гусінай, чыстацелу.

Святлана БАРЫСЕНКА.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

У ЕЎРОПЕ Ў РАМКАХ АПЕРАЦЫІ СУПРАЦЬ «РУСКАЙ МАФІІ» ЗАТРЫМАЛІ 69 ЧАЛАВЕК

У панядзелак, 15 сакавіка, у шэрагу еўрапейскіх краін праходзіла аперацыя па барацьбе з так званай «рускай мафіяй». Пад гэтым паняццем на Захадзе разумеюць членаў злачынных груповак з розных дзяржаў постсавецкай прасторы.

На момант падпісання нумара ў друк былі затрыманыя 69 чалавек, у тым ліку 24 чалавекі толькі ў Іспаніі. Арышты праводзіліся ў Барселоне, Валенсіі і Гвадалахары, паведамляе газета El Pais. Сярод затрыманых грамадзяне Расіі, Грузіі і Арменіі.

Удзельнікі раскрытай падчас аперацыі злачыннай арганізацыі дзейнічалі на тэрыторыі Іспаніі на працягу чатырох гадоў. Яны абвінавачваюцца ў адмыванні грошай, незаконным звароце наркотыкаў, кантрабандзе зброі, карупцыі. Мяркуюць, што гэтыя людзі маглі мець адносіны да змоў з мэтай забойства, піша ABC.es.

Акрамя таго, падобныя аперацыі прайшлі таксама ў Германіі, Аўстрыі, Швейцарыі і Італіі. У Францыі ў рукі паліцыі патрапілі 3 удзельнікі разгалінаванай злачыннай сеткі, паведамляе міністэрства ўнутраных спраў краіны.

ТРЫ ЧВЭРЦІ НЕМЦАЎ ГАТОВЫЯ ЖЫЦЬ ПРЫ САЦЫЯЛІЗМЕ

80 працэнтаў жыхароў Усходняй Германіі і 72 працэнты рэспандэнтаў на захадзе заявілі, што маглі б жыць у сацыялістычнай дзяржаве, такой як ГДР, калі ім будуць гарантаваныя праца, бяспека, сацыяльная абароненасць, паведамляе Bild са спасылкай на апытанне, праведзенае інстытутам даследавання грамадскай думкі Emnid.

Амаль кожны чацвёрты апытаны — 23 працэнты ва Усходняй і 24 працэнты ў Заходняй Германіі — прызнаўся, што «часам хочацца», каб Сцяна, якая 40 гадоў падзяляла ФРГ і ГДР, стаяла б дагэтуль. 15 працэнтаў рэспандэнтаў на Усходзе і 16 працэнтаў на Захадзе наогул заявілі, што існаванне Сцяны — «самае лепшае, што магло б адбыцца».

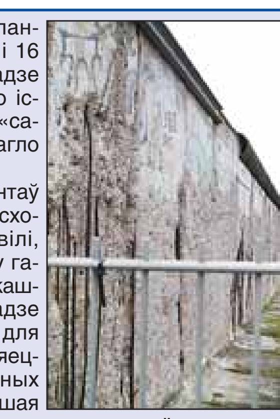

Фота Сяргея АЛЯКСАНДРАВА.

Толькі 28 працэнтаў рэспандэнтаў на ўсходзе Германіі заявілі, што лічаць свабоду галоўнай палітычнай каштоўнасцю. На захадзе краіны доля тых, для каго свабода з'яўляецца адной з галоўных мэтаў, значна большая — 42 працэнты. Нарэшце, кожны сёмы апытаны на Усходзе і кожны дванаццаты на захадзе прызналіся, што за 5000 еўра гатовыя прадаць свой голас на выбарах любой партыі.

ПРЭЗІДЭНТ ЛАТВІІ ВЫСТУПІЎ СУПРАЦЬ ЗАБАРОНЫ АКЦЫЙ ВЕТЭРАНАЎ «ВАФЕН СС»

Прэзідэнт Латвіі Валдыс Затлерс заявіў, што не бачыць неабходнасці ў тым, каб забараняць правядзенне 16 сакавіка акцый, прысвечаных Дню памяці латышскіх легіянераў «Вафен СС».

Як лічыць прэзідэнт, такія мерапрыемствы ніколі не былі агрэсіўнымі і накіраванымі супраць кагосьці. Нагадаем, што сёлета Затлерс мае намер прыехаць у Маскву на імпрэзу з нагоды 65-годдзя Перамогі. У той жа час акцыі ветэранаў СС, паводле яго меркавання, прысвечаны памяці вояроў, і дзяржава павінна забяспечыць рэалізацыю права на свабоду сходаў.

Раней Рыжская дума забараніла ўсе запланаваныя мерапрыемствы ў дзень памяці латышскага легіёна «Вафен СС» у цэнтры сталіцы. Як заявіў у панядзелак у інтэрв'ю латвійскаму тэлеканалу LNT мэр Рыгі Ніл Ушакоў, гэта было зроблена пасля атрымання ад Паліцыі бяспекі краіны інфармацыі пра магчымыя правакацыі, паведамляе ІТАР-ТАСС. «Мы аберуч за свабоду слова, калі няма верагоднасці пагрозы бяспецы», — падкрэсліў мэр.

ЛЯ МІНСКАГА ПАЛАЦА ДЗЯЦЕЙ І МОЛАДЗІ Ў ВЫХАДНЫЯ НА МЯЧАХ БІЛІСЯ РЫЦАРЫ

За права называцца самым мужным, адважным і смелым рыцарам змагаліся прадстаўнікі так званых рыцарскіх клубаў на фестывалі сярэднявечнай культуры «Меч храма», які прайшоў на мінулых выхадных у Мінскім палацы дзяцей і моладзі. На гэты фестываль з'ехаліся гістарычныя рэканструктары і майстры па гістарычным фехтаванні з усёй краіны, а таксама госці з Расіі.

Але сёлета фестываль адрозніваўся ад папярэдніх — на ім трэба было адабраць самых лепшых байцоў у нацыянальную каманду Беларусі па гістарычным фехтаванні для ўдзелу ў міжнародным праекце «Бітва нацый», які пройдзе ў пачатку мая ва Украіне:

— У паядынках «5 на 5» мы адабралі дваццаць пяць самых падрыхтаваных байцоў, а яшчэ 25 будзе дакамплектавана па рэйтынгах у асабістым заліку, — расказаў **Іван КРАЎЦЭВІЧ, каардынатар фестывалю «Меч храма»**, і дадаў, што ў асноўным гэта хлопцы з Мінска, але ёсць і прадстаўнікі іншых гарадоў Беларусі.

Пасля завяршэння бугуртаў мы пагутарылі з мужным воінам, які некалькі хвілін таму махаў мячом налева і направа, стараючыся патрапіць у супернікаў-рыцараў, а цяпер ужо зняў шлем і збіраўся пераапранацца ў цывільнае адзенне 21 стагоддзя.

— Мой рэканструктарскі псеўданім — Урсус Берг, а ў ваенна-гістарычны клуб я прыйшоў тры гады таму, хоць рэканструкцыяй сярэднявечча займаюся гадоў 10. І вось за гэтыя тры гады я знайшоў шмат новых сяброў і аднадумцаў, — дзеліцца думкамі рыцар з клуба Мінская Унія «Меч і воран». — Найбольш моцнымі камандамі па гістарычным фехтаванні з'яўляюцца расіяне, у бугуртах не менш моцныя палякі і ўкраінцы, але і мы, беларусы, не адстаём — на розных фестывалях займаем дастойныя месцы.

Павел БЕРАСНЕЎ.

У «ЛІЧБЕ» — ДА 80 КАНАЛАЎ

Поўнамаштабнае вяшчанне лічбавага кабельнага тэлебачання плануецца запусціць у сталіцы ў красавіку.

Максімальная колькасць тэлеканалаў, якія змогуць глядзець мінчане ў лічбавым фармаце, — 80. У той час як аналагавы пакет уключае 38. Цяпер 120 тысяч абанентаў МТІС, маючы спецыяльную тэлевізійную прыстаўку, змогуць пазнаёміцца з гэтай паслугай. Паводле слоў дырэктара МТІС, над стварэннем прыстасавання ўмоўнага доступу да сістэмы лічбавага кабельнага тэлебачання працуюць тры беларускія прадпрыемствы — заводы «Гарызонт», «Віцязь», Мінскае вытворчае аб'яднанне вылічальнай тэхнікі.

«Мінск—Навіны».

Лёгкая атлетыка

ШТУРШКІ ДА МЕДАЛЁЎ

Фота sportblr.com

НА XII зімовым чэмпіянаце свету па лёгкай атлетыцы, які гэтымі днямі прайшоў у горадзе Доха, сталіцы Катара, беларуская зборная намаганнямі штурхальнікаў ядра Надзеі Астапчук, Андрэя і Наталлі Міхневіч заваявала тры медалі — «золата», «серабро» і «бронзу».

Спачатку у пятніцу, 12 сакавіка, прайшлі кваліфікацыйныя спаборніцтвы, якія яшчэ раз пацвердзілі статус фаварытаў беларусаў — усе яны (акрамя вышэйназваных, гэта яшчэ і Павел Лыжын) без праблем прабіліся ў фінал. А першымі разыграць медалі ўжо ў суботу выйшлі прадстаўнікі моцнай паловы чалавецтва. Без аніякіх раскачагарванняў багатыры з першых штуршкоў пачалі закідваць ядро ў раён 21 метра: алімпійскі чэмпіён паляк Томаш Маеўскі — 21,20, канадзец Армстранг — 21,12, немец Бартэлс — 21,44. Адказ Андрэя Міхневіча таксама быў гучным — спачатку снарад прызямліўся на адзнацы 21,20, а ў наступнай спробе даляцеў да 21,49. Гэта другое бягучае месца. Аднак канкурэнты былі зусім побач, трэба было дабаўляць, што беларус паспяхова і зрабіў: пры пятым штуршку на табло высвеціўся вынік 21,68 і першае месца! Да «золата» зусім нічога, каб не правіла лёгкай атлетыкі «калі ў цябе застаецца хоць адна спроба, ты яшчэ не прайграў», якое згуляла не на карысць беларуса. Апошнім сваім штуршком амерыканец Крыс Кантвел паказаў вынік 21,83 і ў трэці раз за сваю кар'еру выйграў зімовы чэмпіянат свету. На беларускім рахунку сярэбраны медаль Андрэя Міхневіча і шостае месца Паўла Лыжына (20,87).

На наступны дзень гонар беларускай школы ядра абараняли жанчыны. І абедзве нашыя ўдзельніцы лічыліся фаварыткамі. Ужо пры першым штуршку Наталля Міхневіч падтрымала сярэбраны поспех мужа і адправіла снарад на 20,42, чым паказала свой найлепшы вынік у сезоне. Надзея Астапчук адказала трошкі слабей — 20,24. Халодным душам выглядала для беларусак другая спроба іх галоўнай канкурэнткі новазеландкі Валеры Вілі, якая закінула ядро на 20,45 і выйшла ў лідары. Але яшчэ больш вымусіла пахвалявацца сама Астапчук — Надзея, выконваючы сваю другую спробу, паслізнулася і падвярнула нагу. Бліжэйшыя два кругі ў сектар выходзіла толькі адна беларуска, але павялічыць свой першы вынік у Наталлі Міхневіч не атрымоўвалася. У лідарах ішла новазеландка і нічога не пагражала яе пазіцыі, але тут на арэну выйшла Астапчук! З перавязанай нагой Надзея ў пятай спробе паказала 20,68, устанавіўшы тым самым рэкорд зімовых чэмпіянатаў свету! Сказаць, што Вілі была «ў шочку», напэўна, нельга, усё ж паказаны адразу пасля гэтага вынік 20,49 таксама заслугоўвае ўвагі, але на большае новазеландку не хапіла. А вось Астапчук вырашыла ісці да апошняга — і ў шостай спробе абнавіла свежаспечаны рэкорд да лічбаў 20,85! Наталля Міхневіч да сярэбранага медаля мужа дадала сваю бронзу.

У агульным медальным заліку зборная Беларусі заняла 7-е месца сярод 149 краін- удзельніц.

Яўген ВАРАКСА.

Спорт-тайм

ЛЮДМІЛА ВАЎЧОК — ПАРАЛІМПІЙСКАЯ ЧЭМПІЁНКА

На X зімовых Паралімпійскіх гульнях у Ванкуверы беларускія спартсмены заваявалі два медалі — залаты і бронзавы. У першы дзень, 13 сакавіка, Васіль Шапцябой заняў трэцяе месца ў біятлоннай гонцы праследавання на 3 км, а 14 сакавіка Людміла Ваўчок стала першай у лыжнай гонцы на 10 км, абараніўшы свой тытул на гэтай дыстанцыі, які яна заваявала на такой жа дыстанцыі чатыры гады таму ў Турыне. Найбліжэйшую суперніцу канадку Колет Бурганье беларуска апярэдзіла амаль на хвіліну, прайшоўшы дыстанцыю за 30 хвілін 52,90 сек. Бронзу ўзяла ўкраінка Олена Буркоўская. У медальным заліку Беларусь займае трэцяе месца (1,0,1) пасля Расіі (4,4,2) і Украіны (2,1,3).

КРЫЎШЭНКА ПРАЙГРАЎ БАЙДАЧНАМУ

У Расіі стартаваў чэмпіянат краіны па футболе ў прэм'ер-лізе. У межах першага тура каляндар звёў дзве каманды, якія ўзначальваюць беларускія трэнеры. Дэбютант «Сібір» Ігара Крыўшэнкі прымала «Церак» Анатоля Байдачнага. Перамогу 2:0 атрымалі найбольш вопытныя ў баталіях прэм'ер-лігі госці. А вось дубль нападаючага беларускай зборнай і «Томі» Сяргея Карнілеенкі прынёс перамогу расійскаму клубу (2:0). Прамаўжаным аказаўся «Растоў», дзе выступае яшчэ адзін футбаліст беларускай зборнай Цімафей Калачоў. Нагадаем, што Сяргей Карнілеенка перайшоў на днях у арэнду ў томскі клуб з «Зеніта». На 63-й хвіліне матча беларус апярэдзіў абаронцу Анджэлкавіча і забіў у бліжнюю дзявятку, а на 87-й хвіліне выкарыстаў памылку гэтага ж сербскага абаронцы і ўстанавіў канчатковы вынік.

БЕЛАРУСКІЯ БАРЦЫ ЗАВАЯВАЛІ 10 МЕДАЛЁЎ

Беларускія барцы заваявалі 10 медалёў 40-га міжнароднага турніру Гран-пры на прызы трохразовага алімпійскага чэмпіёна Аляксандра Мядзведзя, які прайшоў у выхадныя ў мінскім Палацы спорту. Адзіны залаты медаль у актыве віцэ-чэмпіёна Еўропы і бронзавага прызёра чэмпіянату свету-2009 Рызвана Гаджыева (вагавая катэгорыя да 55 кг). Сярэбранымі прызёрамі турніру сталі Альберт Батыраў (66 кг) і Ганна Беляева (63 кг). Бронзавымі медалістамі сталі Аляксандр Кантоеў (60 кг), Амарґаджы Магамедаў, Іван Янкоўскі (абодва — 84 кг), Сяргей Пернікаў (96 кг), Аляксей Шамараў (120 кг), Марыя Іванова-Ягорава (51 кг) і Ірына Цыркевіч (67 кг). У медальным заліку наперадзе зборная Расіі, якая заваявала 5 залатых, 7 сярэбраных і 6 бронзавых узнагарод. У тройку найлепшых увайшлі ЗША (2,2,5) і Украіна (2,1,4). Беларуская дружына (1,2,7) размясцілася на 5-й пазіцыі, прапусціўшы наперад Азербайджан (2,0,1). Усяго медалі разыгрываліся 12 краін. У турніры ўдзельнічала каля 300 атлетаў з 26 краін. Медалі разыгрываліся ў 7 мужчынскіх і 7 жаночых вагавых катэгорыях.

Вытворчыя драмы

ЯКАСНА. АЛЕ ЦІ ПРЫГОЖА?

КАБ тавар прыцягваў увагу пакупніка, ён павінен быць якасным і мець прывабны выгляд. Кошт таксама мае вялікае значэнне, але якасная рэч (прадукцыя) не бывае таннай.

У краме на вул. Фабрычнай у Баранавічах ёсць аддзел, у якім прадаецца прадукцыя Пінскага прадпрыемства «Палессе».

Камізэлькі, жакеты, світары... уцэнены на 15 %, і звязана гэта з тым, што ў «Палесся» вялікая праблема са збытам выробленага.

Але ж пінскі трыкатаж вельмі якасны, і я аддаю яму перавагу. Мужчынскі світар (мадэль 3047-08) ужо на працягу двух гадоў мыецца ў пральнай машыне і ўсё яшчэ мае добры выгляд. І калі да якасці пінскай прадукцыі (моцная, трымае форму, не губляе колер...) няма прэтэнзій, то мастацкае афармленне выклікае нараканні. Таму і даводзіцца выбіраць рэчы аднатонныя. Світары і пуловеры з ромбамі, квадратамі ды палосамі пераклікаюцца з адзеннем 60-х гадоў мінулага стагоддзя. Дэкаратыўныя рытмы патрабуюць далікатнасці і, каб сыграць на тых жа палосках, неабходна мець тонкі густ. Адна з праблем пінскага трыкатажу ў тым, што ён часам не мае адметнасці, стылю, адстае ад моды.

У свой час, пасля заканчэння інстытута, я працаваў на тэкстыльным камбінаце і даволі доўга займаўся мастацкім афармленнем тканін. Даводзілася бываць і на Усесаюзных кірмашах-продажах, таму мастацкую кухню ведаў не са слоў. Ад мастакоў залежыць многае. Менавіта ў мастацкай майстэрні нараджаюцца будучыя вырабы: іх фактура, колер, мода.

А калі некалькі гадоў таму я наведаў «Палессе» і зазірнуў да мастакоў, то мяне здзівіла атмасфера панурасці ў майстэрні. Напэўна, гэта было звязана з эканамічным станам прадпрыемства — калі зарплата нізкая, то не да творчасці.

Аналагічная сітуацыя склалася і на Баранавіцкім вытворча-баваўняным аб'яднанні (БВБА). Калі прадпрыемства было на пад'ёме, то кожны квартал абнаўлялася мастацкае афармленне тканін, праходзілі рэгулярна мастацкія саветы на рэспубліканскім узроўні... А сёння ад былой разнастайнасці тканін і следу не засталося — стэнды з тканінамі ў фірменнай краме «Навінка» даволі аднастайныя і выбару ранейшага няма, як няма і былой мастацкай майстэрні. І гэта пры тым, што якасць баваўнянай тканіны БВБА таксама высокая.

Праблем з афармленнем тканін хапала і за савецкім часам. У той жа мастацкі савет, які ўзначальваў дырэктар прадпрыемства, уваходзілі тэхнічныя спецыялісты: галоўны інжынер, намеснікі дырэктара, начальнікі цэхаў... і малюнкі для тканін яны адбіралі па сваім гусце. Але, тым не менш, вялікі працэнт і неблагіх узораў прымаўся. Усё гэта ў мінулым. Сёння, калі прадпрыемства змагаецца за выжыванне, мастакі адыходзяць на другі план. Даводзіцца эканоміць на друкарскіх валах, фарбавальніках, хімікатах...

Пойдзем далей. Вось задумаў купіць невялікі дыван, каб падлога меней рыпела, зазірнуў ва ўнівермаг «Вясёлка», а купіць не здолеў. Дываноў шмат, а выбару няма. Пераважвае рыжаватая гама, ды і вялізныя кветкі ці лісце ў цэнтры кампазіцыі дывана, мяне не задавальняюць. Кляновы ліст памерам у паўметра ці болей сведчыць пра нізкі густ аўтара. Слана намаляваць памерам з муху можна, а вось апошнюю ў маштабе слана непажадана, бо мы ўбачым

страшыдла.

Намаляваць можна ўсё, але існуюць і свае правілы афармлення тэкстылю. Можа, пры распрацоўцы малюнка для дывана неабходна прытрымлівацца класічнага ўзору, які ўсё яшчэ застаецца папулярным? А калі хочацца тварыць, то трэба падымаць планку і ствараць свой накірунак, а не ісці шляхам найменшага супраціўлення — хутчэй і прасцей.

Дарэчы, беларускія дываны вельмі дыхтоўныя, не надта дарагія, і імпартныя, якімі завалены рынкі, нашым не канкурэнты, бо нетрывалыя.

Знешні выгляд вырабу таксама адносіцца да якасці, але я свядома размежаваў гэтыя паняцці, каб лягчэй было разабрацца ў тонкасцях праблемы.

Кітайцы, ды не толькі яны, пайшлі іншым шляхам, і на наш рынак пастаўляецца прадукцыя прывабнага выгляду, але нізкай якасці. Прадаецца куртка ці камізэлька — рэчы патрэбныя і недарагія. А колькі там кішэняў, замочкаў і розных бірулек. Напрыклад, у камізэльцы я налічыў 14 кішэняў! Купіў, а праз тыдзень рэч ужо згубіла выгляд, бо пашытая з самай таннай тканіны, ды яшчэ і ліняе. А неўзабаве замочак сапсаваўся, бірулька адвалілася і камізэльку можна апрануць хіба што ў грыбы.

А зараз паглядзім на мяккія цацкі. Вось сабачкі, выраблены ў Кітаі. Мы не ведаем, ці зроблены яны з экалагічна чыстага матэрыялу, але дызайнер у іх уклаў душу.

Пра «мульцяшак» з Мар'інай Горкі такога не скажаш. Калі б цацкі мар'інагорцаў стаялі на адной паліцы з кітайскімі, то ці вытрымалі б яны канкурэнцыю?

Што рабіць у такім становішчы? Застаецца альбо закрываць наш рынак для імпартнай прадукцыі, што немагчыма, ці заняцца знешнім выглядам прадукцыі, а не толькі ўпакоўкі. Усіх праблем гэта не вырашыць, бо нашы прадпрыемствы працуюць у межах эканамічнай сістэмы, але, тым не менш, канкурэнтаздольнасць тавараў павысіць можна.

Калі я вучыўся, спецыялістаў у гэтым кірунку ў вельмі абмежаванай колькасці выпускаў тэатральна-мастацкі інстытут (Беларуская акадэмія мастацтваў), ды яшчэ былі групы ў Віцебскім інстытуце лёгкай прамысловасці.

Напрыклад, у мастацкім інстытуце штогод атрымлівалі дыпломы 5 мастакоў па тэкстылі і 5 мадэльераў. І нават у той час у мадэльера не было для творчасці шырокага поля дзейнасці. Больш шанцавала тым, хто трапляў у Дом моды.

Сёння ж статус мастака, дызайнера, як і мадэльера, рэзка ўпаў. Пры гэтым, я падкрэслю, мадэльер — прафесія штучная, але гэты факт ужо не бярэцца да ўвагі.

Звычайнае прафесійна-тэхнічнае вучылішча, якое рыхтавала рабочых для лёгкай прамысловасці, памяняла шыльду на «Баранавіцкі дзяржаўны прафесійна-тэхнічны каледж сферы абслугоўвання» і выпускае мадэльераў дзясяткамі. І схема навучання даволі цікавая. Дастаткова зазірнуць на сайт каледжа.

Напачатку, на аснове агульнай базавай адукацыі навучэнцаў рыхтуюць па рабочых спецыяльнасцях. Пасля 2 гадоў 10 месяцаў навучання іх яшчэ 1 год 10 месяцаў вучаць на мадэльера-канструктара. А ці патрэбны лёгкай прамысловасці мадэльеры з такой адукацыяй?

Мама адной былой выпускніцы каледжа паскардзілася карэспандэнту «Звязды»: «Мая дачка добра вучылася ў школе, але даведалася, што ў Баранавічах рыхтуюць мадэльераў, і пайшла вучыцца ў ПТВ. Чатыры гады адвучылася і аказалася, што акрамя як швачкай нідзе нельга ўладкавацца. І навошта ўводзіць дзяцей у зман, за гэты час яна магла б закончыць тэхнікум ці ўніверсітэт».

Я патэлефанаваў у каледж і спытаў у **намесніка дырэктара па вучэбна-вытворчай рабоце Алены БАРКУН, што яна думае пра вышэй апісаную скаргу**.

— *Мы сваіх навучэнцаў у зман не ўводзім і кажам, што найперш ім давядзецца працаваць на вытворчасці: закройшчыкамі, краўцамі ці нават швачкамі.*

— Але ж вы рыхтуеце мадэльераў і, вядома ж, навучэнкі мараць працаваць па спецыяльнасці.

— *А многае залежыць ад іх саміх, неабходна праявіць ініцыятыву. Вось адна з нашых выпускніц, Маша Цэўля, працуе ў Брэсце і ўдзельнічае ў розных конкурсах.*

— Алена Фёдараўна, а які працэнт вашых мадэльераў працуе па спецыяльнасці?

— *Я не магу адразу вось так адказаць.*

Практычна ўладкавацца на працу пасля каледжа па спецыяльнасці мадэльера амаль немагчыма.

Педагогаў каледжа зразумець можна — ім патрэбны навучэнцы. А дзяржава нясе страты, траціць грошы на спецыялістаў, якія нікому не патрэбныя. Тут складваецца такая сітуацыя: мадэльераў пасля каледжа прадпрыемствы на працу не бяруць, а спецыяліст пасля Акадэміі мастацтваў на зарплату ў 500 тысяч не пойдзе. Ён будзе рабіць рэкламу, займацца афармленнем, нешта ствараць на продаж... і будзе свабодным.

На маю думку, дзецям неабходна даць рабочую спецыяльнасць, а з іх самыя здольныя няхай потым паступаюць у інстытут ці Акадэмію мастацтваў. Гэта будзе разумна, і таленавітае дзіця не згубіць два гады.

У свой час я патэлефанаваў ва Упраўленне прафесійна-тэхнічнай адукацыі Міністэрства адукацыі Беларусі. Мне сказалі, што ёсць план і некаторыя ПТВ будуць закрытыя, але рабіць высновы яшчэ рана. Прайшло некалькі гадоў, а «мадэльераў-пэтэвэшнікаў» працягваюць штампаваць...

* * *

Лёгкая прамысловасць Беларусі здольная выпускаць якасную прадукцыю, але як яе зрабіць канкурэнтаздольнай? Без спецыялістаў, тых жа мастакоў і мадэльераў, гэтую праблему не вырашыць.

А можа, нам асабліва не перажываць. Няхай «Мілавіца» сваю прадукцыю пастаўляе за мяжу, а нейкая швейная фабрыка шые спяцоўкі і бушлаты (там прыгажосці асаблівай не трэба).

Усіх выратаваць і зрабіць шчаслівымі немагчыма. У бурным рынкавым моры неабходна прыкладаць намаганні і самім, каб не пайсці на дно. А што, хіба ёсць іншы шлях?

Сымон СВІСТУНОВІЧ. Фота аўтара.

Кубак Беларусі

БАТЭ парваў «Партызан» — 7:0

У выхадныя адбыліся першыя матчы 1/4 фіналу Кубка Беларусі. У футбольным манежы БАТЭ прымаў ФК «Партызан». Учарашнія дублёры, падапечныя Людаса Румбуціса нічога не змаглі супрацьпаставіць чэмпіёну. Ужо на 16-й хвіліне лік быў 3:0. Без асаблівых напружанняў барысаўчане давялі яго да зусім непрыстойнага ў фінальным выніку — 7:0. Дублем вызначыліся сёлетнія навічкі БАТЭ — Арцём Канцавы і Рэнан Брэсан, па адным мячы забілі Эдгар Алехновіч, Павел Нехайчык і Аляксандр Алумона. Старшыня праўлення клуба Анатоль Капскі, які сядзеў за матчам з трыбуны, ужо першы гол бразільца Брэсана пракаментаваў так: «Будзе гуляць», маючы на ўвазе перспектывы футбаліста ў асноўным складзе.

Людас Румбуціс, дырэктар і фактычны наставнік сталічнага «Партызана» пракаментаваў пройгрыш, параўнаўшы сваю каманду з дзіцячым садком. «Згадваю матч «Манчэстэр Юнайтэд» — «Арсенал», у якім «МЮ» атрымаў перамогу з лікам 4:0. Гэтую сустрэчу гульцы «чырвоных д'яблаў» пракаментавалі так: мы гулялі супраць дзіцячага садка. У нас падобная сітуацыя». У той жа час Людас Іонавіч абнадзеіў прыхільнікаў: «Так, мы маладыя, можам назваць сябе дзіцячым садком, аднак у нас ёсць магчымасць сталець. Такія матчы, як сёння, прыбліжаюць. За два месяцы, які мы былі, новую каманду ставіць было вельмі складана, практычна немагчыма. Добра, што гэта адбылося цяпер, а не ў пачатку чэмпіянату. Ёсць яшчэ час (дзён 20—25) штосьці падправіць».

У Гродне мясцовы «Нёман» на натуральным газоне свайго ЦСК прайграў салігорскаму «Шахцёру» 1:2, упусціўшы перамогу ў канцоўцы матча. На 14-й хвіліне гродзенцы павялі, праўда, развіць поспех не здолелі. Госці ж паступова нарошчвалі перавагу, спачатку зраўнялі лік, а ў дадатковы час якраз і паўнілі свае шанцы на выйгрыш. Пасля матча наступнік ганаровы Эдуард Малафееў адзначыў моцныя бакі «Нёмана», выказаў незадавальненне сярэдняй лініяй сваёй каманды і заўважыў, што рашучыя перамены не патрэбныя, паўфінал разважаць пакуль рана.

У Магілёве наваполацкі «Нафтан» прымаў жодзінскае «Тарпеда», і зноў пры перавазе намінальных гаспадароў перамогу святкавалі госці з лікам 2:0.

З такім жа лікам у нядзелю ў Магілёве сталічнае «Дынама» перамагло гомельскі ДСК. Забілі Кісляк і Гаўрушка, хоць дынамаўцы пагражалі варотам суперніка больш за 30 разоў. Гамяльчане адказалі ўсяго адным ударам. Дзіўна, што перавагу сталічнай каманды склалі ўсяго два мячы.

Алена АЎЧЫННІКАВА.

У ФУТБОЛ — ПА-АМЕРЫКАНСКУ!

У нядзелю, 14 сакавіка, у сталічным Футбольным манежы адбылася традыцыйная гульня па амерыканскім футболе беларускай каманды «Мінскія Зубры» з камандай з Санкт-Пецярбурга «Грыфоны». Са значным адрывам — 38:6 — перамаглі беларусы. Трэба адзначыць, што «Мінскія Зубры» — адзіная ў краіне каманда па амерыканскім футболе. Яна існуе з 1991 года. Большасць гульцоў — гэта сённяшнія студэнты Інстытута парламентарызму і прадпрымальніцтва.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

Працяг тэмы

ЗА КОЖНЫ ДЗЕНЬ НЕСПРАВЯДЛІВАЙ АДСІДКІ Ў ТУРМЕ — 34 400 РУБЛЁЎ

СТОЛЬКІ дзяржава гатова выплачваць Леаніду Тарасенку, якога ў свой час памылкова пазбавілі волі. На мужчыну далі хлуслівыя паказанні, а следчы не разабраўся ў акалічнасцях крымінальнай справы.

Суд Фрунзенскага раёна Мінска пастанавіў сплаціць Леаніду Тарасенку 15 мільёнаў рублёў бюджэтных грошай за маральныя пакуты. У 2004-м яго асудзілі за «хуліганства і нанясенне цяжкіх цялесных пашкоджанняў» жыхару пасёлка Бараўляны Мікалаю Аніськовічу.

436 дзён — столькі ў суме Леанід Тарасенка правёў у мінскім следчым ізалятары і ў наваполацкай папраўчай калоніі. Дарэчы, мужчыну далі пяць гадоў пазбаўлення волі, але пакаранне ў 2005 годзе змякчылі, спадара Леаніда выпусцілі на волю. А ў 2009 годзе суд Мінскай вобласці цалкам апраўдаў мужчыну. Выходзіць, пакаранне ў месцах пазбаўлення волі Ленаід Тарасенка адбываў несправядліва, а значыцць — дзяржава павінна сплаціць яму кампенсацыю. Гэта фінансавае пытанне разглядалася не адзін раз. Спачатку Леаніду Тарасенку пастанавілі сплаціць 10 мільёнаў рублёў, але гэтае рашэнне адмяніў Вярхоўны суд.

Апошні раз справу па кампенсацыі разглядалі ў судзе Фрунзенскага раёна Мінска. Леаніду Тарасенку на гэты раз пастанавілі сплаціць аж...15 мільёнаў беларускіх рублёў маральнай кампенсацыі. Гэта каля 34 400 рублёў за адзін дзень, праведзены ў турме (ці палка сыравяленай каўбасы).

Леанід Тарасенка працягвае настойваць на асуджэнні тых, з-за каго ён несправядліва трапіў у турму.

— Забіраць гэту ганебную суму я не буду, — абураецца Леанід Тарасенка. — У турме падарваў сваё здароўе — павыпадалі зубы, хворыя ногі ўжо не вылечыш. Цярпеў прыніжэнні, пакутаваў. Збіраўся набыць кватэру, але пакуль знаходзіўся ў калоніі — грошы абясцэніліся. Мінімальная сума маіх маральных стратаў — 200 мільёнаў рублёў. А мне не пасаромеліся прапанаваць 15 мільёнаў. Мае скаргі ўжо разглядаюцца ў вышэйшых інстанцыях.

ІЛЖЭПАЦЯРПЕЛАГА ПАЧАЛІ СУДЗІЦЬ

У панядзелак 15 сакавіка пачаўся разгляд справы Мікалая Аніськовіча, які ў свой час напісаў паклёпніцкую заяву на Леаніда Тарасенку. У пракуратуры Мінскага раёна высветлілі, што ў 2003 годзе Аніськовіч звярнуўся да старшыні следчага аддзела Бараўлянскага РАУС з заявай, дзе сцвярджаў, што Леанід Тарасенка збіў яго рукамі і нагамі.

У 2009 годзе пракуратура Мінскага раёна прад'явіла Мікалаю Аніськовічу абвінавачванні па частцы 2 артыкула 400 Крымінальнага кодэкса (загадзя ілжывы данос).

Насамрэч судова-медыцынская экспертыза даказала, што пералом вяртлужнай косткі лжэданосчык атрымаў не з-за ўдараў Леаніда Тарасенкі, а з-за падзення. Аніськовіч ударыў па машыне спадара Леаніда з прычыны непрыяцельскіх адносінаў і ў выніку сустрэчнага ўдару (машына ехала з мінімальнай хуткасцю) атрымаў цяжкі пералом. Больш ніякіх пашкоджанняў на целе Аніськовіча не зафіксавана.

— Калі асудзяць Аніськовіча, то, мяркую, пакараць атрымаецца і яго сведкаў, якія таксама далі хлуслівыя паказанні. А таксама следчага, які, па сутнасці, сфабрыкаваў справу, і суддзю, які не стаў разбірацца і ўляпіў мне 5 гадоў пазбаўлення волі.

Гісторыя Леаніда Тарасенкі — той выпадак, калі беларускі грамадзянін здолеў даказаць сваю поўную невінаватасць пасля таго, як быў асуджаны па цяжкіх артыкулах Крымінальнага кодэкса.

Яўген ВАЛОШЫН.

ПОГЛЯД НА ВЯЛІКІ З ВЫШЫНІ ПАСАДЫ

Фота БЕЛТА.

Пасля таго, як оперная і балетная трупы тэатра пераўжылі капітальны рамонт паасобку, ім прыходзіцца вучыцца наноў існаваць пад адным дахам і прыстасоўвацца да новых умоў працы на мадэрнізаванай сцэне, улічваючы ўсе акустычныя асаблівасці залы, каб глядач застаўся задаволены якасцю таго, што бачыць і чуе. Што для гэтага патрэбна? І хто будзе адказваць?..

За творчасць

— Адносна мастацкага кіраўніка тэатра — такой пасады няма, — сказаў генеральны дырэктар Вялікага тэатра оперы і балета Беларусі Уладзімір Грыдзюшка. — У нас ёсць пасада мастацкага кіраўніка балета, ім прызначаны Юрый Траян, які ў 29 гадоў стаў народным артыстам Беларусі, шмат танцаваў на гэтай сцэне. Але пастаноўшчык опер кіраваць балетам не можа, гэтак жа як і наадварот. Ёсць галоўны рэжысёр оперы, кіраўнік балета, якія маюць прамыя адносіны да аднаго калектыву і другога. У нас ёсць музычнае кіраўніцтва — гэта прэрагатыва галоўнага дырыжора. Мы сёння маем нармальных прыезджых рэжысёраў, якія ставяць спектаклі. І ў нас ёсць свае рэжысёры, якія таксама ставяць спектаклі. Мы не хочам зрабіць зараз памылку, калі будзем прызначаць кіраўніка оперы. Пройдзе адзін спектакль, другі, а потым я прыму адпаведнае рашэнне, каго прызначыць галоўным рэжысёрам оперы. Магчыма, гэта будзе чалавек з Масквы ці з Піцера, ці наш чалавек. Але мы вызначымся дастаткова хутка па кандыдатуры галоўнага рэжысёра Беларускай оперы.

За выкананне

— У нас цудоўныя трупы салістаў оперы і балета. Наш сімфанічны аркестр такі, што можа пазайздросціць любы сімфанічны аркестр у іншым тэатры свету. Наш хор — таксама ў іншых тэатрах выклікае зайздрасць. У нас салісты высокага ўзроўню, шмат маладых, якія маюць патэнцыял, — упэўнены Уладзімір Грыдзюшка. Але... — У нас ёсць вялікая трупа салістаў оперы. Для параўнання — у Варшаўскім тэатры 17 чалавек, у Латвійскім — 25 чалавек, у Вялікім тэатры Расіі — 55 чалавек. Таму мы будзем думаць пра тое, каб цягам часу правесці атэстацыю салістаў. Ёсць разуменне з кіраўнікамі труп, з салістамі. Аптымальная лічба — 40 чалавек, каб мець магчымасць паставіць на галоўныя партыі сваіх салістаў і запрашаць іншых. Мы будзем працаваць над прыцягненнем салістаў высокага ўзроўню на кантрактнай аснове. Напрыклад, ёсць неабходнасць на кантрактнай аснове Ірыну Макараву запрасіць, ці Юрыя Нячаева з Вялікага тэатра Расіі. Мы абгаварылі з імі тыя партыі, якія яны спяюць, за кожны выхад на сцэну пэўную суму плацім — вось якія магчымасці дае кантрактная форма. У перспектыве прымяняць яе мае сэнс у дачыненні да тых, каго мы хочам запрасіць. Напрыклад, хочам зрабіць галоўным рэжысёрам запрошанага чалавека — мы з ім заключылі кантракт на год, ён паставіў некалькі спектакляў і з'ехаў. Пацiснулі рукі адзін аднаму, сказалі дзякуй...

За гук

— Акустыка — не такое простае пытанне. Акустыка, якая была ў Вялікім тэатры, не пагоршылася, а палепшылася, — сцвярджае Уладзімір Грыдзюшка, які асабіста курыраваў рэканструкцыю тэатра і некалькі месяцаў таму быў прызначаны яго генеральным дырэктарам. — Першы час узнікалі пытанні наконт акустыкі з-за таго, што нехта не мог прыстасавацца. Гэта натуральна. Прывыкаць да добрага не так проста. Важна было знайсці баланс паміж аркестравай ямай і сцэнай. Паміж салістамі і хорам. А каб дамагчыся ідэальнай акустыкі, трэба было пабудаваць новы тэатр у адпаведнасці з тымі нарматывамі, якія існуюць. А дзеля гэтага трэба было столь на чатыры метры апусціць, суадносіны глыбіні і вышыні ложаў бенуара і бельэтажа ў два разы паменшыць... Трэба было цалкам перакроіць усю глядацкую залу і павялічыць колькасць месцаў. Напрыклад, у Вялікім тэатры Расіі на столькі ж кубічных метраў — 2 з паловай тысячы месцаў, у нас — 1200 месцаў. Але тым не менш мы ўсё адно ўдасканальваем акустычныя дадзеныя. На іх уплываюць нават дэкарацыі. Падчас рэканструкцыі прымененыя аздабленчыя матэрыялы высокіх акустычных якасцяў — абіўка крэслаў; тынкоўка столі. Адразу, калі ўзнікла гэта пытанне, было зроблена вымярэнне акустычных уласцівасцяў, вынікі былі станоўчыя. Салісты, якія былі ў мяне ў кабінеце, казалі, што калі нашу акустыку параўноўваць з Вялікім тэатрам Расіі — ніякіх параўнанняў. Пра «Ла Скала» казалі, што там ёсць адзін пункт, і калі разыгрываюцца мізансцэны, салісты імкнуцца патрапіць на яго, каб іх з усіх бакоў глядацкай залы было аднолькава добра чуваць.

За супрацоўніцтва

— Вядзём перамовы з Марынай Гулегінай, каб выступіла ў Мінску. Я паслухаў яе выкананне на ўрачыстай цырымоніі закрыцця Алімпіяды, напісаў ёй ліст і папрасіў знайсці магчымасць прыехаць. Цяпер атрымаў ад яе адказ, які абнадзейвае: у верасні можа адбыцца яе сольны канцэрт. Пытанне ў фінансаванні. Грошы, несумненна, патрэбны вялікія. Я цяпер думаю над тым, якім чынам іх знайсці. Гэта павінны быць не бюджэтныя сродкі. Безумоўна, каб акупіць выдаткі натуральным чынам, без прыцягнення спонсарскіх сродкаў, цана квітка павінна быць высокай. А нам хацелася б, каб яна не была высокай...

За і ад сябе:

Слухала і думала: колькі мастацтва цяпер нам абяцаюць — і толькі ў найлепшай якасці. Усё дзеля таго, каб просты глядач меў магчымасць далучыцца да вяршыняў творчасці! Так, мы заслужылі, таму што перачакалі гэты доўгі рамонт, заплаціўшы за яго: бо дзяржава — гэты мы. Мы заслугоўваем і зараз, калі чакаем, што тэатр запрацуе на поўную моц, не толькі аднаўляючы спектаклі з былога рэпертуару, ці рэстаўруючы пастаноўкі, якія наўрад ці можна лічыць састарэлымі — хочацца верыць, што таксама з-за патрэбаў новай сцэны. Але і гэта за наш кошт — з бюджэту. Безумоўна, добра мець у год Шапэна адноўленую балетную пастаноўку «Шапеніяна». Ці адноўленую оперу «Аіда», якая была ў рэпертуары шмат гадоў таму. На заканчэнне сезона нам абяцаюць «Хаваншчыну» — оперу, якая была пастаўлена не так даўно, акурат напярэдадні рамонту, але таксама яе ўжо рэстаўруюць. Як ужо паказалі нам балет «Лебядзінае возера» — таксама нельга сказаць, што надта стары — аднак у новых дэкарацыях і касцюмах. А гэта, як прызнаецца генеральны дырэктар, — усё каласальныя сродкі. Хочацца верыць у тое, што ёсць сэнс у гэтых выдатках. І хочацца верыць, што калі бяруць іх з нашай кішэні, то ўсё дзеля нас.

Так, нам абяцаюць: тэатр будзе працаваць дзеля гледача. І нават калі трэба імкнуцца да самаакупляльнасці, то дзеля нас, вялікіх аматараў оперы і балета, тэатр будзе шукаць магчымасць зрабіць кошты на квіткі даступнымі. Мастацтва павінна належаць народу! Прынамсі, у Беларусі. Аднак дзеля гэтага збіраюцца выкарыстоўваць міжнародны досвед: ствараць апякунскі савет, у які б увайшлі прадстаўнікі бізнэсу. Натуральна, грошы сёння вырашаюць шмат. Яны патрэбны не толькі на новыя пастаноўкі, але і на арганізацыю ў нас гастроляў іншых тэатраў свету ды іх салістаў, што абяцае рабіць кіраўніцтва Вялікага тэатра Беларусі. Аднак ён нам дарагі ў першую чаргу тым, што свой, а значыць не мае права на прахадныя пастаноўкі, на якія хатняя публіка ўсё адно будзе хадзіць, бо надта доўга не была ў гэтым тэатры.

Ларыса ЦІМОШЫК.

Фота Пятра ФАМІНА.

Радавыя Перамогі

ЯК ЛЮБА КРАХ «САТУРНА» НАБЛІЖАЛА

Калі грымнула вайна, Люба з двума малымі дзецьмі апынулася на Барысаўшчыне. Тут яна ўладкавалася на працу кухарам у аўтамайстэрні пры нямецкай часці. Пазней высветлілася, што гэта была няпростая вайсковая часць...

«Працаваць у разведшколе «Сатурн» я пачала ў лістападзе 1941 года, — узгадвала Любоў Яфімаўна Матусевіч. — З самага пачатку кінулася ў вочы, што на аўтамайстэрню гэта не надта падобна. Хутка пазнаёмілася з дзеншчыкам начальніка школы Васілём. Ён і расказаў, што гэта нямецкая школа, дзе рыхтуюць разведчыкаў для засылкі ў тыл Чырвонай Арміі».

Барысаўская разведшкола знаходзілася ў падпарадкаванні «Абверкаманды-103» армейскай групіроўкі «Ітэ», што дзейнічала ў кірунку галоўнага ўдару на Маскву. Размяшчалася ў ваенным гарадку Печы пад Барысавам. Штаб і вярбуючыя пункты знаходзіліся ў Мінску. Радыёпазыўнымі школы было слова «Сатурн».

Любові і без таго цяжка было хаваць свае сапраўдныя пачуцці да ворага, а тут яшчэ стала вядома, што спалілі яе родную вёску Ціхорніцу, два браты і сястра загінулі... Шчырай Люба магла быць хіба толькі з сяброўкай Галяй Вілкавай, мужам якой быў супрацоўнік школы Аляксандр Меньшыкаў. Аляксандр Іванавіч у 1941 годзе трапіў у палон. Пагадзіўся прайсці падрыхтоўку ў школе «Сатурн» для таго, каб выкарыстаць гэтую магчымасць для вяртання да сваіх. Падчас выканання задачы нямецкай разведкі добраахвотна звярнуўся ў ваенную контрразведку «СМЕРШ», дзе атрымаў заданне вярнуцца ў «Сатурн» ужо ў якасці савецкага разведчыка пад кодавым імем «Следапыт».

Меньшыкаў прапанаваў Любе дапамагаць яму ў падборы сярод курсантаў надзейных людзей, якія падчас пракідвання за лінію фронту павінны былі здацца савецкай контрразведцы, паведаміць інфармацыю пра абвераўскую школу. «Для сувязі з нашымі будзеш даваць ім пароль «Байкал-61». Па гэтым сігнале іх сустрэнуць на Вялікай зямлі», — інструктаваў Меньшыкаў.

З гэтага моманту ў Любы пачалося вельмі рызыкоўнае жыццё. Яна апасалася, вядома ж, трапіць на правакатара, але ў выніку пацвердзілася, што Андрэй Кухцік, яе «першынец», перайшоў да сваіх. За Андрэем на Вялікую зямлю з паролем адправіліся іншыя... Так Любоў Яфімаўна стала савецкай разведчыцай, якая працавала ў самым логаве фашысцкай спецслужбы. У школе да Любы прывыклі, і яна заўважыла, што сачыць за ёю сталі не так актыўна. Карыстаючыся гэтым, яна зноў устанавіла кантакт з партызанамі, тым больш, што Меньшыкаў быў накіраваны ва Усходнюю Прусію.

Аднойчы на сустрэчу прыйшлі людзі, не падобныя па адзенні і паводзінах на партызанаў. Гэта былі чэкісты са спецгрупы «Актыўныя». Дзякуючы ім, пра Любу Матусевіч і яе работу ў абверы стала вядома ў Цэнтры.

Пераможнае наступленне Чырвонай Арміі прымусіла кіраўніцтва абвера перадыслакаваць школу на Захад. Разам са школай рушыла ў чужы край і Люба. Прайшла Усходнюю Прусію, спынілася ў Польшчы. Абвераўская школа працягнула падрыхтоўку і закідванне ў наш тыл агентаў нямецкай разведкі. Многія з іх сыходзілі з паролем «Байкал-61», усё часцей намаганні нямецкай разведкі па здабычы інфармацыі аб перасоўванні нашых войскаў заставаліся безвыніковымі. У красавіку 1945 года «Абверкаманда-103» перастала існаваць.

Любоў Яфімаўна з дзецьмі дабралася да размяшчэння савецкай контрразведкі, якая шукала яе яшчэ ў Барысаве. З дапамогай Любы ўдалося знайсці і абясшкодзіць нямала супрацоўнікаў школы і агентаў.

У Мінск Любоў Яфімаўна вярнулася ў 1946 годзе, пасялілася ў доме на ўскрайку горада. Жыла вельмі сціпла, пра сябе нікому не расказвала. Супрацоўнікі ўпраўлення КДБ па г. Мінску і Мінскай вобласці адшукалі разведчыцу, вярнулі статус удзельніка вайны, уручылі належныя ўзнагароды. Асабліва дарагой для жанчыны быў медаль «За перамогу над Германіяй», паколькі яна сапраўды зрабіла рэальны ўнёсак у гэту падзею. На жаль, да 65-годдзя Перамогі жанчына не дажыла...

Святлана БАРЫСЕНКА.

ТРЫ ЗЛОДЗЕІ АБРАБАВАЛІ БАБУЛЮ

86-гадовая жыхарка гарадскога пасёлка Багушэўск, што ў Віцебскай вобласці, паскардзілася ў міліцыю на тое, што нехта, выставіўшы аконную раму яе дома і трапіўшы ўнутр, шмат чаго скраў. У ліку іншага зніклі швейная машына, посуд, абутак... Агульную страту ацанілі ў 730 тысяч рублёў. Міліцыянеры ўстанавілі, што на злачынства пайшлі 16-гадовы вучань, рабочы і вадзіцель. Частку скрадзенага канфіскавалі. А навошта ім быў той жа абутак старой? Следствам будзе ўстаноўлена і гэта. Заведзена крымінальная справа.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ПАПЛАЦІЎСЯ ЗА ДАБРЫНЮ

30-гадовы мінчанін дазволіў пераначаваць дзяўчыне, а раніцай недалічыўся больш за $6000

Шапачнае знаёмства з дзяўчынай, паводле звестак прэс-афіцэра Заводскага РУУС Тамары Рулінскай, а таксама праяўленая велікадушнасць прынеслі сталічнаму жыхару толькі праблемы ды, мабыць, сталі горкай навукай на будучае. Але гэта зразумела цяпер, а тады мужчына «клюнуў» на словы новай сяброўкі, што яна пасварылася з бацькамі і ёй трэба пераначаваць. Пусціў да сябе ў кватэру, а потым раніцай выявіў, што госця цішком сышла, да таго ж не забылася прыхапіць з гаспадарскага партаманета 6100 долараў ЗША. Супрацоўнікам міліцыі спатрэбілася дзесяць дзён, каб адшукаць няўдзячную дзяўчыну: акрамя імя і таго, што яна пражывае дзесьці ў Пухавіцкім раёне, даверлівы пацярпелы нічога не ведаў пра новую знаёмую. Тая ж, дарэчы, пасля ўдалай «начоўкі» дарэмна часу не губляла. На крадзеныя грошы яна зняла ў Мінску кватэру і штодня з сябрамі наведвала казіно і рэстараны. Пакуль яе не затрымалі праваахоўнікі, на салодкае жыццё нахабніца патраціла чужых 4600 долараў. Цяпер 22-гадовай жыхарцы Дружнага, што ў Пухавіцкім раёне, давядзецца «расхлёбваць» учыненае злачынства. Зрэшты, ёй гэта не ў першыню: раней яна асуджалася за захоўванне наркотыкаў.

Ігар ГРЫШЫН.

ЗВАЛІЎСЯ ПАДЧАС РАМОНТУ

На прадпрыемстве ў в. Тухавічы Ляхавіцкага раёна праводзіўся рамонт печаў для апальвання торфу. Работнік аднаго ААТ з Мінска, які знаходзіўся ў камандзіроўцы, падчас працы зваліўся з вышыні 8 метраў. Смяротна траўмаванага чалавека выратаваць не ўдалося.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

ШАШКІ

Пад рэдакцыяй майстра спорту Мікалая ГРУШЭЎСКАГА

З КЛАДОВАК ЦУДАЎ

З іх, са сваіх уласных, прапануюць чарговыя заданні аўтарскіх конкурсаў міжнародны грасмайстар Уладзімір Матус (Масква) і майстар ФМЖД Віктар Шульга (Мінск):

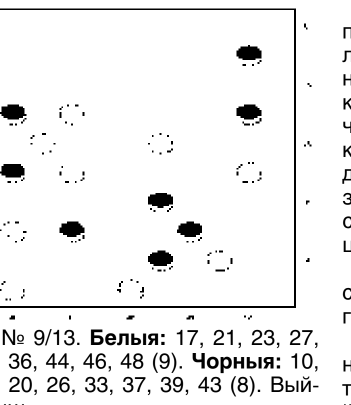

№ 9/13. **Белыя:** 17, 21, 23, 27, 30, 36, 44, 46, 48 (9). **Чорныя:** 10, 16, 20, 26, 33, 37, 39, 43 (8). Выйгрыш.

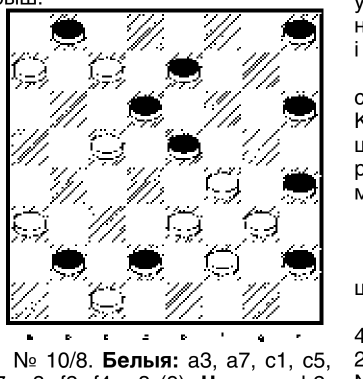

№ 10/8. **Белыя:** a3, a7, c1, c5, c7, e3, f2, f4, g3 (9). **Чорныя:** b2, b8, d2, d6, e5, e7, h2, h4, h6, h8 (10). Таксама перамога белых.

Тэрмін для адказаў традыцыйны — два тыдні. Накіроўвайце іх на адрас: **220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда», рубрыка «Шашкі».**

ПАМЯЦІ ШАШАЧНІКА

5 сакавіка мы з вялікім жалем паведамілі, што Вілейшчына згубіла аднаго з найлепшых сваіх сыноў, якім быў краязнаўца роднага краю Анатоль Рогач. Вядомы ён і як чэмпіён Беларусі па завочных шашках, майстар спорту па іх. Працуючы дырэктарам раённых электрасетак, знаходзіў час і для ўдзелу ў звяздоўскіх конкурсах рашэнняў кампазіцый на 64-клетачнай дошцы.

Анатоль стаў знакамітым даследчыкам і гісторыі старадаўняй гульні.

Менавіта яму належыць салідная калекцыя міні-партый. З некаторымі з іх вы можаце пазнаёміцца ў **бліцконкурсе-53** памяці шашачніка, як ласкава называлі яго сябры і проста знаёмыя:

№ 1. 1. ed4 bc5 2. d:b6 a:c5 3. cb4 fe5 4. gh4 gf6 5. fg3 fg7 6. ef2. Кепскі ход. Пашукайце за чорных шыкоўную камбінацыю ў гэтай кароткай партыі і вазьміце яе на заметку.

Пераможцу бліца чакае прыз.

РАШЭННІ

Калі ласка, праверце свае рашэнні ранейшых заданняў.

Аўтарскія: У. Матуса — № 9/10. 41, 37, 48, 42, 19, 38х і № 9/11. 7, 31, 2, 24, 29 (43) 40, 48х; В. Шульгі — № 10/5. f8 (c7A, gf4) h4 (f2, h2) g3, g7x. A(f2, c7, h4, f2) e3, g7x і № 10/6. E3, d6, f4 (f6) d8, g3, d6, b8x.

Кірмаш
аддзел рэкламы
287 17 79
Рэквізіты для аплаты: р/р 3012210270016 у ААТ "Белінвестбанк" г.Мінска, код 739 УНН 100155376
штотыднёвы рэкламны выпуск № 5 (630)

ЗВЯЗДА
КУПОН ДЛЯ БЯСПЛАТНАЙ ПРЫВАТНАЙ АБ'ЯВЫ
Запоўніце разборліва, выражце і вышліце на адрас рэдакцыі:
220013 Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10 А. Тэлефон для даведак 287 17 79.

АБАВЯЗКОВЫЯ звесткі не для друку: ВАША ПРОЗВІШЧА, АДРАС, ХАТНІ ТЭЛЕФОН.

Пашпарт, серыя______ №__________ Выдадзены ____________________

Подпіс ______________ Дата ________

ПРЫВАТНЫЯ АБВЕСТКІ

ПРАДАЕЦЦА

❒ Дом з гаспадарчымі пабудовамі на беразе Вілейскага вадасховішча.
Тэл. 8 029 570 75 00.

❒ Кватэра 3-пакаёвая ў г.п. Акцябрскі Гомельскай вобл., 1-ы паверх.
Тэл. 8 029 136 93 84.

❒ Мэбля ў добрым стане (поўны камплект) у в. Новыя Доктаравічы, цана па дамоўленасці.
Тэл. 8 01719 47 822.

❒ Дом у в. Чухны памерам 8х8, 1975 г. пабудовы, у напрамку Вільні, 101 км.
Тэл. 8 044 464 74 94.

❒ Катэдж 2-павярховы (153 кв. м) з усімі выгодамі, з г/пабудовамі, у Пастаўскім раёне.
Тэл. 8 02155 56 436, 8 029 817 37 82.

❒ Кватэра 2-пакаёвая ў в/ч Станькава Дзяржынскага раёна, 35 км ад Мінска.
Тэл. 8 029 854 00 99.

❒ Дом з г/пабудовамі (80 км ад Мінска па дарозе Мінск — Гальшаны), уч. 15 сотак.
Тэл. 8 017 509 52 70.

❒ Дом у в. Браносава Карэліцкага раёна, участак 20 сотак, г/п, гараж, сад, маецца газ, калодзеж.
Тэл. 8 01772 53 334.

❒ Кватэра 2-пакаёвая ў г. Валожыне, цана па дамоўленасці.
Тэл. Велком 375 29 633 91 98, МТС 375 29 254 48 12.

❒ Дом у г. Крычаве, 200 кв. м.
Тэл. 8 029 606 08 78.

❒ Дом 74 кв. м у в. Дубоўцы, 55 км ад Мінска ў Гродзенскім кірунку, побач возера.
Цана па дамоўленасці.
Тэл. Велком 609 10 62.

❒ Мотаблок з навясным абсталяваннем (усё ў камплекце), машына швейная «Орша», каза дойная, усё танна.
Тэл. 8 01797 46 738.

❒ Трактар МТЗ (дакум. маюцца), паўпрычэп, плугі, бароны.
Тэл. 8 029 873 02 85.

❒ Колы да «УАЗ» у зборы (з дыскамі) — 4 шт., колы да «ВАЗ» з дыскамі — 4 шт., запчасткі да ГАЗ-52, -53.
Тэл. МТС 805 17 56.

КУПЛЮ

❒ Вузкія колы для МТЗ.
Тэл. 8 029 610 75 58.

❒ Дачу ці невялікі дом да 50 км ад Мінска.
Тэл. 8 017 227 28 12.
Трусоў.
Тэл. 8 029 155 73 76.

Открытое акционерное страховое общество «БАГАЧ» (г. Минск, ул. Лынькова, 19, корп. 1) сообщает, что 26 марта 2010 года проводится годовое общее собрание акционеров Общества

Повестка дня:

1. Об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАСО «БАГАЧ» за 2009 год и задачах на 2010 год.
2. О заключении Ревизионной комиссии ОАСО «БАГАЧ» по годовому отчету Общества за 2009 год.
3. Об утверждении годового отчета ОАСО «БАГАЧ» и распределении прибыли за 2009 год.
4. О выборах Наблюдательного совета.
5. О выборах Ревизионной комиссии.
6. О выплате дивидендов.
7. Об обязательствах по выплате дополнительной пенсии.

Время начала проведения собрания — 12.00.
Место проведения собрания: г. Минск, ул. Лынькова, 19, корп. 1.
Список лиц, имеющих право на участие в общем собрании акционеров, составлен на основании реестра владельцев акций, сформированного по состоянию на 10 марта 2010 года.
Лица, имеющие право на участие в общем собрании, могут ознакомиться с материалами по вопросам повестки дня общего собрания акционеров, начиная с 17 марта 2010 года с 11.00 до 16.00 в офисе Общества по ул. Лынькова, 19, корп. 1 в г. Минске.
Регистрация лиц, имеющих право на участие в общем собрании, будет проводиться в день проведения собрания с 10 часов до 11 часов 50 минут по месту проведения собрания при предъявлении документов, подтверждающих их полномочия.

Телефоны для справок: 8 (017) 250 84 77, 228 51 72, 210 21 72. УНП 100687009

НАБЛЮДАТЕЛЬНЫЙ СОВЕТ ОАО «МИНСКИЙ ПОДШИПНИКОВЫЙ ЗАВОД» СООБЩАЕТ, что повестка дня очередного общего собрания акционеров, назначенного на 30 марта 2010 года, дополнена п.12 следующего содержания:

12. Об увеличении (образовании) доли государства в уставном фонде ОАО «МПЗ» на сумму выделенных средств из инновационного фонда. УНП 100151342.

Правление и исполнительная дирекция ассоциации «Белинфоком» выражает глубокое соболезнование Нарейко Андрею Игоревичу — председателю правления ассоциации, в связи с постигшим его горем — безвременной кончиной ЖЕНЫ.

СЧИТАТЬ НЕДЕЙСТВИТЕЛЬНЫМИ ПОХИЩЕННЫЕ БИЛЕТЫ:

- концерт «Моранди» 24.02.2010 г. сектор З ряд 3 место 3-8 по цене 85000 руб.; сектор В ряд 9 место 19, 20 по цене 80000 руб.; сектор Б ряд 5 место 13-18 по цене 75000 руб.; сектор Б ряд 10 место 16-23 по цене 70000 руб.; сектор В ряд 15 место 5-8 по цене 65000 руб.; сектор Г ряд 9 место 5-8 по цене 57000 руб.; сектор А ряд 15 место 9-14 по цене 52000 руб.; танцпол № № 009179-009188, 009237-009248 по цене 4000 руб.;

- шоу «Сияние льда» 06.03.2010 г., 11.30 сектор З ряд 10 место 14-17, ряд 11 место 15, 16 по цене 50000 руб.; сектор Б ряд 4 место 21, 22 по цене 45000 руб.; сектор Д ряд 1 место 11-15 по цене 40000 руб.; сектор Д ряд 1 место 1-3, ряд 5 место 4-7 по цене 35000 руб.; сектор Б ряд 9 место 11-15, ряд 14 место 23, 24 по цене 30000 руб.; сектор Г ряд 1 место 1-6 по цене 25000 руб.; сектор А ряд 16 место 1-5 по цене 22000 руб.; сектор А ряд 23 место 9-14 по цене 20000 руб.; сектор А ряд 29 место 1-4 по цене 15000 руб.;

- шоу «Сияние льда» 06.03.2010 г., 15.00 сектор Д ряд 10 место 40-43 по цене 50000 руб.; сектор Б ряд 4 место 23-26 по цене 45000 руб.; сектор Д ряд 1 место 11-15 по цене 40000 руб.; сектор Б ряд 10 место 24-29 по цене 35000 руб.; сектор Б ряд 9 место 12-19 по цене 30000 руб.; сектор А ряд 6 место 1-5 по цене 25000 руб.; сектор А ряд 16 место 1-5 по цене 22000 руб.; сектор А ряд 23 место 1-5 по цене 20000 руб.; сектор А ряд 29 место 24, 25, сектор Г ряд 28 место 1-3 по цене 15000 руб.;

- шоу «Сияние льда» 06.03.2010 г., 18.00 сектор Д ряд 10 место 40, 42, 43, ряд 11 место 42, 43 по цене 50000 руб; сектор В ряд 4 место 1-4 по цене 45000 руб.; сектор Д ряд 1 место 16-19 по цене 40000 руб.; сектор Б ряд 11 место 40-45, сектор З ряд 1 место 11-15 по цене 35000 руб.; сектор Б ряд 14 место 43, 44, сектор В ряд 14 место 24-30 по цене 30000 руб.; сектор А ряд 3 место 1-6 по цене 25000 руб.; сектор А ряд 16 место 1-5 по цене 22000 руб.; сектор Г ряд 23 место 1-5 по цене 20000; сектор А ряд 29 место 9-12 по цене 15000 руб.

- спектакль «Малыш и Карлсон» 28.02.2010 г. 2 билета по цене 10000 руб.;

- спектакль «Персидская сирень» 14.02.2010 г. 2 билета по цене 100000 руб.;

- спектакль «Родня» 12.02.2010 г. 1 билет цена 14000 руб.

- концерт «Мастера акустической гитары» 27.02.2010 г. ряд 10 место 14-22 по цене 25000 руб.; ряд 19 место 1-14 по цене 20000 руб.; ряд 5 место 21, 22 по цене 15000 руб.

- концерт «Белый орел» 07.04.2010 г. ряд 2 место 19,20 по цене 90000 руб.; ряд 10 место 23, 24 по цене 80000 руб.; ряд 14 место 31, 32 по цене 75000 руб.; ряд 18 место 21,22 по цене 70000 руб.; балкон ряд 2 место 17, 18 по цене 50000 руб.; балкон ряд 9 место 29, 30 по цене 35000 руб.

- спектакль «Дама и ее мужчины» 17.02.2010 г. ряд 3 место 16-18 по цене 25000 руб.;

- спектакль «Древнейшая профессия» 8.02.2010 г. ряд 15 место 16-18 по цене 15000 руб.;

- спектакль «Как поссорились…» 19.02.2010 г. ряд 10 место 8, 9 по цене 20000 руб.; ряд 3 место 1-3 по цене 18000 руб.; ряд 22 место 11, 12 по цене 10000 руб.;

- спектакль «Безымянная звезда» 03.03.2010 г. ряд 6 место 28, 29 по цене 90000 руб.; ряд 15 место 32-34 по цене 75000 руб.; ряд 24 место 3, 4 по цене 45000 руб.;

- спектакль «Буря в стакане воды» 16.02.2010 г. ряд 23 место 36-38 по цене 45000 руб.;

- концерт «Лесоповал» 23.02.2010 г. ряд 5 место 29, 30 по цене 100000 руб.; ряд 10 место 3, 4 по цене 85000 руб.; ряд 21 место 36-38 по цене 65000 руб.

- концерт «BrainStorm» 27.02.2010 г. ряд 14 место 37,38 по цене 85000 руб.; ряд 14 место 51 по цене 80000 руб.; 5 билетов по цене 75000 руб.; 2 билета по цене 70000 руб.; 5 билетов по 65000 руб.; 3 билета по цене 60000 руб.; балкон ряд 13 место 43, 44 по цене 40000 руб.;

- концерт Витаса 03.03.2010 г. ряд 14 место 34-36 по цене 145000 руб.; ряд 17 место 25-28 по цене 140000 руб.; ряд 17 место 41-44 по цене 130000 руб.; ряд 21 место 35-38 по цене 110000 руб.; ряд 21 место 60-62 по цене 100000 руб.; ряд 27 место 51-53 по цене 95000 руб.;

- концерт Серова 05.03.2010 г. ряд 17 место 56, 57 по цене 160000 руб.; ряд 21 место 4,5 по цене 130000 руб.

- спектакль «Комедия» 09.03.2010 г. ряд 7 место 18-21 по цене 22000 руб.; ряд 12 место 18-21 по цене 18000 руб; ряд 17 место 19-22 по цене 15000 руб.; ряд 23 место 5-8 по цене 12000 руб;

- спектакль «Комедия» 25.02.2010 г. ряд 12 место 10-13 по цене 18000 руб.; ряд 19 место 20-21 по цене 15000 руб.; ряд 23 место 9-12 по цене 12000 руб;

- спектакль «Комедия» 28.03.2010 г. ряд 9 место 5-8 по цене 22000; ряд 14 место 9-12 по цене 18000 руб.; ряд 19 место 1-4 по цене 15000 руб.; ряд 23 место 21-23 по цене 12000 руб.;

- концерт «Казаченко» 24.02.2010 г. ряд 12 место 23, 24 по цене 105000 руб.;

- концерт «Рубальской» 07.03.2010 г. ряд 9 место 19-22 по цене 55000 руб.; ряд 14 место 19-25 по цене 50000 руб.; ряд 17 место 12-15, ряд 19 место 21, 22 по цене 45000 руб.; ряд 22 место 13-16 по цене 40000 руб.; ряд 24 место 12-16, балкон ряд 4 место 21-26, балкон ряд 5 место 37, 38 по цене 30000 руб.;

- спектакль «Семейный портрет» 15.02.2010 г. ряд 9 место 16-19 по цене 7000 руб.; ряд 13 место 3,4 по цене 6000 руб.

- концерт Добронравова 08.03.2010 г., ряд 8 место 1,2 по цене 85000 руб.; ряд 11 место 32, 33 по цене 75000 руб.; ряд 20 место 28, 29 по цене 60000 руб;

- шоу «Ледниковый период» 12.04.2010 г., сектор З ряд 10 место 20, 21 по цене 215000 руб.; сектор Б ряд 13 место 39, 40 по цене 180000 руб.; сектор Б ряд 13 место 17,18 по цене 120000 руб.; сектор Г ряд 20 место 11,12 по цене 120000 руб.;

- спектакль «Сказки Старого Арбата» 25.02.2010 г. ряд 11 место 17, 18 по цене 110000 руб.; ряд 16 место 21, 20 по цене 95000 руб.; правая ложа ряд 2 место 1,2 по цене 75000 руб.

- спектакль «Маму с дочкой …» 13.02.2010 г. ряд 8 место 13-16 по цене 25000 руб.; ряд 15 место 13-16 по цене 20000 руб;

- спектакль «Маму с дочкой …» 26.02.2010 г. ряд 8 место 1-4 по цене 25000 руб.; ряд 16 место 26, 27 и ряд 15 место 25-27 по цене 20000 руб.; ряд 20 место 18-20 по цене 15000 руб.;

- концерт «Не женское это дело» 20.02.2010 г. ряд 8 место 25, 26 по цене 25000 руб.; ряд 15 место 19-22 по цене 20000 руб.;

- концерт «По жизни с приветом» 27.02.2010 г. ряд 8 место 25, 26 по цене 25000 руб.; ряд 14 место 15-18 по цене 20000 руб.;

- концерт «Поющие гитары» 12.03.2010 г. 1 билет по цене 60000 руб.;

- «Смешной концерт» 14.02.2010 г. ряд 8 место 13-16 по цене 25000 руб.; ряд 15 место 25-27 по цене 20000 руб.

- концерт ГАСО 17.02.2010 г. ряд 16 место 19, 20 по цене 18000 руб.;

- концерт гос. камерного оркестра 19.02.2010 г. 2 билета по цене 25000 руб.; 3 билета по цене 20000 руб.;

- концерт «Шедевры мир. органного искусства» 25.02.2010 г. ряд 14 место 23, 24 по цене 16000 руб;

- концерт «Воскресение классики» 21.02.2010 г. ряд 18 место 5-8 по цене 15000 руб.

- концерт Митяева 15.02.2010 г. ряд 11 место 17,18 по цене 140000 руб.; балкон левая сторона ряд 6 место 3,4 по цене 60000 руб.;

- концерт Погудина 14.03.2010 г. ряд 10 место 16,17 по цене 110000 руб.; ряд 11 место 27, 28 по цене 100000 руб.; ряд 20 место 5-7 по цене 85000 руб.; 1 билет по цене 60000 руб.;

- концерт Понамаревой 14.02.2010 г. 1 билет по цене 63000 руб.; 1 билет по цене 57000 руб.;

- концерт Стрит Мастерс 07.03.2010 г. номера билетов 068016-068020.

- концерт группы «Mauzer» 25.02.2010 г. номера билетов 003806-003810 по цене 20000 руб.;

- концерт группы «Napalm Death» 30.03.2010 г. номера билетов 016576-016580 по цене 80000 руб.;

- концерт группы «Сегодня ночью» 14.02.2010 г. номера билетов 00271-00275 по цене 40000 руб.;

- концерт группы «Сплин» 26.03.2010 г. номера билетов 002931-002935 по цене 85000 руб.;

- концерт «Трибьют Metalica» 12.02.2010 г. 4 билета по цене 25000 руб.

- спектакль «Клоун Лоретти» 21.02.2010 г. ряд 13 место 1-4 по цене 10000 руб.;

- спектакль «Золотая сказка» 28.02.2010 г. ряд 3 место 19-21 по цене 12000 руб.; ряд 9 место 19-21, ряд 14 место 1-4 по цене 10000 руб.

- цирковое представление 24.03.2010 г. 3 сектор ряд 1 место 26-29 по цене 19940 руб.; ряд 3 место 31-34, ряд 5 место 61-64 по цене 17860 руб.; ряд 6 место 45-48 по цене 15760 руб.; ряд 8 место 58, 59 по цене 13660 руб.;

- цирковое представление 26.03.2010 г. 3 сектор ряд 1 место 26-29 по цене 19940; ряд 3 место 31-34, ряд 5 место 61-64 по цене 17860 руб.; ряд 6 место 45-48 по цене 15760 руб.; ряд 8 место 58, 59, 78-80 по цене 13660 руб.;

- концерт Криса Ри 14.02.2010 г. партер ряд 4 место 19, 20, 38, 39 по цене 230000 руб.; партер ряд 10 место 27, 28, 41, 42 по цене 195000 руб.; партер ряд 1 место 35, 36 по цене 155000 руб.; 2 билета по цене 170000 руб.; 2 билета по цене 165000 руб.; 1 билет по цене 120000 руб.; 5 билетов по цене 80000 руб.

УНП 100725598.

ЗВЯЗДА
БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА
ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь
РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫК, І. ШЧУЧЭНКА.
НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай – 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, юрыдычнага — 287 19 68, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 40 91 92, Баранавічах: 47 71 94, Магілёве: 32 74 31; бухгалтэрыі: 292 22 03.
http://www.zviazda.by;
e-mail: info@zvyazda.minsk.by
ПРЫЁМ РЭКЛАМЫ тэл./факс: 287 17 79, e-mail: reklama@zvyazda.minsk.by
Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Передрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.
Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.
Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛД № 02330/0494179 ад 03.04.2009. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.
Тыраж 33.310. Індэкс 63850. Зак. № 1260. Нумар падпісаны ў 19.30.
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Муз-news

«ЛЕПРЫКОНСЫ» АДЧЫТАЮЦЦА АБ «ДЗЕСЯЦІГОДЦЫ»

10 гадоў — гэта не ўзрост гурта, які насамрэч крыху старэйшы (паводле падлікаў лідара калектыву Ілы Міцько, слова «Лепрыконсы» ў яго лексіконе існуе 14 гадоў, або палову ўзросту самога Ілы), а назва новага альбома — «Дзесяцігодка». На пласцінцы музыканты вырашылі асвяжыць уласнае гучанне і па-новаму асэнсаваць лепшыя песні. Апытаўшы сяброў і прыхільнікаў, абралі 15 кампазіцый і цягам мінулага года без мітусні і паспешлівасці перапісалі іх на ўласнай студыі гуказапісу «Супер8».

«Дзесяцігодка» — гэта так званае выбранае, выцісканне з усяго таго, што мы зрабілі за час існавання сваёй банды, — разважае Ілья Міцько. — А распачынаюць зборнік мы даверылі новай кампазіцыі «Ах, готы-готы» — дакладней, перарobленаму на новы лад трэку «Ах, гады-гады» пра час, які няўмольна бяжыць і пра нас, якія разам з гэтым часам мяняюцца. У гэтай песні маё стаўленне да моды «быць актуальным» адлюстраванае цалкам».

ФЕСТЫВАЛЬ «BE2GETHER» АДБУДЗЕЦЦА НАПРЫКАНЦЫ ЧЭРВЕНЯ

Арганізатары гэтага, чацвёртага па ліку, міжнароднага музычнага фэсту паведамілі, што сёлета ён адбудзецца з 25 па 27 чэрвеня. Месца правядзення застаецца нязменным — адкрытая пляцоўка ля палаца Нарвілішкес, літаральна за сотню метраў ад беларуска-літоўскай мяжы.

Як і раней, на фэсце збяруцца выканаўцы з розных куткоў свету, у тым ліку некалькі прадстаўнікоў Літвы і Беларусі. Каму канкрэтна дастанецца пуцёўка на міжнародны музычны злёт, пакуль невядома, але арганізатары спадзяюцца, што абраннікі ў любым выпадку працягнуць традыцыі колішніх нашых удзельнікаў — гуртоў «Ляпіс Трубяцкой», «N.R.M.», «Drum Ecstasy», «IQ 48» і «The Toobes».

Затое ўжо вядомы прыкладны кошт квіткоў-«абанементаў» на ўсе дні фэсту — ад пачатковых 150 тысяч да 350 тысяч у апошні тыдзень продажу.

АЛЕНА ЛАНСКАЯ ЗАВЯДЗЕ Ў «ЛАБІРЫНТЫ ЛЁСУ»

Акурат у жаночае свята 8 Сакавіка збылася даўняя мара маладой спявачкі Алены Ланской — выпусціць нарэшце дэбютны альбом, праца над якім ішла доўгія чатыры гады. На дыск трапілі як адны з першых песень, ужо добра вядомыя слухачам, так і зусім новыя кампазіцыі, яшчэ не раскручаныя на радыё. Неўзабаве пасля выхаду альбома, стыль якога сама спявачка вызначае як «еўрапоп», павінен убачыць свет і трэці кліп Ланской — на новую песню «Life is Ok!».

«Пра што альбом? — перапытвае спявачка. — Натуральна, пра каханне! Да маладога чалавека, да роднай зямлі, да жыцця ўвогуле. Пра гэта я спяваю ажно на трох мовах — рускай, беларускай і англійскай. На мой погляд, дыск атрымаўся месцамі яркі, пазітыўны, выбуховы і нечаканы, а месцамі сур'ёзны і меланхалічны, але галоўнае, што ў цэлым цёплы, напоўнены рознымі фарбамі і перажываннямі». Назву альбому, дарэчы, даў радок з песні «На краі» Яўгена Алейніка і Юліі Быкавай, прычым гэты радок, упэўненая выканаўца, цалкам адлюстроўвае яе лёс — усе шляхі ў жыцці, якімі б звілістымі ні былі, у выніку вялі на сцэну. Чым не ўзор для пераймання іншымі маладымі ды творчымі — упартасць, працавітасць і імкненне да ўдасканалення, якія вывелі дзяўчыну з Магілёва не толькі ў сталічны прадзюсарскі цэнтр, але таксама на некалькі міжнародных музычных конкурсаў, адкуль Алена прывезла першыя прэміі?

«PORT MONE»: ПАГРУЖЭННЕ НАСУПРАЦЬ НЕБА

13 сакавіка на сцэне рэспубліканскага тэатра беларускай драматургіі беларускі гурт «Port Mone» прэзентаваў слухачам свой дэбютны альбом «DIP».

Растлумачыць камусьці, пра што тая ці іншая песня, часам бывае вельмі няпроста. Задача ўскладняецца ў некалькі разоў, калі трэба апісаць, пра што... музыка. Удзельнікі мінскага трыа «Port Mone», якія песень якраз не пішуць — толькі інструментальныя кампазіцыі, — прапануюць суаднесці музыку з цішынёй і проста ўважліва слухаць іхнюю сумесь эксперыментаў і класікі, каб зразумець. У адным з інтэрв'ю лідара гурта, акардэаніста Аляксея Варсобу спыталі пра альбом: «На ім 14 кампазіцый, 14 розных марскіх пейзажаў. А дзе яно, ваша мора?». — «Гэта ж так проста, — аджартаваўся выканаўца, — мора — наўпрост насупраць неба». Дарэчы, на прэзентацыі музыкі абяцаюць выканаць не толькі кампазіцыі з альбома, але і частку новай праграмы, над якой цяпер працуюць.

Вядучая рубрыкі Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

«Аватар» у сталіцы трэці

Фільм «Аватар» заняў у сталіцы трэцяе месца па касавых зборах — пасля «Гары Потэра» і «Трансформераў». «Аватар» паглядзелі каля 400 тысяч гледачоў. Пра гэта паведаміў генеральны дырэктар УП «Кінавідэапракат» Васіль Коктыш.

Другім па ліку кінатэатрам, які будзе дэманстраваць 3D-фільмы, ужо сёлета павінен стаць «Салют» у Серабранцы. А на базе былога кінатэатра «Авангард» плануецца стварыць лічбавы мультыплекс. Ён будзе размяшчацца насупраць уваходу ў станцыю метро «Грушаўская». У мінулым годзе сталічныя кінатэатры наведалі 3 мільёны 720 тысяч чалавек — на 320 тысяч больш, чым у 2008-м.

Канстанцін СТАЛЯРЧУК, «Мінск—Навіны».

ГАЗель
ОПРАВДЫВАЕТ СРЕДСТВА

Срок окупаемости 1 год
Лизинг
Лицензия № 50000/0471608 от 18.12.2008г. до 18.12.2013 г.
ПТ ЗАО «БелГАЗавтосервис» www.belgaz.by
ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИЛЕР ОАО "ГАЗ" в РБ
«АВТОЦЕНТР ГАЗ КОЛЯДИЧИ»
220024, г.Минск, п/у Колядичи, ул.Бабушкина, 25 (017) 291-83-12
КОММЕРЧЕСКИЕ АВТОМОБИЛИ
ЗАПАСНЫЕ ЧАСТИ СЕРВИС
ПРОИЗВОДСТВО АВТОФУРГОНОВ
ЛИЗИНГ ГАРАНТИЯ
(017) 291-81-11
(029) 622 66 55
СЕТЬ ОФИСОВ ПРОДАЖ и СТО по РБ
УНП100123046

Звязда — Геаграфія дзелавога супрацоўніцтва: Германія

Петэр ДЭТМАР:

«ІНВЕСТЫЦЫІ І КААПЕРАЦЫЙНЫЯ ПРАЕКТЫ — У ГЭТЫМ МЫ ЗАЦІКАЎЛЕНЫЯ!»

АБ'ЁМ узаемнага гандлю Беларусі і Германіі ў 2008 годзе склаў больш за тры з паловай мільярды долараў. У 2009 годзе сусветны фінансавы крызіс зрабіў сваю справу, і тавараварот знізіўся. Зразумела, што ў такіх умовах абодва бакі павінны шукаць новыя свежыя рашэнні, якія дапамаглі б мінімізаваць уплыў крызісу на беларуска-германскія гандлёва-эканамічныя адносіны. Якія прапановы ў гэтай сувязі зыходзяць з германскага боку? На гэтае і іншыя пытанні «Звязды» адказвае намеснік кіраўніка місіі, дарадца-пасланнік Пасольства Федэратыўнай Рэспублікі Германія ў Рэспубліцы Беларусь Петэр ДЭТМАР.

— У 2009 годзе двухбаковы тавараварот сапраўды знізіўся ў параўнанні з папярэднім годам, — сказаў спадар ДЭТМАР. — Па звестках Федэральнага статыстычнага ведамства Германіі, у перыяд са снежня па кастрычнік 2009 года аб'ём гандлю знізіўся на 18,4 працэнта ў параўнанні з аналагічным перыядам 2008 года. Таму ў эканамічнай сферы дзейнасць Пасольства Германіі і Прадстаўніцтва нямецкай эканомікі ў Рэспубліцы Беларусь была накіравана на пераадоленне гэтай негатыўнай тэндэнцыі. Так, Прадстаўніцтва нямецкай эканомікі арганізавала ў 2009 годзе сем паездак для нямецкіх прадпрымальнікаў у Беларусь, у якіх узялі ўдзел каля 130 прадстаўнікоў дзелавых колаў Германіі. Нягледзячы на зніжэнне тавараабароту, колькасць стэндаў германскіх фірмаў на найважнейшых эканамічных выставах у Беларусі засталася на ранейшым узроўні. 3-і Дзень нямецкай эканомікі ў Рэспубліцы Беларусь у чэрвені мінулага года, арганізаваны Нямецка-беларускім эканамічным клубам і Прадстаўніцтвам нямецкай эканомікі пры садзейнічанні Пасольства Германіі, быў прысвечаны сельскай гаспадарцы і прыцягнуў шэраг нямецкіх прадпрымальнікаў. Важныя імпульсы для двухбаковых эканамічных сувязяў дало 5-е пасяджэнне Германска-Беларускага савета эканамічнага супрацоўніцтва, якое адбылося ў чэрвені пад кіраўніцтвам дзяржаўнага сакратара Федэральнага міністэрства эканомікі і тэхналогій Бернда Пфафенбаха і міністра замежных спраў Рэспублікі Беларусь Сяргея Мартынава.

— Міжрэгіянальнае супрацоўніцтва з'яўляецца неад'емнай часткай узаемадносінаў дзвюх краін. Якія ж нямецкія землі ў большай ступені зацікаўленыя ў пабудаванні канструктыўных дзелавых адносінаў з беларускімі рэгіёнамі?

— Партнёрскія сувязі паміж гарадамі Германіі і Беларусі ажыццяўляюцца ў асноўным у культурнай і грамадскай сферах. Але ёсць і выключэнні. У якасці прыкладу выдатных эканамічных адносінаў можна прывесці партнёрскія сувязі паміж Магілёвам і Айзенахам (Цюрынгія). У прыватнасці, яны знаходзяць сваё выяўленне ў цесных і плённых для абодвух бакоў кантактах паміж Бізнэс-інавацыйным цэнтрам Айзенаха, Тэхнапаркам і свабоднай эканамічнай зонай Магілёва. Інтэнсіўныя эканамічныя сувязі існуюць таксама на рэгіянальным узроўні, напрыклад, паміж федэральнай зямлёй Брандэнбург і Мінскай вобласцю.

— У чэрвені мінулага года адбылося першае з 1996 года і пятае па ліку пасяджэнне Германска-Беларускага савета эканамічнага супрацоўніцтва. Пасля такога доўгага перапынку неабходна паскарэнне рэалізацыі наяўнага патэнцыялу нашых краін. Што ў гэтай сувязі гатовая здзейсніць Германія ў найбліжэйшай будучыні?

— 5-е пасяджэнне Германска-Беларускага савета эканамічнага супрацоўніцтва ў Мінску прадэманстравала вялікую ўзаемную зацікаўленасць у паглыбленні двухбаковых гандлёвых адносінаў. На гэты год запланавана чарговае пасяджэнне Савета ў Германіі. Разам з 2-м Германска-Беларускім энергетычным форумам, які пройдзе ў рамках Гановерскага кірмашу ў сёлетнім красавіку, прапануецца правесці ў Германіі таксама і Беларускі інвестыцыйны форум. Паводле дамоўленасці, якая была дасягнута падчас сустрэчы паміж Прэзідэнтам Аляксандрам Лукашэнкам і старшынёй Усходняга камітэта нямецкай эканомікі Клаўсам Мангольдам у лістападзе 2009 года, плануецца стварэнне двухбаковай рабочай групы, для ўдзелу ў якой будуць запрошаныя высокапастаўленыя прадстаўнікі германскіх прадпрыемстваў.

— У Беларусі зарэгістравана каля 340 прадпрыемстваў з удзелам германскага капіталу. Якія новыя перспектыўныя праекты можа прапанаваць германскі бок у хуткім часе?

— Германскія прадпрыемствы прымаюць свае рашэнні па інвеставанні за мяжой, а выходзіць, і ў Беларусі, самастойна. Аднак цяпер для шматлікіх прадпрыемстваў першачарговай задачай з'яўляецца пераадоленне наступстваў эканамічнага крызісу. І што датычыцца новых праектаў на замежных рынках, то тут яны займаюць, хутчэй, стрыманую пазіцыю. Тым не менш германскія партнёры праяўляюць высокую зацікаўленасць у ажыццяўленні інвестыцый і кааперацыйных праектаў у Рэспубліцы Беларусь, перш за ўсё ў такіх сферах, як аднаўляльныя крыніцы энергіі, біягаз і ўтылізацыя адходаў.

— Якія крокі для актывізацыі супрацоўніцтва ў сферы малога і сярэдняга бізнэсу мае намер зрабіць сёння Германія?

— Адным з крокаў для актывізацыі супрацоўніцтва менавіта ў сектары малога і сярэдняга бізнэсу з'яўляюцца паездкі прадстаўнікоў дзелавых колаў Германіі, якія арганізоўваюцца Прадстаўніцтвам нямецкай эканомікі ў Мінску пры фінансавай падтрымцы Федэральнага міністэрства эканомікі і тэхналогій. У 2008 годзе адбылося пяць такіх паездак, у 2009-м — ужо сем. Шэраг такіх візітаў запланаваны і на 2010 год.

— Навукова-тэхнічнае ўзаемадзеянне адыгрывае немалаважную ролю ў развіцці партнёрскіх сувязяў. У якой меры яго закрануў сусветны эканамічны крызіс? І якіх інавацыйных прапаноў у гэтай сферы варта чакаць ад Германіі?

— Па адзнаках пасольства, глабальны фінансавы і эканамічны крызіс не аказаў негатыўнага ўздзеяння на супрацоўніцтва ў навукова-тэхнічнай сферы. Здаецца, што тут мы маем, хутчэй, зваротную сітуацыю, тым больш, калі ўлічваць, што ў Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі і Дзяржаўным камітэце па навуцы і тэхналогіях працуюць германскія эксперты Цэнтра міжнароднай міграцыі і развіцця. Шэраг ініцыяваных імі праектаў, перш за ўсё ў сферы аднаўляльных крыніц энергіі, паспяхова рэалізаваныя. Пасольства вельмі зацікаўлена ў паглыбленні супрацоўніцтва паміж германскімі і беларускімі ўстановамі ў галіне адукацыі, навукова-даследчай і інавацыйнай дзейнасці. Часта гэта закладае асновы для далейшай эканамічнай кааперацыі.

Пытанні задавалі Кацярына ДАРАФЕЙЧЫК і Барыс ЗАЛЕСКІ.

Медыцына. Экалогія. Здароўе.

CO ORD - MED® GmbH
Coordinationsgesellschaft Medizin
Урологическая продукция
– Катетеры
– Катетерный лубрикант
– Имплантационная система Urodex® для лечения стрессового недержания мочи:
SUI - при стрессовом недержании мочи у женщин
VUR - при везикоуретеральном рефлюксе у детей
– а также другая урологическая продукция
Hienlohestr. 24 / Eingang E
D-83624 Otterfing (Germany)
Telefon: +49 8024 9927-0
Telefax: +49 8024 9927-27
e-mail: coord-med-gmbh@t-online.de
www.coordmed.com
Московское бюро:
Елена Дубровина
helena@intservice.ru
Тел.:+7 925 585 40 68

Прамысловасць. Энергетыка. Рэсурсы.

ВЕНТИЛЯЦИОННАЯ И ПРИВОДНАЯ ТЕХНИКА —
ebmpapst

ПРЕДПРИЯТИЕ В МУЛЬФИНГЕНЕ (ГЕРМАНИЯ)

ПРЕДПРИЯТИЕ В САНКТ-ГЕОРГЕНЕ (ГЕРМАНИЯ)

ПРЕДПРИЯТИЕ В ЛАНДСХУТЕ (ГЕРМАНИЯ)

ebm-papst В МИРЕ:
ebm-papst является ведущим в мире производителем современных промышленных вентиляторов и электромоторов. 17 производственных площадок, 57 торговых филиалов, 10 тыс. сотрудников, количество производимых вентиляторов и двигателей – 50 млн. шт./год, уникальный по своему номенклатурному ряду ассортимент продукции (14,5 тыс. товарных наименований) – все это ebm-papst. Основные производственные площадки, исследовательские и инженерные центры, а также Управление находятся в Германии. Компания обозначила свое присутствие практически во всех уголках земного шара: сегодня это 57 филиалов и представительств ebm-papst в 39 странах мира.
ebm-papst В РАЗЛИЧНЫХ ОТРАСЛЯХ:
для достижения наилучших показателей вентилятора и двигателя в изделии мы разбираем и рассматриваем специфику применения вентиляторов и двигателей в каждой отдельно взятой отрасли, условия эксплуатации и потенциальные возможности изделия ebm-papst в конкретном применении. Наиболее характерные отрасли применения изделий ebm-papst:
- вентиляционная, климатическая и холодильная техника
- отопительная техника
- бытовая техника
- автомобильная техника
- железнодорожная техника
- телекоммуникация, компьютеры, оргтехника, электроника
- приводная техника
- механизмы и оборудование
- медицинская и лабораторная техника
ebm-papst В БЕЛАРУСИ:
для упрощения коммуникации с потребителями, для ускорения и упрощения доставки товара клиентам, а также для оказания эффективной технической поддержки в регионах ebm-papst организовало торговые филиалы на местах. ИООО «ЭБМ-ПАПСТ БЕЛ» — филиал немецких заводов группы ebm-papst — работает на территории Беларуси с 2005 года. Офис и Склад ИООО «ЭБМ-ПАПСТ БЕЛ» находятся в Минске, где поддерживается широкий ассортимент изделий ebm-papst.
ФУНКЦИИ И ЦЕЛИ ИООО «ЭБМ-ПАПСТ БЕЛ»:
техническое консультирование и подбор оптимальных изделий из ассортимента ebm-papst, хранение продукции ebm-papst на складе в Минске, прием и обработка заказов, организация доставки до Потребителя, проведение семинаров, организация выставок. Наша цель на рынке Беларуси — обеспечение продукцией, которая, благодаря последним разработкам ученых ebm-papst, позволит Вашим товарам быть неоспоримым лидером на рынке.
Контактная информация:
ИООО «ЭБМ-ПАПСТ БЕЛ»
223010, Беларусь, Минский р-н, 3-й км МКАД, корпус № 6, комн. 506, 507
почтовый адрес: 220138, г. Минск, а/я 117
тел./факс: (375 17) 385 15 56, 385 15 57, 385 15 58.
E-Mail: info@by.ebmpapst.com
www.ebmpapst.by
www.ebmpapst.com

СЁННЯ

Сонца	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск —	6.23	18.15	11.52
Віцебск —	6.13	18.04	11.51
Магілёў —	6.13	18.05	11.52
Гомель —	6.09	18.02	11.53
Гродна —	6.38	18.31	11.53
Брэст —	6.38	18.31	11.53

Месяц

Маладзік 15 сакавіка. Месяц у сузор'і Авена.

Імяніны

Пр. *Васіліска, Зінона.*

К. *Ізабелы, Гіляра, Збігнева, Рэната.*

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

16 сакавіка

Дзве даты

1579 год — зацверджаны прывілей Стэфана Баторыя, у адпаведнасці з якім езуіцкі калегіум, заснаваны ў 1570 годзе, пераўтвораны ў Віленскую акадэмію, што давала правы прысвойваць вучоныя ступені, мець выбарную адміністрацыю, права ўласнай юрысдыкцыі. Першым рэктарам акадэміі быў П. Скарга. У сувязі са спыненнем дзейнасці ордэна езуітаў акадэмія перайшла пад апеку Адукацыйнай камісіі, якая пераўтварыла яе ў вышэйшую навучальную ўстанову новага тыпу, якая з 1781 года стала называцца Галоўнай школай ВКЛ (яе рэктарам быў прызначаны М. Пачобут-Адляніцкі, які займаў гэту пасаду больш як 20 гадоў).

1937 год — германскія разведслужбы арганізавалі «ўцечку» інфармацыі ў пасольства СССР у Парыжы аб антысавецкай змове ў шэрагах вышэйшага кіраўніцтва Чырвонай Арміі.

Цытата дня:

«Уверх узбіраюцца ў той жа позе, што і поўзаюць па зямлі».

Джонатан СВІФТ (1667—1745), англа-ірландскі пісьменнік-сатырык.

Вясну гукалі дзеці

Свет і сусвет чалавека

Неабходна адзначыць, што ў святочных дзеяннях пачатку вясны важную ролю выконвалі дзеці.

● Каб уключыць дзяцей ва ўрачыстую атмасферу свята — Гукаць вясну, ім давалі адпаведныя рытуальныя атрыбуты з ярка выражанай працоўнай накіраванасцю. Дзяўчаткам раздавалі прадметы, якія будуць непасрэдна звязаныя са сферай будучай жаночай дзейнасці, хлопчыкам — выявы прылад працы, адпаведных спрадвечнаму клопату дарослых мужчын.

● Гэты ж прынцып будзе вызначаць характар паводзінаў дарослых членаў грамадства ў кантэксце абрадаў сямейна-родавай накіраванасці. Напрыклад, для таго каб у маладых нарадзіўся хлопчык, у час першай шлюбнай ночы пад ложак клалі сапраўдныя прылады працы — малаток, сякеру, касу. Калі ж хацелі, каб нарадзілася дзяўчынка, то пад ложак клалі граблі, грэбень, нажніцы, нітку з іголкай. Тое самае кола рэчаў выкарыстоўвалася і ў час першага рытуальнага купання дзіцяці.

● Сакральны **рытуал замыкання зімы і адмыкання вясны** ўтрымліваў два складнікі: закальцаваць зімовы спачын зямлі і запусціць механізм яе ажыўлення, у аснове якога таксама ляжаў спецыяльны абрад. Ажыццяўленне дзвюх дыяметральна супрацьлеглых ідэй вымагала абавязковага ўключэння ў змест абрадавых дзеянняў прадстаўнікоў розных узроставых груп: **дзяцей, як сімвалу адраджэння, і старых, тых, хто** знаходзіўся на склоне веку, але **валодаў бяздонным багажом мудрасці**, таямніцамі свету, разумеў мову прыроды. Гэта ўзростава-сацыяльнае і статусна-абрадавае размежаванне і суаднесенасць, непарыўная повязь і ўзаемаспалучанасць прысутнічалі ў абрадавым кантэксце свята і былі адлюстраваныя ў песнях-вяснянках.

Аксана КАТОВІЧ, Янка КРУК.

Усміхнемся!

— Уяўляеш, у гідраметцэнтры паставілі новы камп'ютар!

— Ну і што?

— Цяпер яны змогуць даведвацца пра надвор'е праз інтэрнэт!

☺

Учора атрымалі поўную і канчатковую перамогу над п'янствам!

Сёння з сябрамі адзначаем!

☺

Жонка на падлогавых шалях:

— Вой, якая я маленькая!

Муж:

— Ты хочаш сказаць — поўная?

— Зусім не, менавіта маленькая. Па стандартах жанчына з маёй вагой павінна быць на 20 сантыметраў вышэйшая.

☺

Моладзевая прыкмета: п'яныя продкі — да грошай.

☺

Прыязджае муж з камандзіроўкі. Адразу бяжыць да шафы, адчыняе яе — нікога! Нахабны мужчынскі голас з ложка:

— Ды тут я.

☺

На што толькі ні ідуць людзі, каб не хадзіць на працу...

Некаторыя нават жэняцца ў будні!..

Шчыра віншуем **з 70-годдзем Надзею Іванаўну ТАРАСЁНАК** і жадаем мірнага неба, духмянага хлеба, крынічнай вады і ніякай бяды.

Муж, дзеці, унукі, *в. Якшыцы.*

Віншуем дарагую і любую ўнучку **Вольгу Вячаславаўну МАРКЕВІЧ** з г. Навагрудка **з юбілейным днём нараджэння**. Жадаем моцнага здароўя, поспехаў у справах і доўгіх шчаслівых гадоў жыцця.

З любоўю бабуля Каця і дзядуля Ваня.